

Varování z onoho světa

Výběr z originálu vydaného 1977 ve Švýcarsku,
přepis samizdatu

Bonaventur Meyer

**Tato kniha obsahuje výpovědi démonů,
kteří museli vypovídat na příkaz Boží.**

Originál v němčine:

Bonaventur Meyer: **MAHNUNG AUS DEM JENSEITS – Aussagen von Dämonen
auf befehl der HOHEN (August 1975 bis Juli 1977)**. Nakladatelství Marianisches
Schriftenwerk, Trimbach 1977 (Švýcarsko)

OBSAH

OBSAH	4
ÚVOD.....	6
KRÁTCE ZE ŽIVOTA POSEDLÉ	7
DÍL PRVNÍ.....	9
NÁSLEDUJÍ NĚKTERÉ VÝPOVĚDI DÉMONŮ.....	9
Vypovídá Akabor, andělský démon z kůru trůnů	9
Peklo je hrozné	9
Ztracené stádo	9
Uctívání Matky Boží.....	10
Smysl utrpení.....	10
Modernismus	10
Mše svatá	10
Poslušnost	11
Liturgie	11
Vypovídá Jidáš Iškariotský, lidský démon	12
Stav katolické Církve v dnešních časech	12
Papež a nepořádky v Církvi	12
Postavení papeže.....	12
Sám Bůh svrhne modernismus.....	13
Poslušnost v Církvi	13
O odpustcích	14
Tanec v Božích domech.....	14
Modlitba růžence	14
Uctívání Panny Marie	15
Kněz jako kazatel a jeho posluchači	15
Oděv duchovních	15
Katolická církev může být zachráněná jen Božím zásahem.....	15
Peklo v celé své hrůze.....	15
Je Kristus přítomný ve všech svatostáncích?	16
Bludné nazírání na vedení Církve	16
Celibát.....	17
Vypovídá Veroba, andělský démon z kůru mocností	17
Vypovídá Alida, andělský démon z kůru archandělů	18
Vypovídá Jidáš Iškariotský, lidský démon, Belzebub, andělský démon z kůru archandělů.....	19
Bláznovství lidí	26
Jak Maria vidí povinnosti ženy	29
Dobré knihy a obrazy	30
Papež a církev	30
Falešníci a praví omilostnění	32
Doba konce	32
KRITICKÉ HLASY K PRVNÍMU VYDÁNÍ	33

DÍL DRUHÝ.....36

O CÍRKVI V SOUČASNOSTI.....	36
Textová dokumentace výpovědi démona Belzebuba při exorcismu.....	36
Potvrzení výpovědi démonů, které jsou obsaženy v této knize.....	36
Dvojník.....	37
Odpustky.....	37
Nepříjemnosti.....	38
Buďte tvrdí jako žula!.....	38
„Blažoslavení, kteří neviděli a věří“.....	39
Výpovědi o papeži Pavlovi VI., o jeho dvojníkovi a o Vatikánu.....	40
Z výpovědi démona Veroby.....	43
Jan XXIII. a koncil.....	44
Andělé v hodině zkoušky.....	46
Ubohé duše - očistec - odpustky.....	48
Svátosti.....	50
Svátost pokání.....	50
Žádné první svaté přijímání bez svaté zpovědi!.....	52
Eucharistický půst.....	54
Přijímání na ruku v prvotní Církvi.....	55
Opatrnost v posuzování.....	56
Tradicionalisté.....	57
Kněz a přijímání na ruku.....	58
Svátost křtu a zodpovědnost kmotrů.....	58
Úplný ritus při udělování svátostí.....	59
Svátost pomazání nemocných.....	60
Svátost biřmování.....	60
Předpoklad modlitby při neomezeném působení Ducha Svatého.....	63
Svátost manželství.....	63
Celibát a pravé kněžství.....	64
Paní všech národů.....	66
Matka Boží k „Varování z onoho světa“.....	66
Peklo nenávidí kněžskou štolu.....	67
Svátost kněžství.....	67
Nový ritus.....	67
Ečone bude navzdory všemu triumfovat.....	68
Úkol kněží.....	69
Ztráta milosti pro nedostatek úcty při mši svaté.....	69
Dobry pastýř.....	70
Arský farář.....	70
Velká zodpovědnost pastýřského úřadu.....	72
Příklad kněze rozhoduje.....	72
Den spravedlivého Božího hněvu.....	73
Poslední slovo pro druhý díl této knihy.....	74

ÚVOD

Z projevu papeže Pavla VI. na audienci 15. 11. 1972

„...a hříchy, které znamenají příčinu temnoty způsobené d'áblem, napadají stejně tak nás, jako celý svět. Zlo není jen nedostatkem, ale také účinnou mocí zabíjející duchovno, to je hroznou skutečností. Ten, kdo zavrhuje existenci této skutečnosti, nachází se mimo biblické a církevní učení.

Varování před tímto zlem má za účel zachránit co nejvíc duší. D'ábel stál hned na začátku života prvních lidí. Byl lstivým osnovatelem prvního hříchu našich prarodičů. Je to kouzelník, který se umí k člověku přitulit fantazií, citem, utopistickým myšlením nebo sociálním řešením, aby si člověka získal.“

* * *

Posedlost a d'ábel patří k nadpřirozenosti, a proto věda nemůže k těmto skutečnostem nic říci.

Démoni jsou nuceni z příkazu nebe mluvit – i když se tomu brání – způsobem, který je užitečný pro Kristovo království a škodí říši satanově. Ve své zlobě nepoužívají pekelní duchové jméno Maria, Neposkvrněné Početí či Boží Matka, ale jmenují ji „Ta nahoře“ nebo „Ona“ apod.

* * *

V „*Acta apostolicas saedis*“ 58/16 ze dne 29. 12. 1966 byl vytištěný dekret pro věrouku ze dne 15. 11. 1969, který papež Pavel VI. schválil a dal příkaz k jeho uveřejnění. Tímto dekretem, který nabyl platnost 3 měsíce po vyhlášení, ztratily platnost kánony 1399 a 2318 CIC. Nadále se už nezakazuje uveřejňovat bez církevního povolení spisy o nových zjeveních, viděních, prorockých, zázracích apod.

* * *

Velký papež LEV XIII., který zemřel roku 1903, viděl ve zjevení, jak satan dostal od Krista plnou moc, aby věřící prosíval. Slyšel, jak si satan předsevzal v průběhu 75 až 100 roků úplně zničit Církev, a proto papež nařídil modlitbu k sv. archandělovi Michaelovi na konci mše sv. V tomto boji na život a na smrt mezi Církví a satanem viděl tento papež pomoc, kterou je možné očekávat od zmíněného archanděla Michaela.

KRÁTCE ZE ŽIVOTA POSEDLÉ

„Narodila jsem se v rolnické rodině roku 1937. Na jaře 1944 jsem začala chodit do školy. Byla jsem velmi ostýchavá a tichá. Ve třetí třídě jsem přistoupila k prvnímu sv. přijímání. Brala jsem to velmi vážně. Od prvního sv. přijímání jsem chodila téměř denně na mši svatou. Cítila jsem však, že mi ubývají milosti, když jsem v kostele nebyla pozorná nebo když jsem se méně modlila. Ve 13 letech jsem byla často napadána spolužáky, říkali mi ‚pobožná‘.

V roce 1951 mi zemřela babička. Nastali pro mě těžké časy. V duši jsem začala pociťovat úzkost. Moje utrpení se začalo zvětšovat. Můj vztah k Bohu zůstal, ale moje duchovní citění se zatemňovalo. Cítila jsem se prázdná. Tyto těžkosti se stále zvětšovaly. Zvětšovaly se i bolesti. Moje myšlení nepřinášelo žádné světlo a nemohla jsem svoje myšlení zastavit. Všechno bylo hluché.

Jednoho dne, když jsem měla 15 roků, řekla jsem své matce: ‚Maminko, mám pocit, jako by mi někdo svázal moje myšlenky.‘ Moje úzkost se zvětšovala a mně se zdálo, že nejsem ve své ložnici sama. Proto mi otec vyměnil pokoj a já jsem se přestěhovala k matce. I když jsem byla u matky, pociťovala jsem strach a úzkost, takže jsem nemohla ani mluvit. Úzkost a bolesti stále pokračovaly, takže jedna hodina se mi zdála věčností. Měla jsem takový pocit, že Bůh si přeje, abych toto utrpení vzala na sebe pro záchranu duší. Pokusila jsem se souhlasit. Avšak v noci, když jsem přijala toto rozhodnutí, stalo se něco zcela neobvyklého, co mě odradilo, abych toto utrpení vzala na sebe pro spásu duší. Později jsem se znovu pokoušela podrobit se, modlila jsem se, ale nebe na mě seslalo spánek. Přála jsem si, aby se mi opět vrátilo zdraví, ale marně, aspoň na dlouhý čas.

Z počátku jsem trpěla velkou nespavostí, později jsem poznala, že mi nepomůže nic kromě modlitby. Nakonec jsem se odhodlala jít k lékaři. Ten u mě zjistil zánět ledvin a žlučníku, který působí na celý nervový systém. Předepsal mi léky, ale mně bylo čím dál tím hůře, a proto mě lékař dal převést do nemocnice. Z nemocnice jsem se vrátila, protože jsem musela pomáhat v domácnosti. Na základě příkazu jednoho lékaře, který si myslel, že příčinou bolesti jsou zuby, dala jsem si vytrhat všechny svoje pěkné zuby, a nakonec ani to mi nepomohlo, spíše jsem trpěla ještě víc.“

Boží prozřetelnost jí poslala do cesty chudého, ale upřímného muže. Vdala se za něj v roce 1962 navzdory odporu rodinných příslušníků. Měla 4 děti. Vzhledem k trvající slabosti a vyčerpání byla lékaři poslána na kliniku a nakonec na velmi známou kliniku jako nevyлéčitelný případ. Obstřiky, elektrické šoky a jiné procedury jí způsobily jen další utrpení. Až v roce 1972 nastalo malé zlepšení. Píše o tom: „Bylo náhodou zjištěno, že trpím nedostatkem fosforu.

Dostala jsem nějaké pilulky a můj stav se opravdu zlepšil. Do jaké míry mi pomohl fosfor a do jaké míry šlo o přispění Boží, nevím.

Nemůžu spát v pravém slova smyslu, spánek nahrazuji jakýmsi uvolněním a podřimováním. Stavby úzkosti byly řidší. Mohla jsem se dokonce i smát a uklízet byt. Muž byl šťastný, ale největší radost jsem pocítovala sama, protože jsem mohla mít opět děti u sebe. Děkovala jsem Bohu.

Cítila jsem, že toho utrpení se mi dostalo jako Boží milosti a opakovala jsem si, že Bůh ví, proč ho na mě poslal. Roku 1974 nastal velký obrat. Moje sestra mě dovedla k jednomu dobrému muži, který už mnohým pomohl. Potřásl mi rukou a řekl: „Myslím, že jste posedlá.“ Potom mě přivedl ke knězi, který byl velmi skeptický, ale nakonec přistoupil k exorcismu. Zjistil, že všechny známky nasvědčují posedlosti.“

Vyhánění ďábla je velmi namáhavé a vyžaduje dlouhé modlitby. Démoni, ať už lidští nebo andělstí, se musí hlásit, aby se jejich vyhánění mohlo uskutečnit, a často se také vracejí. K vykonávání exorcismu je třeba si žádat souhlas biskupa, který potom za něj přejímá zodpovědnost.

8. prosince 1975 dostalo 5 exorcistů povolení na velký exorcismus. Potom následoval menší exorcismus v kruhu 3 kněží. Náš exorcismus byl vykonán 23. dubna 1977 za přítomnosti preláta Georga Siegmunda z Fuldy. Další následovaly 10., 11. a 18. července 1977 za přítomnosti a pod vedením P. Arnolda Renze, SDS a dalších kněží, i vydavatele této knihy.

Posedlá v době vydání této knihy nebyla ještě vysvobozena, protože její posláni nebylo ještě dokončeno. Její rodiče nám řekli další podrobnosti z jejího života. Navzdory velkému utrpení jejich dcery neměli do roku 1974 ponětí o vzniku utrpení. Všechno zkoušeli, aby se uzdravila zásahem lékařů, avšak marně. Nezbyvalo nic jiného než nastoupit cestu modlitby. Co je u rodičů pozoruhodné, odmítali každý pokus o zázračné uzdravení.

Početné doklady, magnetofonové pásky a fotografie uskutečňované během exorcismu jako i početné listy, jsou Církvi k dispozici a mohou sloužit jako podklady na prozkoumání celé věci. Každému je jasné, že v této knize není možné uvádět jména vysvobozených a nešťastných, aby jejich rodinám nebyla připomínána jejich bolest, zvláště tehdy, když jde o přátele.

Bohoslužeb se nemohla zúčastnit od roku 1973, protože při jednotlivých částech mše sv., zvláště při požehnání, se démoni zuřivě hlásili. Podle možnosti ji jednou v týdnu navštěvoval kněz, který ji přinášel i Svátost Oltářní. Doporučuji proto každému čtenáři těchto řádků, aby se pomodlil za tuto obětovanou duši.

Vydavatel

DÍL PRVNÍ

NÁSLEDUJÍ NĚKTERÉ VÝPOVĚDI DÉMONŮ

Vypovídá Akabor, andělský démon z kůru trůnů

Démon Akabor, který je donucen odpovídat exorcistům na kladené otázky ve jménu Nejsvětější Trojice a ve jménu Panny Marie.

Peklo je hrozné

Akabor: Ano, ve vašem jménu a ve jménu Trůnu, odkud mluvím, musím vám ještě něco říci. Při Trůnu jsem byl já, Akabor. Musím říci (dýchá vzrušeně a křičí hrozným hlasem), jak hrozné je peklo. Je mnohem hroznější, než si ho člověk umí představit. Spravedlnost Boží! (křičí a vyje). Všechno musí být bráno po staru, není možné brát všechno po novém s lehkou myslí. Pravdu má papež.

Ztracené stádo

Akabor: Vlci jsou nyní uprostřed vás, mezi dobrými. Jsou v podobě, jak bylo už řečeno, biskupů a kardinálů. To neříkám rád. Také mládež věří něčemu, co nemůže pochopit. Musíte – i když mi to činí bolest, musím to říci – musíte přijímat správně, to znamená: nejdřív správnou zpověď, ne jen lítost, a až potom se účastnit sv. přijímání. Přitom se kněží musí modlit třikrát „*Pane, nezasloužím si, ...*“ Tedy ne jen jednou, ale třikrát! Je potřebné, aby bylo přijímání ústy a ne na ruku!

Akabor: Dlouho jsme se radili tam dole (ukazuje na zem), než jsme dohodli přijímání na ruku. Ano, přijímání na ruku je pro nás v pekle nejlepší, to mi věřte!

Akabor (pokračuje na další příkaz): ONA (ukazuje nahoru) si přeje, abych řekl: Když někdo přijímá ústy, ať klečí a hluboce při tom rozjímá... a musím říci, že přijímání na ruku není dobré a nemělo by být vykonáváno. Sám papež podává Hostii do úst. Nepřeje si, aby se Tělo Páně dostalo do rukou kohokoli. A tak naše dohoda jde dále k biskupům, neboť poslouchají kardinály, potom ke kněžím, kteří si myslí, že musí poslouchat, neboť poslušnost je předepsaná. Zlé není třeba poslouchat. Papeže, Ježíše Krista a Matku Boží třeba vždy poslouchat. Přijímání na ruku si Bůh nepřeje.

Uctívání Matky Boží

Akabor: Mládež musí opět konat větší poutě do svatých míst, musí více uctívat Matku Boží a musí duchovně víc žít. Nesmí ji vystavovat (silný výkřik) nevšímavosti a odbývat její svátky. Jen vlci tak činí, ale budou zneškodněni... je třeba velkého modlení a přijímání svátostí (hlavně smíření), aspoň každý čtvrtý týden. Důležitá je modlitba a utrpení. Především vám musím říci, že je třeba následovat Krista. Též Tělo Kristovo, které je přijímáno, musí být uznáno jako skutečné Tělo Páně. (Pláče usedavě a vyje jako pes).

Smysl utrpení

Akabor: V bolesti, kdy se člověku zdá, že je všechno ztraceno a cítí se od Boha opuštěný, že je to jeho poslední výkřik, právě to je ten pravý okamžik, kdy mu Bůh může podat svoji ruku... tato různá temná utrpení mají největší cenu, jakou je možné získat (pláče a hrozně vyje). Většina mládeže o tom neví a to je náš největší triumf.

Modernismus

Akabor: Modernismus je chybný. Je třeba se od něj odvrátit. Je to dílo našeho pekla. Kněží, kteří zdůrazňují modernismus, nejsou jednotní. Papež byl mučen svými kardinály, svými vlastními kardinály... byl obklopen vlky. Kdyby tomu tak nebylo, mohl by říci více, ale takto nemůže nic dělat, opravdu, věř mi, dnes nemůže mnoho dělat, musíte se modlit k Duchu Svatému, neustále se modlete k Duchu Svatému! Vnitřně snad necítíte, co je třeba dělat. Chci říci a musím říci, že II. vatikánský koncil nebyl dobrý. Byl částečně naším dílem.

Mše svatá

Akabor: Bylo třeba, aby se změnily některé maličkosti a nic jiného. V liturgii se nemuselo prakticky nic měnit. Při Proměnění se používala slova: „*Toto je moje Tělo, které bylo za vás obětováno, a toto je moje Krev, která byla za vás a za mnohé prolita.*“ Tak to řekl Ježíš Kristus.

Exorcista: Není tedy správně, když říkáme „*za všechny*“? Mluv pravdu a nesmíš lhát!

Akabor: Překlad „*za všechny*“ není správný. Nesmí znít „*za všechny*“, ale „*za mnohé*“. Když není správný tento text, potom není správná ani mše sv. a nebude mít plnost milostí. Je potřebné říkat „*za vás a za mnohé*“, jak to řekl Kristus. Mše svatá je sice takto platná, ale neposkytuje plnost milostí.

Exorcista: Copak Ježíš Kristus neprolil svoji Krev za všechny? Mluv pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Akabor: Ne, chtěl vylít Krev za všechny, ale ve skutečnosti za všechny vylita nebyla. Krev, přirozeně, vylil za všechny, ne však za peklo. Novým ritem mše sv. změnili biskupové tridentskou mši. Nová mše není taková, jak si přejí Ti nahoře.

Exorcista: Jaká je tridentská mše sv., kterou předepsal svatý papež Pius V.?

Poslušnost

Exorcista: Akabore, řekni pravdu, ve jménu a z příkazu Matky Boží! Nařizujeme ti, abys mluvil, co ti bylo přikázáno!

Akabor: Mnoho kněží se odvolává na poslušnost. Avšak v dnešních časech nemusí poslouchat modernistické biskupy! Je to doba, o které Ježíš hovoří: „*Vystoupí mnoho Kristů a falešných proroků.*“ Tyto falešné proroky nemusíte poslouchat, neboť mnoho přijímají z modernismu. Pomáháme jim, jak jen můžeme, zvláště zdola (ukazuje dolů). Měli jsme už mnoho porad, jak by bylo možné zničit katolickou mši. Kateřina Emmerichová předpověděla už před sto lety: „*Bylo to v Římě, kde jsem viděla Vatikán, viděla jsem, že byl vykopaný okolo Vatikánu hluboký příkop. Na jeho jedné straně stáli nevěřící, uprostřed Říma (ne Vatikánu) stáli katolíci a házeli do toho hlubokého příkopu oltáře, sochy, ostatky svatých, až byl plný. A to takovou dobu máme dnes (rozčilením řve). Když byl příkop plný, mohli ho nevěřící překročit. Přicházeli ze všech stran, nakukovali do Vatikánu a zjistili, jak málo jim katolická Církev může poskytnout. Potřásali hlavou a vrátili se na svoje původní místo. A mnoho bylo mezi nimi katolíků, kteří se podívali zpět, ale k Církvi se nevrátili.*“

Liturgie

Akabor: Při pravé tridentské mši se dělalo 33 křížů a dnes je jich velmi málo. Někdy dva, někdy tři, jak se to podaří, a na konci při požehnání je třeba klečat. (Řve, pláče, hrozně pláče). Ani nevíte, jak bychom rádi klečeli, kdybychom mohli doufat (vyje a pláče).

Exorcista: Je správné, aby při mši sv. bylo 33 křížů?

Akabor: Přirozeně, je to správné. Je potřebné tak činit. V těch chvílích jsme venku, musíme z kostelů utíkat. Při aspergas (kropení svčenu vodou přede mší sv.) musíme unikat a vůbec před svčenu vodou a vůní kadidla. Nemůžeme slyšet modlitbu k sv. archandělovi Michaelovi, 3x Zdrávas Maria a Zdrávas Královno, které se lid při mši sv. modlil. Musel jsem říci to, co mi nařídila. Neřekl jsem to rád (hrozně pláče).

Exorcista: Řekl jsi všechno, co jsi měl říci?

Akabor: Ano.

Po dokončení jeho výpovědi ho exorcisté po mnoha modlitbách a postu vyhnali z posedlé ženy. Vyšel z ní s velkým řevem a řval svoje jméno A-K-A-B-O-R.

Vypovídá Jidáš Iškariotský, lidský démon

Potom následovalo vyhánění lidského démona Jidáše Iškariotského. Také byl donucen odpovídat na mnohé otázky exorcistů:

Stav katolické Církve v dnešních časech

Jidáš: Peklo je hroznější, než si dokážete představit. Byl jsem zrádcem. Dnes je mnoho zrádců mezi biskupy, ale s tím rozdílem, že já jsem zradil otevřeně, oni zrazují tajně. Mezi dnešními biskupy je mnoho takových zrádců, jako jsem byl já. Všichni sice nejsou zrádci, ale je jich mnoho. Musím říci, že mnoho dnešních biskupů není na správné cestě a není nutné je poslouchat, protože dnes je období vyjících vlků. Arcibiskup Lefebvre bude muset ještě dlouho trpět, ale je dobrý. Liturgie, kterou vykonává, je jediné správná.

Papež a nepořádky v Církvi

Jidáš: Katolická Církev je ve špatném stavu. Kdyby nepřišla pomoc shora, nemohla by být zachráněna. Ale musí se splnit slova: „*Hle, já jsem s vámi až do konce světa.*“ Nastane úplné očistění. Poslouchejte, hrozné očistění nastane, které si vůbec nedokážete představit. Jsme tomu velmi blízko. V žádném případě po tisících letech!

Postavení papeže

Jidáš: Papež leží na zemi a mohl by zemřít... je mučedník. Nesmírně se trápí myšlenkou, že to, co říká, nepříjde do světa, a to, co by si nepřál zveřejnit, je rozhlašováno kardinály. Mnoho kardinálů je takových, ne však všichni. Je v horším vězení, než kdyby byl skutečným vězněm. Máme z toho radost a děláme si, co chceme. Vyvolali jsme tím mnoho zmatků. Papež je oloupen o svobodu a za něj dělají jeho nepřátelé podle toho, jak si to sami přejí. Je to velký papež, ale ruce a nohy má svázané. Je to velký papež. Na začátku udělal mnoho chyb, což si uvědomil až později, a nyní jsou jeho ruce a nohy spoutané, ba i jazyk. Prosí nebesa, že by chtěl starou liturgii, tridentskou mši sv., chtěl by ji opět zavést, ale nemůže nic dělat. Když něco vidíte v televizi nebo čtete, není to od něho. Dělají s ním, co chtějí. Jsou to vlci, kteří vyjí podle toho, jak fouká vítr a co si přeje moderní člověk. V současnosti jsou papežovy myšlenky upravovány a papež nemůže nic dělat. Nyní musí zasáhnout Bůh. V nejbližším čase to udělá.

Exorcista: Co znamená brzo, v letech, mluv, v jménu...!

Jidáš: To nemůžu. Je to bližší, než můžete pochopit. Kdyby chtěl papež lidu něco říci, bylo by mu v tom zabráněno.

Exorcista: Proč nepromluví při audiencích a na veřejnosti? Tam by mohl mluvit svobodně. Řekni pravdu o papežovi Pavlu VI.!

Jidáš: On nemůže mluvit, nemůže promluvit, protože někdy neví, co říká. To je příčinou těchto strašných omylů a nedopatření. Matka Boží má s ním soucit a Kristus také. Je v plánu Božím, aby byl nastolen obezřetný, dokonalý papež pro dobu, která přichází. Písmo musí být naplněno, a proto musel přijít Pavel VI. Oni by tomu nevěřili, protože jsou sami ovlivňováni. Na co jim je jejich doktorát a jejich inteligence, když jsou zaslepeni a nevěří? My víme o mnoho víc než biskupové. Jeden se bojí druhého a každý má strach ze svého národa, který by ho mohl zavřít. Všichni by chtěli tancovat v rytmu svého národa, i když hrají falešně. Tyto housle jsou už tak rozladěné, že budou brzy vydávat jen falešné tóny. A taková má být Církev! Rozumíte mi dobře? Takovou se má stát Církev! Ztracenou, zkaženou a pomatenou, takže zanedlouho nastane čas, že ji vůbec nebude možno Církvi nazývat.

Exorcista: Ale to Matka Boží neřekla, co jsi po ní opakoval, že Církev je zatracená?

Jidáš: To je od nás, tato věta je od nás! A přece je to pravda. V jistém smyslu si přeje, abych to řekl. Skutečnost je taková, že sekty budou skoro lepší, než váš katolicismus.

Sám Bůh svrhne modernismus

Jidáš: Báli jsme se vždy papeže, nyní se ho nemusíme bát, protože jeho Vatikán řídí kardinálové. Stane se, že Bůh svrhne modernismus. Nastane to tak, kde to přestalo - u dobré staré Církve a tradice. To se musí stát, protože si to ONA (ukazuje vzhůru) přeje, a nestane se to, co si vymysleli lidé. Kdyby papež byl svobodný a nebyl neustále pod dozorem zprava i zleva, mohl by vládnout a jeho slova by se dostala na veřejnost. V posledních několika měsících to vypadalo hrozně: co nařídil, aby bylo oznámeno, to bylo ihned dementováno a přepracováno... bylo to zfalšované.

Poslušnost v Církvi

Jidáš: Je velmi směšné, jaká dnes vládne poslušnost. Skutečně dnes existuje poslušnost? (Směje se.) Nyní se všichni odvolávají na poslušnost, protože to je nejlhčí. Přichází to odtamtud shora. Musíme říkat tu zatracenou pravdu. Dnes je velmi lehké být poslušným, protože se lidé rádi přizpůsobují a také mají rádi

peníze. Poslušnost je dnes moderní a šíří se jako vystřelená koule. Nám se to líbí, ale Ti nahoře to neradi vidí. Jejich plány jsou úplně jiné, ale Evangelium se musí splnit. Všechny jejich plány se musí splnit, i kdyby to znamenalo nesmírnou katastrofu a nepokoje mezi národy. Každý se odvolává na biskupy, ale biskupové sami se nemohou odvolat na nikoho, protože od papeže to nepřichází. O Liturgii vypovídá Jidáš tak jako Akabor!

Jidáš: Svátky jsou přesouvány, což je na velkou škodu. Dnes lidé vůbec nevědí, který svátek je a k čemu slouží. Lidé se kdysi na svátky dlouho připravovali.

O odpustcích

Jidáš: Všechny odpustky, které byly kdysi vyhlášeny, nemohou být zrušeny a je na velkou škodu, že to lidé nevědí a ztrácejí mnoho možností získat odpustky. Předtím se šlo na hřbitov a každá modlitba, která tam byla přednesena, přinesla odpustky. Jedna duše mohla jít přímo do nebe. To dnes není možné, protože lidé o tom nevědí. Kněží to odmítají, dokonce tvrdí, že odpustky už neplatí, jedině prý o Všech svatých. Dříve byly vykoupeny milióny duší... a dnes? Dnes je to mínus. Volají o pomoc, ale žádnou nedostávají. (Nahlas se směje.) Byla to velmi jednoduchá věc: šlo se na hřbitov, pokropilo se svěcenou vodou a řeklo se: Pane, daruj jim věčný pokoj! Pomodlil se Otčenáš nebo jiná modlitba. Dnes říkají i dobří lidé, kteří v to věří, že jsou špatně vedeni, protože se jim říká, že odpustky nemohou žádat, protože prý už neplatí. To je pro nás přirozeně velmi dobré, pro nás v pekle (směje se velmi zlomyslně).

Ženy v presbyteriu (chrámový prostor vyhrazený kněžím, např. okolo hlavního oltáře) a na kazatelnici nemají být. Kristus určil jednu pro vždy pro kněžstvo muže. Dnešní protestantismus je lepší, než dnešní moderní katolicismus! Protestanti jsou Bohu bližší než moderní katolíci.

Tanec v Božích domech

Jidáš: Tanec pochází od nás. Lze říci, že neexistuje tanec, během kterého by nedošlo ke hříchu. A dnes si katoličtí kněží přejí oslavy s tancem. Dělají to proto, aby přilákali lidi. Tanec s orchestrem. (Opět se velmi spokojeně usmívá.)

Modlitba růžence

Jidáš: Univerzálním prostředkem by byl růženec, ale ten je už téměř odstraněn, „není v kurzu“. I když všechny tři růžence jsou velmi cenné, bolestný z nich je nejcennější.

Uctívání Panny Marie

Jidáš: Mariánská družina, ta byla dobrá. Ale toto dobro už není. V moderních kostelích se zřídka zpívají písně k Matce Boží a to je pro nás plus.

Kněz jako kazatel a jeho posluchači

Jidáš: Mnohým lidem chybí pokora. Také většina dnešních kněží nemá pokoru, protože kdyby ji měli, nebyli by tak nafoukaní. Je přirozené, že kněží o pokore velmi málo kážou, takže lid k ní není vedený, stejně jako k dalším ctnostem. Kde má lid brát inspiraci? Kdyby ďábel mohl, nekonalo by se žádné kázání! Avšak kázání, jaké se uskutečňuje dnes, nemůže ďábla ohrozit. (Směje se na celé kolo). Jsou to spíše anekdoty nebo koncilové zmatky nebo vystoupení moderátora (chechtá se vši silou), než kázání. Navzdory tomu lidé visí na svých kněžích, ale jak dlouho? Kázání by měla být přednášena z kazatelnic, protože poutají větší pozornost na kněze. Zrak posluchačů je upřený vzhůru a je bez rušivých zrakových momentů (nevhodné oblečení žen apod.). Lidé jsou různě rozptylováni a nesoustředí se na kázání.

Oděv duchovních

Jidáš: Kněží budou muset opět chodit v černé sutaně. Když kněz nosí normální oblek, košili bez kolárku, který často chybí, potom člověk neví, zda jde o reportéra, nebo to je (posměšně se směje) diplomat, nebo dokonce moderátor (směje se z plna hrdla). Když se nějaký kněz objeví ve sportovní košili - pokud možno elegantní - potom si myslí, že každá husa po něm touží. Jaký příklad dává takový kněz? Je hrozné, když žena sedí v minisukni proti knězi ve světském obleku a neví, že to je kněz. Vidí, že jde o váženou osobu a pocituje k němu jistě sympatie. To by se nestalo, kdyby měl na sobě kněžský hábit. Podobné události přivedly mnohé kněze k odpadu od jejich povolání.

Katolická Církev může být zachráněná jen Božím zásahem

Jidáš: Církev je úplně v našem vleku. Upadá. Topí se v modernismu, v názorech profesorů, doktorů, kněží, kteří si o sobě myslí, že jsou chytřejší než ostatní. Modlitby a pokání by mohly pomoci, ale je málo těch, kteří je konají.

Peklo v celé své hrůze

Jidáš: Je pro nás velké plus, že kněží jen zřídka hovoří o pekle. Peklo v celé své hrůze by mělo být namalováno na stěnách. Vidíte ještě kněze, který by kázal o pekle, o smrti, očistci nebo podobných věcech? Jen málo z nich mluví o cestě do ztracení. Peklo je mnohem odpornější, než se lidé domnívají. Museli by

nastoupit stateční kněží. Přirozeně by bylo lepší, kdyby proti chybám v Církvi vystoupili biskupové. V kázáních by se o tom museli zmiňovat, na kazatelnicí by museli oznámit všechno, co jsem nyní řekl. Myslím hlavně aspergas (kropaní svěcenou vodou přede mši sv.) a požehnání na konci mše, při kterém se musí klečet. Přirozeně se musí klečet, protože když se požehnání přijímá ve stoje, přináší méně užitku. To Bůh nemiluje. Je to pro Boha velmi urážející, když se při požehnání stojí se spuštěnými rameny. Je to hrozné! My v pekle bychom byli pobouřeni, kdybychom mohli, ale my nemůžeme.

Je Kristus přítomný ve všech svatostáncích?

Jidáš: Při mši svaté, která je správně sloužena, musíme ustoupit. Musíme hned na začátku při aspergas zmizet. Naproti tomu při moderní mši můžeme v kostele tancovat, ale nemůžu to říci... mohli bychom tancovat až k presbyteriu, dokonce až před svatostánek. Protože v každém svatostánku není... nechci to říct (hlasitě kňučí)! Bohužel, v každém svatostánku není proměněná svatá Hostie.

Exorcista: Jak to, proč ne? Mluv pravdu, ve jménu...!

Jidáš: Když kněz nevěří v konsekrační slova a nemá úmysl proměnit, Hostie není proměněna. Potom je to jako prázdný chléb, jak říkají protestanti a jiné sekty. Většinou kněží je to jedno a dělají jen to, co si přejí lidé. Přejí si jen to, aby si jich lidé vážili pro jejich modernismus. Pro ty nahoře je nejsmutnější, že lidé si myslí, že dostávají Krista v hostii, ve skutečnosti je to jen prázdný chléb. Opravdu, to už není Kristus! Znamená to pro vás též ztrátu milostí a odbočení z dobré cesty. Jste zklamaní svými vlastními kněžími! Musím říci, že TI NAHOŘE nemají rádi hnědé hostie. Jsou povoleny jen v nejnútnejších případech. Normálně se používá bílý chléb, už také proto, že Kristus je nevinný (Jidáš těžce dýchá). Kdyby papež chtěl vystoupit svobodně, byl by umlčen: ví, že nemůže mít žádné námitky. Jak také nebe přikazuje skrze omilostněné lidi (např. vizionáře), tomu se lidem nechce věřit. Co ONA skrze omilostněné přikazuje ve jménu Ježíše Krista, tomu se nevěří. Ježíš a jeho Matka toho už řekli dost o nynějších nedostacích v Církvi, ale biskupové tomu stále nevěří a neuznávají nová poutní místa, ba dokonce způsobují, že stará jsou zanedbávána. Lurdy a Fatima jsou sice uznávané, ale nepřinášejí už požehnání, protože kněží na těchto místech neslouží správně mši svatou! (Přerušuje rozhovor. Je přinucen a pokračuje). Jsou tam určití kněží, kteří by chtěli sloužit mši podle svého uvážení a jiné kněze by nepřipustili.

Bludné nazírání na vedení Církve

Jidáš: Kdyby všichni kněží bez výjimky poznali stav Církve pod vedením Ducha Svatého, zhrzili by se. Ihned by se obrátili, aspoň většina z nich. Ale oni toto vnuknutí Ducha Svatého nemají, byť by si ho přáli, neboť jen Duch Svatý

může Církev řídit. Tito kněží se soustředí na novou Církev, chtěli by, aby byla změněna vnuknutím Ducha Svatého, ale zapomínají, že papež, jako hlava, nebude poslouchat... Co slyšíme od kardinálů, to vůbec nepochází od Ducha Svatého.

Celibát

Jidáš: Když žije kněz v celibátu, potom každá žena a každý muž má k němu větší důvěru, zvláště ve zpovědnici. Když kněz žije v celibátu, a tak následuje Kristovo panictví, potom žádný „osel“ nemůže přehlédnout, že tu jde o důvěryhodného kněze. Proto někteří kněží dodržují celibát, jiní jen dělají, jako by byli ženatí, ale o všem mlčí. Jak může kněz dodržovat celibát, když nedokáže udržet na uzdě svoje tělo? Kristus si přeje celibát a nikdo by se neměl odvážit porušovat ho. Ti, kteří ho nedodržují, měli by svoji chybu uznat pokáním...

Vypovídá Veroba, andělský démon z kůru mocností

Veroba: Dobří budou bojovat s dobrými. Předtím to tak nebylo. Dobří drželi pospolu. Bludy se už začaly šířit a blíží se k svému nejvyššímu bodu, ale bude ještě hůře. Lidé dnes málo dbají o Písmo Svaté, které je na různých místech různě vysvětlované, někdy překroucené, jindy kombinované nebo okleštěné podle toho, jak se to právě hodí. Jen nefalšované, staré, dobré, tradiční Písmo Svaté je správné, každé jiné je kombinace, plná jedu.

Vznešená Paní si přeje všechny zachránit, pokud to bude možné. Miluje svoje děti víc, než si to zasluhují. Proto neustále nabádá dobré duše, také laické, k modlitbě za záchranu ostatních duší, které by byly ztraceny. Kdyby ONA nebyla na nebesích, bylo by to s vámi všemi zlé. Zanedlouho nebude v žádné mši sv. přítomný Ježíš Kristus! Zatím je to jen někde. Je totiž mnoho kněží, kteří nevěří ve skutečnou přítomnost Ježíše Krista při proměňování.

Kdyby Vznešená Paní mohla ještě plakat - dělá to ještě ve svých zjeveních - potom by celá zem zvlhla od jejích slz. Nevěř se, a to je naše největší plus.

Sám Jidáš s celou svojí hroznou zradou nebyl tak zlý, jako mnoho dnešních kněží. Jidáš to neudělal tajně. Cítil, že Ježíš ví o jeho úmyslech. Vyznal se později ze všeho a třicet stříbrných pohodil v chrámě a vyznal: „*Zradil jsem nevinnou Krev!*“ Udělá to i dnešní kněz? Dnešní kněží jsou mazanější. Žádný by svoji chybu nepřiznal, a to je jejich věda. Jsou zkažení až do morku kostí a jeden pomáhá druhému, takže všechno zůstane utajeno. Ale jak dlouho? Pro Vznešenou Paní je to velmi smutné, že tolik dobrých lidí, které má ráda, je dnes ochromených. Mnozí nevědí, co mají dělat v tomto zmatku, je nebezpečí, aby neupadli do bludu.

Já, Veroba, musím proto vyhlásit: Musíte se víc modlit ke Svatému Duchu! ONA říká: „Neusilujte o prosazování zlého, aby se spravedliví nedostali vašim prostřednictvím do bludů.“ Ježíš předpověděl: „*Přijde čas, kdy každý, kdo vás zabije, bude myslet, že vykonal bohumilý skutek.*“ A tyto časy právě prožíváme. Nebudete však hned zabiti, protože musíte projít pronásledováním. Bude to ještě horší. Ale nebude to trvat ani 10 roků. Ale my to přesně nevíme. Víme jen to, že je to blízko. Sám Kristus řekl: „*Nebudete vědět ani dne ani hodiny, kdy přijde Syn člověka.*“ To platí i pro soukromý soud, nejen pro konec světa.

Veroba: Nebude to trvat ani 10 roků. Podle našich předpokladů by bylo možné, aby výstraha... ale jak je řečeno, my v pekle to nevíme (kňučí). Mnoho modliteb způsobuje, že nebe zatím zastavuje soud. Ono je vlastně paradoxní se modlit. Zmatek bude ještě větší, kvůli zdrženému varování. Ale navzdory tomu se musíte modlit. ONA si to přeje, protože tím budou zachráněné mnohé duše (hrozně kňučí).

5. 2. 1976

Vypovídá Alida, andělský démon z kůru archandělů

Alida: Jsme vděční těm nadřizeným (je myšleno nebe), že zatím nedošlo k přísnému trestu. Máme více času pro svoji činnost. Ti nahoře mají všechno v rukou. My dole (myslí se peklo) se obáváme, že přijde brzy velká výstraha!

Brzy budeme bezradní. Protože všechny náznaky ve světě ukazují v Církvi i v přírodě, že nastane něco, čeho se obáváme. Neboť i my víme, co je psané v Apokalypse. Když porovnáme, musí každý „osel“ přiznat, že jsme už tak daleko... jen s malým zdržením, protože Ti nahoře dávají ještě čas na obrácení.

Musím ti říci, že TI nahoře si přejí: Neztrácejte hlavu, buďte pevní jako žula a tvrdí jako ocel a diamant. Kráčejte krok za krokem k dobru, k tradici. Je vidět, kam ty novoty vedou. Mnoho dětí např. ví už všechno o sexu, i když právě sesedly z nočníku. Všechno se dovídají, takže ve věku 4-5 roků toho mají plnou hlavu. Jsou zařízení jako dětské jesle, školky, školy, kde učitelky neumí nic lepšího než vyprávět dětem o sexu, zatímco předtím byla mládež o tom informována až v pubertě. Rodiče nevědí, co dělat. Neodvažují se o tom mluvit s farářem, ani proti tomu bojovat. Říkají jen, že je tady farář a ten musí vědět, co se má dělat (kňučí). Mládež je zkažená ještě dříve, než se naučí chodit, a tak mladá generace nenásleduje pravé Kristovy stopy. Bylo by pro ni lepší, kdyby byla v koncentračních táborech než v těchto institucích, ve kterých se mluví o sexu jako o jídle. V Sodomě a Gomoře bylo všechno veřejné. V Sodomě a Gomoře bylo všechno zlé, ale lidé věděli, že hřeší. Cítili to. Dnešní děti o hříchu však nic

nevědí. Poznají všechno až pozdě, až když byly uvrhnuty do hříchu. Kněží, vychovatelé a učitelé, kteří jsou za to zodpovědní, nevědí často sami, že jejich konání je nesprávné. Takový velký zmatek, jako je nyní, ještě nikdy nebyl.

Při reformaci panovala také krize, pálení v takovém rozsahu. Dobří zůstali na správné straně a ti ostatní šli jednoduše k protestantům. Luteráni byli lepší než zlí katolíci. To bylo velké mínus pro Církev, ale dnes je všechno v mnohem horším stavu. Tehdy věděli, zvláště protestanti, že udělali něco nesprávného. Byli rozděleni na tři skupiny: Luther, Zwingli a Kalvín a zjistili velmi brzy, že tu nejde o pravou Církev, zvláště proto, že tito tři muži žili v hříchu. Tehdy věděli, že katolicismus je v krizi.

U těch dobrých katolíků viděli aspoň jednotu. Byli by se rádi vrátili, zvláště Luther, ale bylo už pozdě. My (ukazuje dolů) jsme se už o to postarali. Inspirovali jsme Luthera a Zwingliho. Je si vzal na starost Lucifer. Zwingliho si musel vzít na starost Lucifer, aby se všechno vyvíjelo výhodně pro nás, protože se stoupenci Zwingliho bylo třeba pracovat jako s květinami ve skleníku. Dobré je tvrdší a těžší. Když je zlo už jednou tady, přechází masou lidí a obírá je o ctnost, jak může. Ctnostní, naproti tomu, mají těžší to, jak mají získávat zlé zpět. My to však nechceme říkat a říkám to jen proto, že musíme (zuřivě kňučí).

30. 3. 1976

Vypovídá Jidáš Iškariotský, lidský démon, Belzebub, andělský démon z kůru archandělů.

Exorcista: Ve jménu Ježíše řekněte nám, kdo z vás musí mluvit?

Jidáš: Jidáš musí mluvit.

Exorcista: Démone Jidáši, my kněží ti nařizujeme, jako zástupci Ježíše Krista, ve jménu Nejsvětější Trojice... řekni nám, kdy nás opustíš!

Jidáš: Zatím se zdá, že je to zbytečná otázka. Nejdříve musí být vaše věc uvedena do pořádku.

Exorcista: Ve jménu Ježíše, která věc musí být uvedena do pořádku?

Jidáš: Ta zatracená s vydáním knížky (kňučí). Není to ještě všechno, není to všechno!

Exorcista: Co není všechno, mluv, ve jménu Boha...!

Jidáš: Nechci mluvit, nechci!

Exorcista: Ale ty musíš mluvit!

Jidáš: To, co bude vytištěno, je v pořádku, ale není to ještě všechno!

Exorcista: Co chceš ještě dodat, mluv!

Jidáš: To je právě to, co nechci říci, běžte domů, běžte!

Exorcista: Ne, nyní domů nepůjdeme, musíš mluvit, Jidáši, i ty, Belzebube! Musíte říci to, co máte říci. Podle Jejího příkazu musíte mluvit!

Jidáš: Jak Ji nenávidíme (ukazuje nahoru), ach, jak Ji nenávidíme!

Exorcista: Ano, ale Jejím jménem, jménem Matky z hory Karmel to musíte říci!

Jidáš (sténá): To nemůžete od nás žádat!

Exorcista: Je to přece naše Královna a Panovnice! Celé peklo ji musí poslouchat!

Jidáš: Právě ONA (ukazuje nahoru), právě ONA musí (sténá). Je tu s korunou a žezlem a na koruně nese Kříž, ten hrozný Kříž, ten prokletý Kříž (řve), ach, jak se Ji bojíme! Nepřejeme si, aby žena nad námi panovala, to si nepřejeme.

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Trojice, ve jménu Nejsvětější Svátosti a Nebeského Otce, řekni plnou pravdu!

Jidáš: Zčásti musím opakovat věci, o kterých jsem už mluvil, zčásti se zmíním o nových věcech. V hrubých rysech je pravda to, co řekl Veroba, že je paradoxní, že se ještě modlíte, protože výstraha už nastala. Příčina je v tom, že ještě jisté množství lidí může být zachráněno. Matka Boží si přeje, aby se tato prokletá knížka dostala na veřejnost. To nám ještě chybělo, aby se všichni dozvěděli, jak to tu u nás chodí, mohli by svůj život ještě změnit a určitě začnou pochybovat o tom, co jsme prostřednictvím Říma roztrousili. Mohli by se ještě vrátit k oltářům! To by nám ještě chybělo, ano, to by nám ještě chybělo! Přírozeně si přeje ještě víc (ukazuje nahoru), chce, abychom mluvili o Církvi, o této prokleté bedně na odpadky.

Exorcista: Mluv nyní o Církvi, svaté Církvi, která nepomine, ve jménu Boha...!

Jidáš: Tak tedy budu muset mluvit.

Exorcista: Ano, brány pekelné ji nepřemohou. Nemáte žádnou moc, abyste zničili Církev.

Jidáš: K otázce Církve se ještě vrátím, ale zatím se musím držet tématu. Ano přijde to, ještě přijde. Nyní si ONA přeje dodatek týkající se sexu a mládeže. ONA chce ještě zdůraznit, že to všechno musí vycházet z kazatelnic. O ctnostech by se muselo kázat (těžce dýchá), bylo by třeba hned z kazatelnic, jak těžká je vina... slyšíte? Jak je těžká a kam vede...!

Exorcista: Jaká vina? Mluv, ve jménu Boha...!

Jidáš: Vina na hříchu závisí na každém jednotlivci. Je možné se o tom při kázání zmínit, ale nejdříve je nevyhnutelné vzývat Ducha Svatého. Je třeba mít na zřeteli nejen mládež, ale věřící vůbec. Je těžké, nesmírně těžké vědět, na čí straně je vina, kam vede, kam přichází, jak je možné se jí vyvarovat, co je nevyhnutelné udělat, aby byla zmenšena, abychom ji úplně zneškodnili (sténá). Především je třeba říci, že v náboženství je modlitba nejdůležitější kotvou. Je třeba to hlásit z kazatelnic a ne přes mikrofon. Tisíc mikrofonů nevyváží živé slovo. Když kněz mluví z kazatelnice, slyší věřící Boží Slovo bezprostředně. Nehledí tolik před sebe, nebo dozadu a okolo sebe, což kázání ruší. Vidí bezprostředně to, co přichází dolů z kazatelnice, a mohou se mnohem lépe soustředit.

Exorcista: To už je přece obsaženo v této knížce, jak si Matka Boží přeje.

Jidáš: Ano, je to tam obsaženo, ale já to musím říci ještě jednou a ještě jednou to tam musí být uvedeno.

Exorcista: Kdy jsi to řekl, Jidášu Išariotský, pamatuješ si na to ještě? Mluv ve jménu...!

Jidáš: Ano, bylo to 31. října. Vina je mnohem větší, než si umíme představit. Je to tak. My, ďábli, jsme strašní, bojíme se jeden druhého. Vypadáme hrozně, jen kdybychom se nemuseli vidět, ale my musíme, musíme. Celou věčnost budeme žít v tomto ďábelském prostředí a budeme se muset jeden na druhého dívat. Hříchy, které musíme pozorovat u lidí, nás znepokojují, a to je hrozně. Dokážete si představit, jak těžká je naše vina před Těmi nahoře, jejichž Majestát všechno převyšuje (ukazuje nahoru) ...musím ještě říci... (žalostně sténá)

Exorcista: Mluv dále pravdu, Jidášu! Jen pravdu, ve jménu Boha...!

Belzebub: Kdybyste věděli, jaké úcty ON požívá. Nyní nemluví Jidáš, ale Belzebub, nyní bude mluvit Belzebub.

Exorcista: Dobře, ty jsi to poznal lépe než Jidáš, jakým Majestátem je Bůh, Matka Boží a Matka Církve.

Belzebub: Jidáš neviděl Boží Majestát, to znamená, že viděl jen Bohočlověka a mohl vidět jen částečně Jeho Majestát. Neviděl tedy úplný Majestát Boží (sténá). Dokážete si to vůbec představit, co to je? Já jsem ho viděl, ale to neznamená, že jsem Ho viděl tak, jak Ho vy jednou budete vidět. Dokážu si to představit, protože jsem viděl velkou část. Nebyli jsme ještě v úplném stavu blaženosti, ale byli jsme mu velmi blízko. Nemohli jsme však přivyknout na to, že nám poroučí Žena, to je TA (ukazuje nahoru). Opravdu jsme tomu nemohli přivyknout, aby nám vládla a řídila nás Žena, a nevíme, co ještě přijde. Právě ONA stojí nad námi a nařizuje nám a to je hrozně! ONA mě právě žádá, abych mluvil, mohla si zvolit Alidu, ale ONA chce mě. ONA tu stojí s korunou a žezlem. Stojí tu! Je to tak a tehdy za časů apoštolů začala jako Matka Církve a

začala řídit začátky Církve! Musela se za ni modlit, musela se modlit, aby se Církev správně rozvíjela... (sténá), aby se rozvíjela pod vedením Duchu Svatého. Klečela ve dne v noci na kolenou a modlila se, aby Církev byla očištěna od Mojžíšova zákona. ONA věděla, že tato změna je správná a musela podle tehdejšího zákona nastat. Pravda, od vystoupení Ježíše Krista nebylo třeba už nic měnit a od té doby trvá svatá mešní oběť. Matka Boží byla při tom, když apoštolové slavili první mši svatou. Po Kristově nanebevstoupení se vždy účastnila mše svaté apoštolů a přijímala Tělo Páně.

Když přišla do nebe a uviděla nekonečný Majestát, Bůh ve své Trojici nás vyzval, abychom vyšli z pekla nahoru, ale to ještě nebyla úplná nebeská sféra, ale v každém případě vyšší sféra. Museli jsme nahoru a museli jsme se dívat chtě nechtě na tu Bytost. Trojjediný Bůh nás přinutil, abychom se na ni dívali v celém Jejím Majestátu, přičemž pod nohama měla měsíc, to znamená Svět. Měsíc znamená celý svět a také měla pod nohama hada, který je našim symbolem. Žádali jsme Boha, žádali jsme Majestát, aby nás zbavil tohoto pohledu. Žádali jsme, aby nám dovolil ihned se vrátit do pekla. Tak těžce na nás působil pohled na NI, ale ON nám to nedovolil: Museli jsme ještě nějaký čas snášet tento strašný pohled (bláznivě kňučí). Víte vůbec, jak dlouho jsme uvažovali o této Bytosti, abychom aspoň trochu oslabili Její moc nebo Ji úplně zneškodnili? Ale nic se nám nepodařilo. ONA ve všem nad námi zvítězila, ve všem byla Paní. Mnoho roků, celá století jsme uvažovali, co bychom mohli udělat, až se objeví. A když se zjevila, nepodařilo se nám Ji ani poznat.

Exorcista: Vy jste ji ani nepoznali?

Belzebug: Ne ihned. Jen jsme cítili, že to musí být ONA. Cítili jsme, že jde o významnou, úplně ctnostnou Bytost, které nemůžeme ublížit. Ach, proč jsme to hned nevěděli (kňučí a silně sténá).

Belzebug: ...a kdo se skryl? Já, Belzebug, a Lucifer jsme svolali poradu. Když jsme konečně zjistili, že je to skutečně ONA, radili jsme se dlouho ve dne v noci, co máme dělat, abychom Ji uškodili. A tak jsme svolali ty nejlepší kouzelníky. Nařídili jsme jim, že musí této Ženě uškodit na těle i na duši, aby nebyla tak silná, ne tak pevná v modlitbě a aby neměla takovou moc. Viděli jsme totiž, že je to Ona, která se později bude starat o Církev. Dokonce Ji padl k nohám i Petr, když to bylo třeba. Má neomezenou moc, protože je nejlaskavější a nejdokonalejší Bytost, jakou Bůh stvořil. Ano, je to úplně dokonalá Bytost po Bohu. Tisíckrát a mnoho tisíckrát vznešenější, než jsou normální lidé. Také Její snoubenec sv. Josef je tisíckrát a mnoho tisíckrát vznešenější než jiní lidé, ale navzdor tomu Maria je tisíckrát, mnohotisíckrát vznešenější než sv. Josef. A tak jsme se radili a kouzelníci Ji chtěli škodit. Chtěli vykonat něco, co by Ji uškodilo, ale ONA to zpozorovala a setrvala na modlitbě a nic jí neuškodilo. Nemohli jsme

této jediné Bytosti ublížit, protože je bez dědičného hříchu, na rozdíl od ostatních lidí. Nemohla jí uškodit ani kouzla, ani magie, ani nic jiného. My můžeme škodit jen lidem zvláště posedlým. Ani na Ty nahore nemají kouzla žádný vliv. Potom, pravda, peklo nemůže nic dělat ani proti Té Bohem vyvolené Bytosti. Naše kouzla a magie jsou bez účinku a kdykoliv jsme se pokusili jim škodit, dostali jsme to dvojnásobně zpět.

Exorcista: Mluv dále, jen pravdu a nic než pravdu! Musíš mluvit!

Belzebub: Nechte mě na pokoji! Paní má už téměř srdeční záchvat (míní se tím posedlá), nechte mě už na pokoji!

Exorcista: Matka Boží nařizuje, abys mluvil o Církvi, ve jménu...!

Belzebub: Už nechceme mluvit, ne!

Exorcista: Navzdor tomu, ven s tím!

Belzebub: Nechte mě na pokoji! (kňučí).

Exorcista: Musíš nyní mluvit, ve jménu Nejsvětější Trojice...!

Belzebub: Nedá se popsat zuřivost pekla, když se zjistilo, že všechno zklamalo. Usilovali jsme proto opět, abychom Ji škodili, ale naše snaha byla marná. Byla mocnější, byla Bytostí vyvolenou od Boha, ano, úplně výjimečně vyvolenou BYTOSTÍ. Takové Bytosti se nikdo nikdy nebude podobat až do konce světa (těžce dýchá). A TAMTI NAHOŘE si nemohli vymyslet nic horšího, než nás vyzvat, abychom přišli nahoru, a představit nám ji. Byla to pro nás nesmírná porážka (mluví plačtivým hlasem), radši bychom byli zůstali v pekle v prudkém ohni, než bychom Tuto... nedokážu vyslovit, co bychom chtěli, ale já bych použil všechny hanlivé výrazy, kdybych jen mohl. ONA to však nepřipustí.

Exorcista: Mluv dále pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: Že jsme TUTO Nejsvětější Bytost museli vidět s korunou a žezlem, vyvolenou mezi všemi svatými (hrozně křičí), bylo pro nás hrozné. Ještě nyní to vidím před sebou, ještě dnes cítím pohled na NI (křičí). Zdá se mi, jako by se to stalo dnes, a těm ostatním také. Ještě dnes tancujeme ze zuřivosti dokola. Když jsme se znovu museli vrátit do pekla, byli jsme rozseknuti zlostí. Nemohli jsme snést ani vzájemné pohledy. Že taková ženská Bytost by mohla nad námi vládnout, to jsme nemohli snést, to jsme nemohli snést, a k tomu ještě musím říci... (vyje a hrozně křičí)

Exorcista: Mluv dále pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: Když tehdy pomáhala budovat Církev, kterou založil Její Syn, byla neustále hluboce v modlitbách, takže sám Všemohoucí Bůh by Ji nosil na rukách, takové v ní našel zalíbení. Potom přišel apoštol Barnabáš a ještě jeden a klekli si před ní s tím, že je nyní třeba napsat Evangelium pro Církev. Vzáývali delší čas

Ducha Svatého a setrvali celé dny v modlitbách. Takové modlení se dnes nevykonává nebo jen na určitých místech a jen zřídka. Po celé dny se modlili a prosili nebe, aby byli vybráni ti, kteří mají napsat Evangelia. A tu Matka Boží zvolila toho Lukáše, toho Jana, toho Marka a ještě jiného, aby napsali tyto texty „k ničemu“. Všechno, co bylo proti nám, bylo tu uvedeno. Víte vůbec, jak se nás to dotklo, když to bylo napsáno, tyto texty od Matouše, Marka, Lukáše a Jana (kňučí). Pomyslete si, že tito čtyři byli vyvoleni Nejsvětější Trojicí a Matkou Boží. Ani Petr nebyl pověřen! Ano, nebyl, byl pevný jako skála, měl o všem přehled a založil Církev, ale napsání Evangelii bylo svěřeno jiným čtyřem apoštolům. Tehdy přišel Duch Svatý v podobě Holubice k Ní a ONA slyšela, že tito čtyři byli určeni. Všichni ostatní to věděli. Ale nyní už nebudu nic říkat.

Exorcista: ...ale ty musíš mluvit, ve jménu...!

Belzebub: Když Barnabáš a ještě jeden navštívili Matku Boží, řekla jim: „Zmiňujte se hlavně o životě Krista! Poslouchejte! ON musí být veleben. On na prvním místě. O mně se nezmiňujte! Mluvte jen o narození Krista, což je přirozené, nic jiného o mně nemluvte!“ Ač věděli o Matce Boží mnoho, viděli její vznešenost, nebylo jim dovoleno o tom psát: Byla to pro ně velká oběť, že se o ní nemohou zmiňovat. Chtěla ustoupit do pozadí, aby v první řadě byl vyzdvižen Syn Boží, její Kristus, který založil Církev. Matka Boží symbolizuje v určitém smyslu slova Církev. On miluje Církev jako svoji Nevěstu. Řekla potom oběma apoštolům, aby nebyli smutní, že Kristus s nimi jejím prostřednictvím bude mluvit (hrozně křičí).

Exorcista: Marie od Ježíše z Agredy to říkala.

Belzebub (obrácený ke kněžím): Ty jsi to uhodl. Marie od Ježíše z města Agredy. Víme víc než vy lidé. Ano, tyto knížky jsou zatracené a my se jich bojíme, a proto jsem to musel říci (křičí a mručí).

Při tom prokletém začátku církve jsem se zasekl. Matka Boží a apoštolové byli nástroji. ONA byla rozhodující, byla úžasnou mírou rozhodujícím činitelem, než je možné si představit. ONA nás vyloučila. Někdy se modlila ve dne i v noci za apoštolů, aby jednali správně. Často se modlila ve dne i v noci, abychom nemohli Církvi škodit, ani apoštolům. Často klečela na kolenou celý den a celou noc bez jídla (silně bručí), a proto má nepředstavitelnou moc. Jsou to doložené pravdy, co tu musím říkat. Doufali jsme, že z této knížky bude tento oddíl vyňatý (štěká jako pes). Ještě před několika měsíci jste mohli z této knížky tuto stať vypustit. My jsme to nechtěli říkat, nechtěli jsme... a také už nechceme mluvit! Já, Belzebub, už nechci mluvit!

Exorcista: Ty ale musíš mluvit, ve jménu...!

Belzebub: To ONA tehdy řekla z pokory, že chce ustoupit do pozadí. Nikdy se nechtěla dopředu dostat, i když byla opravdu mocná Bytost. My sami to musíme potvrdit, stojí vysoko nad námi, daleko nad svými anděly. Když říkám daleko, není to jen vzdálenost, ale jde to do nekonečna. Tak daleko, že je úžasný odstup mezi NÍ a anděly (sténá). Je to úžasně majestátní BYTOST, a přece si přála ustoupit. Přála si to, aby ukázala lidstvu, že i ona může ustupovat (kňučí), aby i lidstvo bylo pokorné. Lidé však na to nedbají. Nezůstalo ani zrnko písku z toho, co ONA splnila (ukazuje nahoru) a co se stalo jejím prostřednictvím. Když to lidé nedokážou a nejsou tak pokorní, potom si přejí, aby se o nich mluvilo víc, než o Těto Vyvolené Bytosti, která to nepožaduje. ONA tehdy ustoupila a to mělo pro nás velkou výhodu. Z toho totiž vznikly sekty, které tuto BYTOST neuznávají. Kdyby byla řekla naplno, čím je, a apoštolové to napsali, jak velké zázraky se Jejím prostřednictvím staly, a bylo to přijato do Evangelii, potom by sekty nemohly bujet jako tráva. Ano, vznikly tisíce sekt, které útočí na Matku Boží a také na katolíky za to, že uznávají tuto vyvolenou Bytost. A útočí právě proto, že si myslí, že Kristus je mariánským kultem ošizený. Byla to ONA, která se postarala o Jeho slávu, neboť dělala všechno pro Něho a pro Církev. Všude, kde mohla, ustupovala a to bylo naše plus. Bylo to však i mínus, protože tím učila lidi pokoře, ale to vědí jen dobří katolíci. Z lásky k svému Synovi chtěla vždy ustoupit a přála si, aby panoval a měl ON přednost. Také o svých utrpeních se zmiňuje jen tam, kde to bylo nevyhnutelné. Apoštolové nemohli nevidět Její pokoru a ústupnost v plném rozsahu. Proto se o ní tak málo psalo. Jen kdyby nebyla taková pokorná! Od těch dob proto vznikaly sekty, protože si myslely, že Maria hraje jen menší úlohu a že asi ustoupí do pozadí, ale Tamti nahoře ji drželi, neboť jinak by musela ustoupit jako... a nesmím vyřknout to slovo.

Exorcista: Mluv dále, ve jménu Trojjediného Boha!

Belzebub: Jsme důstojní, nechceme používat hrubé výrazy lidských démonů. Musím ještě říci něco, co mi právě přichází na mysl. Když musel Jidáš 31. října mluvit, nesmál se skrze tuto ženu (posedlou), Jidáš se vůbec nesměje. Jidáš, jak jsme to už jednou řekli, má nejtemnější místo v pekle. Jeho stav je beznadějný. Když musel mluvit, nesmál se této ženě, to se smáli lidští démoni ze škodolibé radosti. Tak si to musíte poznamenat. Jidáš se nikdy nesměje, jeho stav je beznadějný, nesměje se nikdy, to ještě musíme říci. Tato připomínka platí k úplnosti Jidášovy výpovědi z 31. října. Ještě bych měl něco říci, ale nechci!

(pak mluví o Kateřině Emmerichové a o Marii od Ježíše z Agredy...)

Belzebub: Na své veřejné vystoupení se připravoval čtyřicet dní. Stejně jako na své velké utrpení. Věděl, že to bude všemožné a všechno obsahující utrpení, které jako Bůh i člověk chtěl přinést za hříchy světa. Velmi mnoho lidí by přišlo do pekla, protože zneužívali milosti, zvláště při mši svaté. Nekonečné milosti se

vylévají při Nekrvavé oběti Kristova Kříže, při které teče obnovená Kristova Krev. My dole nenávidíme tuto mešní oběť, která je denně konána v mnoha kostelích světa. Musím ale připomenout, že v mnoha Božích domech se nekoná správná mše. Dříve to pro nás bylo hrozné, když se sloužila správná stará mše. Byla to skutečně obnovená Oběť Kristova Kříže, která chránila od hříchu a přinášela nesmírné milosti na záchranu duší, které by jinak byly dozajista ztraceny a případly by nám. Musím ještě říci (sténá), že mě nutí. Neřeknu nic! Nechci už mluvit!

Exorcista: Ale ty musíš mluvit, ve jménu...!

Belzebub: Nechci mluvit, už nesmím mluvit! Jestliže musím mluvit, musíte se pomodlit malý exorcismus. Lucifer je v ráži. Potrestal by mě. Nemám nic říkat. Kdybych ještě něco řekl, chytil by mě pod krkem, až se vrátím dolů.

Exorcista (po modlitbě exorcismu): Z příkazu Matky Boží Lucifer ti nesmí ublížit, protože mluvíš o Církvi. Nesmí ti škodit!

Belzebub: Byl jsem vysoký anděl. Byl jsem co do hodnosti druhý. Lucifer proto řekl: Když ses dostal do takové výšky, měl bys vědět, že bys neměl dělat hlouposti. Měl bys mít více důvtipu ve své hlavě. Tím chtěl říci, že ONA mi nařídila mluvit, neboť jsem byl přítomný při svržení andělů do pekelné propasti. Byl jsem druhý nejvyšší a právě mě vyzvala na tento rozhovor. Má ještě stále moc, aby nás dole vedla (bručí). Toto ještě musím říci: Při psaní těchto výpovědí musíte uvádět mé jméno. O mém jménu se musíte zmínit. Také u dalších démonů musíte uvést, co který řekl. To musíte, neříkám vám to zbytečně, co kdo mluví. Co si myslíte!?

Exorcista: Belzebube, musíš mluvit z příkazu Matky Boží!

Belzebub: ONA připouští, že můžu uvádět své jméno... kdo mluví, a potom si také přeje uvést toho, kdo hovoří. Hlavně v těžkých případech si přeje, aby se vědělo, kterého démona si zvolila, aby mluvil...

Exorcista: Belzebube, ty musíš mluvit, ve jménu...!

Belzebub: To právě proto, že mě dobře zná, muselo být uvedeno i moje jméno.

Exorcista: Ve jménu nejblahoslavenější Panny a Matky Boží Marie, sv. archanděla Michaela, všech svatých andělských kůrů, sv. Josefa, patrona Církve, všech svatých v nebi i Kateřiny Emmerichové, musíš nyní mluvit, ale jen pravdu!

Bláznovství lidí

Belzebub: Veroba už 12. ledna varoval před katastrofou. Zdůraznil tehdy, že by to mělo být obsaženo v této knížce. Mluvil o tom, proč tato výstraha nebyla

ještě daná, takže... je paradoxní se ještě modlit. Jste „oslí“, může se vám říkat to samé i sedmkrát. Máte komáří mozek, nebo máte skutečně jenom dřevě síto? Kdyby nebylo TOHO TAM NAHOŘE (ukazuje nahoru), byly by všechny vaše kosti složené na kopě, jenom On nese vaši kostru každou sekundu, jinak byste byli bývali jenom hadry a střepy. Proto nemůžeme my tam dole pochopit, že profesori, doktoři a já nevím kdo všechno, mají tak šílenou domýšlivost. Že můžou mít takovou samolibost, když jsou přece jenom výkaly, které budou rozežrány červy.

Exorcista: Belzebube, mluv dále...!

Belzebub: ONA si přeje, aby bylo řečeno o této temnotě lidí, kteří nevěří v Pána a v existenci Panny Marie. Měla důvod, proč v rukou vysoko držela korunu a žezlo. Za všechno, co na zemi vykonala, byla odměněná podle Písma, jak řekl Ježíš: „*Kdo se ponizuje, bude povýšen, a kdo se povyšuje, bude ponížen.*“ My tomu rozumíme asi takto: Ten, kdo se sám povyšuje, není jen zvrhlý pro své povyšování, ale tisíckrát hlouběji bývá ponížen. Ten, který se však sám poníží, na toho platí slova Ježíšova: „*Kdo sedí na posledním místě, bude požádán Pánem, aby si přesešel dopředu.*“ Myslím, že ti, kteří se ponížují, nejsou jen povýšeni, ale jsou povýšeni tisíckrát. Musím říci, že je paradoxní a hloupé povyšovat se už na zemi. Kdyby to lidé věděli, jakou dělají hloupost, styděli by se sami před sebou (směje se). Kdyby se ONA vždycky nestavěla na poslední místo, ba ještě níže než sv. Josef, který Ji nesmírně ctil, a kdyby se tolik neponižovala svojí pokorou, potom by ani dnes, ani nikdy, neměla tak velkou moc nad Církví a nad světem a vy byste v Ní neměli takovou Matku, která pro vás všechno dělá a zprostředkuje tak nevýslovné milosti, třebaže si to nezasloužíte. Má pokoru, která se blíží k heroismu a kromě toho má všechny ctnosti. Kdyby neměla tyto vlastnosti a zvláště tu zatracenou pokoru, mohli bychom Ji ublížit, muselo by se nám to podařit (hlasitě křičí). Stejně je to i s lidmi. Je jasné, že když člověk není pokorný, má všechny nectnosti. Nemůžeme člověka naučit těmto nectnostem jen tím, že mu pomáháme hmotně, čímž posilujeme jeho vědomí.

Člověk není rozumný, když si myslí, že je všechno v pořádku. Nechci o tom vůbec mluvit. Bylo toho dost. My jsme také tisíckrát spadli z vyššího místa na poslední (bolestně vyje). Vy, kněží, byste měli z kazatelnic kázat hlavně o dědičném hříchu a pýše. Měli byste požadovat od lidí pokoru. Měli byste mluvit o svatých, kteří měli tuto božskou vlastnost v nejvyšší míře, např. o Kateřině Emmerichové a mnoha tisících jiných svatých, mezi nimi o Terezii od Ježíška. Kažte o Janu Vianneyovi! Živil se bramborami, syrovými bramborami, které jedl celých 14 dní. Ani jednou si nelehl do postele, která mu byla nabízena. Zdálo se mu, že je to pro něj příliš dobré. Nad takovými lidmi jsme neměli žádnou moc. Jan Vianney po celý svůj život nejedl správně. Měl pravou pokoru. Také Kateřina Emmerichová nechtěla říci, co vlastně je, až když přišli lidé a ptali se jí, zjistili, že

je to s ní hrozné a radili se, jak jí pomoci. Žila v úplné chudobě. Místo postele měla koš, který byl napolo rozbitý, ve kterém vlastně žila. Chtěla se vzdálit od lidí, proto přilétali nebeští ptáci a sedali jí na ramena. Takové vlastnosti mají pokorní svatí. Sílu jim dávají TI nahoře (ukazuje nahoru). Proto se dostávají do nebe po trnitých cestách. Na ctnost pokory by kněží měli upozorňovat věřící stále a stále: Až po této ctnosti následují ctnosti ostatní. Máme na mysli ctnost čistoty (namáhavě dýchá), potom přijde pravdomluvnost a všechny ostatní. Z nectností uvádíme na prvním místě pýchu. Chtěli bychom říci, že ctnost pokory měla být vyznačena velkými písmeny. Potom přijde přirozeně hněv, lakomství a všechno ostatní. Je vždy třeba porovnávat to, co se už stalo, s tím, co se stává, nebo porovnávat všechno přítomné s minulým, zvláště pak se životy svatých (hrozně křičí). Nech mě!

Exorcista: Mluv dále, Belzebube, ve jménu...!

Belzebub: Je správné, jak to děláte, ale měli byste to dělat důkladněji. Museli byste mluvit přesvědčivěji, abyste zabránili hříchům. V tomto postním období napište si hříchy na stěny! Ale i tak byste neměli velký úspěch, i kdybyste to tak udělali. Měli byste napsat nejen hříchy, ale i to, co po nich následuje. Ale všechno by muselo být zřetelné a jasné. Vy, co jste tady, jste slyšeli dost. Ale i ostatní kněží by se to měli dozvědět, protože to neplatí jen pro vás, ale pro všechny. Všichni kněží by to měli vědět. Ti nahoře si to přejí. Když to neuděláte, protože jste to měli udělat, potom se vystavujete nebezpečí velké ztráty milosti, nejen pro sebe, ale i pro vaše podřízené. Všichni vaši věřící budou proto trpět a nedosáhnou milostí, které by jinak mohli dostat.

Exorcista: Belzebube, mluv z příkazu Matky Boží, ve jménu... ale jen pravdu!

Belzebub: V souvislosti s těmito ctnostmi musím ještě něco dodat: Zmiňujte se ve svých kázáních, že ta zatracená kniha „NÁSLEDOVÁNÍ KRISTA“ od Tomáše Kempenského, které se tolik bojíme (vyje jako pes), že tato kniha by měla být rozšířena a hlavně čtena. Ani ona by neměla chybět v žádné katolické rodině. Nejlepší by bylo číst každý večer jednu kapitolu a podle toho i žít. Pokud možno, mělo by být čteno staré, nezkrácené vydání. V novém vydání bylo už všelico změněno: Ach, celou dobu se nedělá nic jiného než „změny“. Staré vydání byste si měli opatřit. Když je k sehnání jen málo, budete muset dát knihu znovu do tisku. V každém případě byste však měli podle této knihy kázat, vybírat si z ní témata a všepít je věřícím. Kniha „*Následování Krista*“ je čistá pšenice, žádný koukol, přichází z nebe. Nebe si to přeje a jste mu odpovědni už proto, že vám staví před oči plasticky Kristův Kříž a protože vám říká, jak je třeba tento Kristův Kříž následovat. Tak se člověk dozví o tom, jak Kristus trpěl a co má člověk dělat, aby se dostal o krok či jen decimetr vpřed v Kristových stopách. Tím se

však ještě dlouho nestane svatým. To musíte neustále zdůrazňovat. Jsou totiž tisíce, ba milióny lidí, kteří si myslí, že jsou dobří, když tu a tam něco dobrého udělají. To však zdaleka nestačí. Jsou dobří až tehdy, když se za dobré nepovažují a stále si říkají, že dělají příliš málo. Až tehdy jsou dobří, když udělají pro Krista všechno, co je v jejich moci.

Jak Maria vidí povinnosti ženy

Belzebub: Matka Boží myslí, že když se žena o nic jiného nestará, jen o práce v domácnosti, a všechno dělá pokorně k větší cti a slávě Boží a neustále touží po Kristu, potom plní nejkrásnějším způsobem své povinnosti. Matka Boží říká, že se nezúčastnila ani jednoho veřejného Kristova vystoupení, takže Ho nechávala odcházet jen s největší bolestí a utrpením. Tak s Ním byla spojena svým tělem. Byla na něm příliš závislá, jako bratr na sestře nebo manžel na manželce. Bylo jí dobře jen v Jeho blízkosti, ale dokázala se přemoci a zůstala doma: viděla ho čím dál tím méně. Byla pokorná, aby naučila pokoře i jiné. Nikdy nestála před oltářem a nikdy nepřisluhovala při mši sv. jako hlavní osoba. Zůstala v pozadí, ač ve skutečnosti byla nejvyšší Osobou. Je mnohem váženější než všichni lidé, kněží a řeholní osoby dohromady. Je nejvyšší Osobou ustanovenou Bohem, aby vedla Církev, a Její titul pro tento účel je MATKA VYKUPITELE. Je i KRÁLOVNA ANDEŮ. Všem lidem by se mělo říkat o Její pokoře.

O ženách říká, že by neměly být ve veřejných úřadech, např. ve vládách, neměly by být doktorkami, vědeckými pracovnicemi a jak se to všechno jmenuje. Není dobré zastávat také funkce a přitom se starat o domácnost. I ta nejmenší službička rodině, prokázaná celým srdcem, se pokládá za víc než nádherná přednáška, kterou taková žena přednesla a která je přenášena řadou reproduktorů, referována řadou zpravodajů a vytištěna ve všech časopisech. Taková žena je TĚMI nahoře posuzovaná mnohem hůře než matka, která trpělivě nese svůj kříž a pokorně vychovává svoje děti. Žena, která má pořádek a stará se o děti, stojí v očích Nejsvětější Trojice mnohem výše než žena, která touží po slávě. Tady platí Kristova slova: „*Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.*“ Žena, která se vyhýbá domácím povinnostem a hledá uplatnění na veřejnosti, nemůže být pokorná. Všechny ženy, které chtějí veřejně vyniknout, v nebi ztroskotají, zatímco ty, které se ponižují, jsou na správné cestě. Získávají pro své rodiny a národ mnohem víc milostí než ženy, které se chtějí blýsknout. Matka Boží si nepřeje, aby žena byla služkou, ale aby byla vychovatelkou dětí. Musí být velkorysá při výchově dětí. Je mnoho matek, které mají velkou bídu. Těmto ženám je nevyhnutelné pomoci, a to nejen radou, ale skutkem. Musí dítě donosit, i když je to spojeno s velkými těžkostmi. Bude jim požehnáno. Kdyby se ženy staraly o své muže a dobře jim vařily, nebylo by tolik rozvodů, jako je dnes.

Kdyby ženy lépe plnily své povinnosti v domácnosti a vytvořily svým manželům skutečný domov, nebylo by mezi nimi tolik nářku. Kdyby muži a ženy nežili ve volném manželství, nebylo by tolik rozvrácených rodin. Podle úsudku žen vyžaduje manželství příliš mnoho obětí. Málo lidí, kteří žijí ve volném manželství, se později vdá nebo ožení. Člověk, který si zvykl žít tak, jak se mu to hodí, si těžko zvyká na pořádný život.

Dobré knihy a obrazy

Belzebub: Musím ještě říci toto: Kniha „*Hořké umučení Pána našeho Ježíše Krista*“ od sv. Kateřiny Emmerichové a kniha představené kláštera „*Marie od Ježíše z Agredy*“, stejně jako „*Následování Krista*“ od Tomáše Kempenského mají nesmírnou cenu (sténá). Já to nechci říkat.

Exorcista: Ve jménu... mluv pravdu!

Belzebub: Tyto knihy by se měly rozšiřovat. Také by se o nich mělo kázat, poskytují mnoho dobrých témat, zvláště pro nynější zmatený svět. Musím ještě upozornit na velkou cenu modlitebních obrázků. Už jsem se jednou o tom zmínil. I o nich je třeba z kazatelnic mluvit. Zvlášť velkou cenu mají obrázky se zasněžením. Mnoho lidí o tom nic neví, protože se o tom nemluví a nepíše. Je velmi cenná modlitba s obrázkem, na kterém Ježíš klečí v Olivové zahradě a přijímá podávaný kalich. Stejně i obrázky Božího Milosrdenství. Těchto obrázků by mělo být rozdáno co nejvíc. Jste opravdoví hlupáci! Takové obrázky, taková zasněžení a taková privilegia a vy je nepoužíváte, aspoň ne ve větším měřítku! Je mnoho takových obrázků, např. svatá Brigita Švédská a Nejsvětější Srdce Ježíšovo. To jsou velká zaslíbení, stejně jako na obrázku Neposkvrněného Početí a Srdce Mariina. Modlitba zasněžení podle Ludvíka Maria Grignona z Montfortu upadá do zapomnutí. Obrázky, o kterých jsem se zmínil, dále obrázky představující nejsvětější Tvář, smrtelnou úzkost Kristovu apod., ty byste si měli dát do zlatého rámu a jistě byste to udělali, kdybyste věděli, jakou mají cenu (vyje). Modlitba k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, modlitba k Nejsvětějšímu Srdci Mariinu, růženec k Božímu Milosrdenství, modlitba o smrtelné úzkosti Kristově, uctívání svaté Tváře Kristovy - těchto pět modliteb stojí na prvním místě. Rozšiřujte je všude, kde je to jen možné. ONA si to přeje. Mluvte o tom v kázáních! Tyto modlitby zprostředkují velké ctnosti. Mnohý člověk by se obrátil, kdyby o těchto modlitbách věděl, kdyby se je často modlil (sténá).

Papež a Církev

Belzebub: Ve světě je to nyní čím dál tím horší... Papež proto trpí, protože musí jen přihlížet. Je mučedníkem a trpí více než sv. Štěpán. Prakticky nemůže

nic říci, a proto by měly být rozšiřovány tyto knihy: Marie od Ježíše z Agredy, od Kateřiny Emmerichové a Následování Krista. TAMTI nahoře by si to přáli.

Exorcista: Co chceš ještě říci, Belzebube? Mluv, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: Je jasné, že bude velký boj, velká bitka. To vědí TAMTI nahoře (ukazuje nahoru). Papež strašně trpí kvůli nové úpravě mše. On ví, že dokument, týkající se mše sv., nebude schválen tak, jak si ho on přál (hrozně křičí). Ach, my tak neradi mluvíme o papežovi, máme něco jiného na práci. Musíme se zabývat lidmi. Na papeže jako osobu se nemůžeme tak lehce odvážit (strašně kňučí). Řekli jsme už předtím, že papež Pavel VI. rozpracoval dokument o mši sv., který měl být projednán. Je to tak. Papež chtěl opět zavést mši sv. podle Pia V. Vypracoval proto dokument, kde bylo všechno obsaženo, chtěl ho zveřejnit. Ale někteří z jeho podřízených si přáli, aby stará mše nebyla obnovena. Sestavili proto jiný dokument, a to tak rafinovaně, co do formátu a znění, že vytvořili úplný falsifikát. Papež, dobrý papež, kontroloval tento dokument, ale my jsme ho tak zaslepili, že nezpozoroval, že jde o dokument zfalšovaný. Protože jeho podpis na dokumentu byl, mysleli si lidé... ano, říkali, je to dokument pocházející od papeže (směje se škodolibě).

Exorcista: Proč dopustil Duch Svatý, aby se něco podobného v Církvi stalo? Belzebube, mluv pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice...!

Belzebub: Dopustil to proto, aby se splnilo Písmo. Tam se už dlouho naznačuje, že nastane období velkých zmatků. Období, kdy se bude říkat: „*Hleďte, tady je Kristus a tam je Kristus.*“ Dnes každý říká: to je lepší a ono je lepší, ale nikdo neví, co chce. Každý si o sobě myslí, že je dobrý, a dere se dopředu. Jsou i lidé, kteří následují mnoho „Kristů“, jiní zase následují jen jednoho, ale obyčejně falešného (škodolibě se usmívá).

Exorcista: Ale katolická Církev je řízena Duchem Svatým!

Belzebub: Přirozeně, že Duch Svatý vede Církev, ale když nastane období, že panující kardinálové a biskupové nebudou lepší než věřící, potom nebude naší vinou, že nezpozorují naše nástrahy. Popravdě řečeno, nemusela se Církev do takové krize dostat, ale tato krize je nevyhnutelná, aby byl svět třiben tak, jak to předpověděl Kristus. Brzy nastane období velkého zmatku, který ve světě zavládl, a proto je nevyhnutelné ho tříbit. Křesťané, kteří zůstanou, budou lepší než jejich předchůdci v posledních 500 letech. Já, Belzebub, musím ještě jednou opakovat, že zjevení sv. Jana o Apokalypse, jak stojí v Písmu sv., mnohými lidmi nejsou správně chápána, protože obsahují mnoho tajemství. Musí si přečíst knihu „*Marie od Ježíše z Agredy*“, tam je mnohé vysvětleno. Období už značně pokročilo, a

proto se nesmí otálet se čtením této knihy, která vyplní mnoho mezer ve vašich znalostech. Lidé dostanou mnohem lepší přehled.

Falešní a praví omilostnění

Belzebug: Dnešní období je obdobím zmatku a vzájemných bojů. TY nahoře nejvíc trápí to, že dnes vystupuje mnoho „omilostněných“, ačkoliv jimi nejsou. Většina těchto „omilostněných“ je falešná. Musím říci, i když to říkám nerad, že k tomu má sklon i mnoho věřících. V každém případě lidé raději následují tyto („omilostněné“) než Kříž. Pravé omilostnění je vždy spojeno s mnoha kříži. Je to proto, že my, démoni, stojíme v blízkosti a děláme jim to nejhorší. Většina věřících v této oblasti netouží po pravdě, ale po senzaci. Nikdy nebylo tolik falešných „omilostněných“, jako právě dnes. Mnoho věřících, dokonce dobrých věřících, se dá svést bludy, zvláště když nejsou dost inteligentní. Máme velkou moc, kterou na lidi působíme. Je s tím spojena kupa práce. Početné zázraky, které se dějí v některých sektách a u některých „omilostněných“ osob, jsou naším dílem. Lidé si myslí, že se stali působením Ducha Svatého omilostnění, ale ve skutečnosti se stali jménem naším, jménem pekla (ukazuje dolů). I my můžeme svým jménem uzdravovat nemocné, když to poslouží našim cílům. Pro zlé lidi je lehčí udělat něco neobyčejného jménem pekla, než čekat, až TI nahoře způsobí něco neobyčejného nebo skutečný zázrak. Opravdu omilostnění lidé se musí mnoho modlit, musí být ctnostní a ještě musí počítat i s nepatrnými zázraky. Nadto se i tito omilostnění někdy uchylují doleva, a proto je nevyhnutelné stále mít na zřeteli slova: všechno zkuste a dobrého se podržte.

Doba konce

Belzebug: Už Kristus řekl: „Přijde čas, kdy se bude říkat: Hle, tady je Kristus. Nebo: Tam je Kristus. Neboť povstanou nepraví mesiáši a nepraví proroci a budou dělat velké zázraky a divy, takže by i vyvolené svedli do bludu, kdyby to bylo možné.“ To dnes platí o nepravých „omilostněných“. Dokonce vystoupí nepravý Kristus, sám Antikrist. Vy budete podrobeni zkoušce, ale Církev se zaskvěje v nové slávě. „Od fíkovníku se naučte podobensví: když jeho ratolest už mládne a vyrazí listí, víte, že je blízko léto. Tak i vy, když uvidíte všechny tyto věci, vězte, že je blízko, přede dveřmi.“ To se dá dnes aplikovat na falešné „omilostněné“. Dokonce vystoupí ANTIKRIST jako nepravý Kristus. Ten čas je nesmírně blízko. ONA (ukazuje nahoru) říká: „Pospíchejte, čňte pokání a obraťte se, dokud je ještě čas!“ Neboť JEJÍ den nastane (hrozně bručí jako lev) a také den spravedlivého Božího hněvu.

KRITICKÉ HLASY K PRVNÍMU VYDÁNÍ

Páter Arnold Renz, SDS, odpovídá na námitky a otázky k výpovědím démonů v prvním díle této knížky:

1. námitka: Kristus nařídil démonům mlčet.

Odpověď:

a) Kristus nařídil mlčet apoštolům. Byli to ti tři na hoře Tábor.

b) Když Kristus připravil svět na Oběť svého Božství, dovolil démonům, aby řekli: „*Víme, že jsi svatý Bůh.*“ Mohl těmto slovům zabránit, ale neudělal to.

2. námitka: Máme učitelský úřad Církve, a proto nepotřebujeme, aby nás poučovali démoni.

Odpověď:

Démoni nám neříkají žádné pravdy víry. Když mluví, říkají pravdu smíšenou s omyly. Otázky ze zvědavosti by vůbec neměly být kladeny. Jestliže jsou kladeny, potom musíme počítat s klamnou odpovědí. To se netýká jen démonů, ale všech omilostněných a vizionářů. Jsou bohužel velmi často považováni za informační kancelář. Už faráře z Arsu se např. ptali: „*A je můj muž v očistci?*“ Jeho odpověď byla: „*To vám nemohu říci, já jsem tam nebyl.*“ V jiných případech mohl říci: „*Je zachráněn, měl ještě čas vzbudit si lítost.*“ Je skutečností, že démoni existují: Písmo svaté nám jasně říká, že existuje peklo i démoni. Papež mluví o existenci a působení démonů, ale mnozí tomu nevěří. Toto říká Matka Boží Donu Gobbimu 28.8.1973 (Kněžím, přemilým synům Panny Marie, str. 62): „*Papež trpí a modlí se. Je na Kříži, který ho stravuje a usmrcuje. Tentokrát také promluvil, ale jeho hlas zaniká na poušti. Moje Církev se stala ničím horším než pouští.*“ Pravda je dnes zamlčována. Kdo mluvil v posledních deseti letech o pekle a o démonech? Peklo a ďáblové se stali prakticky „tabu“ v Církvi, v Boží říši. Až případ Klingerberg přivedl tento problém opět na přetřes. Výsledkem je, že někteří lidé věří, zatímco jiní setrvávají v popírání satana i pekla. Nepotřebovali bychom ani výpovědi Matky Boží na místech zjevení, ani výpovědi vizionářů a omilostněných, kdybychom dobře četli v Písmu svatém. Tak například říká Panna Maria Donu Gobbimu v citované knize 30.10.1975: „*Moje poselství budou tím častější, čím slabší budou hlasy mých služebníků, hlásajících pravdu. Pravdy, které jsou dnes pro váš dnešní život tak důležité, nejsou už ohlašovány, jako např. pravda o ráji, který vás očekává, o Kříži Mého Syna, který vás zachraňuje od hříchů, které zraňují Jeho Srdce a také moje, o pekle, kam každým dnem odchází nespočetné množství duší, o nevyhnutelnosti modlitby a*

pokání.“ Kdyby démoni mluvili jen za sebe, museli bychom jejich výpovědi zamítnout. Ale právě v těchto nejnovějších případech posedlosti ukazuje Matka Boží svoji moc a vládu nad demony. Nutí je, aby mluvili pravdu, což je pro dnešní časy velmi důležité. Slova Církve jsou odmítána, stejně tak poselství Matky Boží a výpovědi omilostněných. Stejně tak jsou odmítány Slzy Matky Boží. Proto to Matka Boží zkusí ještě s výpověďmi démonů, aby působili na lidi, u kterých je ještě aspoň jiskřička naděje. Při svatbě v Káně Galilejské řekla Matka Boží: „*Co vám řekne, to udělejte!*“ Ale dnes se nic nedělá, co ON prikazuje. Matka Boží nám neustále důrazně opakuje: „*Dělejte, co vám říká!*“ Říká nám to přímo, říká nám to prostřednictvím démonů, abychom zachránili sebe i druhé. Jako Matka Církve – jak Ji nazval papež na koncilu – udělá všechno, aby svoje děti zachránila, ty děti, které vykoupil Ježí Syn.

3. námitka: Démoni nebudou přece říkat, co je pro Matku Boží dobré a na škodu pekla. Oni chtěli Církvi jen škodit.

Odpověď:

a) Přirozeně, že nám chtějí škodit. Nechtějí prozradit, co škodí peklu. Považují to za svoji prvořadou úlohu škodit Církvi všude, kde je to možné. Už Goethe řekl o ďáblovi: „*Isem silou, která si neustále přeje zlo a dobro odmítá.*“

b) Jenže u posedlých je možno jasně konstatovat moc a zásah Matky Boží, která nutí demony, aby mluvili pravdu.

c) Démoni si nepřejí tyto výpovědi dělat. Povolují na nátlak, podrobují se moci a příkazu Matky Boží a naléhání Nejsvětější Trojice. Tyto výpovědi dělají jen tehdy, když se od nich žádají jménem Nejsvětější Trojice, jménem Nejblahoslavenější Panny, Neposkvrněného Početí Panny Marie, ve jménu Ježíše a jsou vyzváni, aby mluvili pravdu a nic než pravdu. V našich textech jsou tyto příkazy často zkrácené nebo vynechané pro úsporu místa a také proto, aby čtenáře neunavovaly. Bez těchto příkazů se může stát a také se už stalo, že démon řekl: „*a nyní jsi ještě drzý.*“

d) Tyto výpovědi jsou darem Církvi. Když budou přijaty, mohou přinést mnoho dobrého, protože přinášejí lidem záchranu a Církvi obnovu. Proto posedlé osoby musí mnoho trpět. Tak tomu bylo i u Michelle Kunnelové, která po exorcismu zemřela. „*Mučili jsme ji tolik proto, aby si zoufala, a tak padla do našich rukou, ale nepodařilo se nám to. Ona všechno vydržela a my démoni jsme za to byli od Lucifera hrozně potrestáni.*“ Dále museli démoni doznat, že ač se posedlá nedostala přímo do nebe, dostala se na přední místo v očistci. To, co se o demonech mluví v naší knize, je svědectvím o tom, jak dlouho a jak strašně

démoni trpí. Tato utrpení jsou zárukou pravosti této posedlosti. Proto je tato kniha velkým dílem pro spásu duší a blaho Církve.

e) Peklo usilovalo tuto knihu zničit. Kdyby nezasáhla Panna Maria a Nejsvětější Trojice, nikdy by k vytištění nedošlo. Nahromadily se nesmírné těžkosti a překážky, které bylo třeba zdolávat.

Ale démoni museli nakonec ustoupit. To bylo zúčastněným jasné před výpověďmi démonů, kteří to později také přiznali. Při exorcismu dne 10. června až 13. července 1977 jsem řídil a dával pokyny, které obsahuje římský rituál. Podle těchto pokynů se exorcista nemá pouštět do velkých dialogů a do zbytečných a všetečných otázek. Celý případ „Varování“ nám ukázal, že Matka Boží považuje za poslední možnost promluvit prostřednictvím démonů. V tomto smyslu byly též kladeny otázky a požadovány odpovědi jen pravdivé, tak jak si je přála Matka Boží. Před důležitými výpověďmi byly přednášeny zvláštní modlitby, aby démoni byli donuceni mluvit pravdu. Kdyby démoni nemluvili (řečí pekla), nešlo by o pravou posedlost. Démoni do svých výpovědí neustále zaplétali svoje myšlenky. Čtenář lehce pozná, které jsou to myšlenky. Stejně zřejmý je podíl démonů, pokud jde o fikci. Je možné i to, že výpovědi démonů byly ovlivňovány myšlenkami posedlé. Proto je namístě při zkoumání výpovědí démonů mít na zřeteli učení Církve: *„Všechno zkoušejte a dobrého se držte!“* Matka Boží nutí demony, aby proti své vůli vypovídali pro spásu lidstva a pro blaho Církve, a to mocí svého předurčení, aby satanovi rozdrtila hlavu. Také toto je velké vítězství Panny Marie.

Protože Matka Boží nás neustále nabádá, aby kniha byla co nejdříve vytištěna, a ještě nás k tomu tlačí i současnost, nejsme schopni objasnit všechny nejasnosti. V souvislosti s vydáním této knihy bylo konáno mnoho modliteb. Ba i samotní démoni vyžadovali z příkazu Matky Boží několikrát zvláštní modlitby. Když této výzvě, abychom se modlili k Duchu Svatému, vyhoví i čtenář, přinese mu čtení této knihy určitě bohatý užitek a zejména pochopení, že nebylo možné všechny výpovědi dokonale vyjasnit.

DÍL DRUHÝ

O CÍRKVI V SOUČASNOSTI

Textová dokumentace výpovědi démona Belzebuba při exorcismu

Po předcházejícím náporu modliteb ze strany věřících a po mnoha kajících akcích a prosbách exorcistů, aby všechno probíhalo v souladu s Boží vůlí, následovalo 13. července poslední vyhánění zlých duchů ještě před vydáním tohoto rozšířeného II. vydání.

Ve jménu Nejsvětější Trojice, Neposkrvněného Početí, ve jménu andělů a svatých, byla dána moc kněžskému stavu, aby přinutili demony vypovídat pravdu a nic než pravdu, a to z příkazu Božího a z příkazu Královny andělů a Matky Církve pro spásu lidí.

Potvrzení výpovědi démonů, které jsou obsaženy v této knize.

Belzebub (cítí se uražený a velmi zlostně křičí): Kdybych to měl říct, nemohl bych vůbec nic říct. ONA si přeje, abych řekl, a ONI si přejí, abych řekl toto: Je smutné, velmi smutné, že ONI musí dávat vědět lidstvu prostřednictvím démonů a tolik toho říkat, protože se nevěří omilostněným duším. Bylo nevyhnutelné tolik toho říkat. I prostřednictvím posedlé, protože jen tímto způsobem mohli ONI poskytnout lidem tolik milostí... a lidé ani navzdory tomu nevěří a všechno kritizují, protože chtějí sami všechno poznat. Každý by chtěl toho více poznat, jako TAMTI NAHOŘE (křičí plný nenávisti a zlosti, ukazujíc nahoru), TI NAHOŘE to vědí přece lépe než lidé. To říká ONA, ale také to říká i TROJICE (Belzebub to říká zlostně, ale zdrceně). ONA to říká ještě jednou a naposledy a my to musíme opakovat (křičí hrozně zlostným hlasem): Je to pravda a úplná pravda, co jsme dosud museli říkat. Je to pravda a nic než pravda (hrozně huláká) a já to musím říkat.

Exorcista: Jsou v dosavadních výpovědích omyly? Ano, nebo ne? Ve jménu... mluv pravdu a nic než pravdu!

Belzebub (zlostně křičí): Třikrát svatý! Nařizuje modlitbu.

Exorcista: Mluv pravdu, ve jménu Trojjediného Boha!

Belzebub: Omylů není. Jen je možné, že kdeco je neúplné, ale není možné dát tisknout celé lexikony. To musí postačit, co je v této knížce (křičí v beznaději a s odporem). Kromě toho, TI NAHOŘE a TA VYSOKÁ TROJICE odkazují, že je nesmírnou nevděčností způsob, jakým lidé JEJICH Milosrdenství posuzují a jak

mu nevěří. Každý si myslí, že může kritizovat a že všechno ví lépe. Dělají to raději, než by si zopakovali žalmy k Duchu Svatému. Když se pomodlí, myslí si, že to stačí na to, aby dále kritizovali. Každý z nich se sám sebe neptá: A nekonám proti vůli TĚCH VYSOKÝCH z NEBE, když tyto výpovědi popírám nebo kritizuji? (Řve nedůtklivě a nenávistně). V porovnání s TĚMI v nebi a svatými všichni jste neuvědoměli břídilové! A tito břídilové by chtěli přebírat větu za větou to, co ONA určila!

Exorcista: Jen pravdu, ve jménu...!

Belzebub: Věříš, že bychom to chtěli říci? My bychom to velmi rádi řekli, protože by to byla poloviční nebo čtvrtinová lež, ale bohužel nesmíme. Je to příliš důležitá věc...! Ale ONA je příliš silná a za vším si stojí.

Exorcista: Ve jménu... řekni nám, zda Matka stojí za všemi těmito výpověďmi!

Belzebub (ukazuje nahoru): ONA stojí za vším, ano, stojí za vším (je to mínění démonů). Když vám to všechno nestačí, tak to nechte - jděte od toho! (bručí)

Dvojník

Exorcista: Ptám se tě ve jménu... řekni pravdu, jak je to s tím dvojníkem. Neoklamal jsi nás? Řekni ano, nebo ne? Nařizují ti jménem... abys neřekl nic než pravdu!

Belzebub: Je to velmi těžká odpověď, a proto se musíte pomodlit růženec, abychom vám mohli říci pravdu.

Exorcista: Jde o věc nesmírného významu, proto ve jménu Boha, který opět přijde na zem na konci časů, aby soudil živé i mrtvé, ti jménem Matky Církve nařizují, abys nám potvrdil, zda souhlasí to, co si řekl o dvojníkovi! Řekni pravdu a nic jiného, jen pravdu, ve jménu Matky Církve!

Belzebub (volá strašným hlasem): Je to pravda, je to pravda, je...! (hrozně křičí a vydává strašné skřeky).

Odpustky

Exorcista: Jak je to s odpustky? Nemůže papež zrušit odpustky, které jiný papež ustanovil? Mluv pravdu a nic než pravdu, ve jménu...!

Belzebub: Může říci, že odpustky již neplatí ... ale ony přesto platí nadále.

Exorcista: Proč navzdory tomu platí dále? Papež má přece moc svazovat a rozsvazovat. Ve jménu...

Belzebub: Úplně rozvazovací moc na to neexistuje, když si to papež sám bezvýhradně nepřije, odkazuje ONA.

Exorcista: Řekni pravdu!

Belzebub: To je plná pravda!

Nepříjemnosti

Exorcista: Chceme splnit vůli Boží i vůli Nejblahoslavenější Panny. Chtěli bychom prosadit úctu k Nejblahoslavenější Panně.

Belzebub: Ano, to byste (měli) chtěli. To víme, ale připravilo by vám to nepříjemnosti, to vám říkám.

Exorcista: Z úcty k Matce Boží bychom se chtěli těmto nepříjemnostem vystavit.

Belzebub: Museli byste je obětovat za Církev ve spojení s Kristovým Křížem a s Kristovou Krví, která za vás byla vylita, prostřednictvím Neposkvrněného Srdce Marie. Pro sv. Církev byste se měli obětovat a nic by se vám nemělo zdát těžké (kňučí).

Exorcista: Chceme poděkovat Matce Boží, že nám to dnes odkázala.

Belzebub: Věc, kterou ONA dala oznámit, je velmi nevděčná (ukazuje nahoru). Ale co je na světě vděčného? Byla např. vděčná Kristova smrt na kříži, když od vlastních slyšel nejdříve Hosanna a hned nato byl zesměšňován a špiněn? Ale i vy jste nevděční. TI NAHOŘE říkají, že když se Kristus musel podrobit smrti na kříži, když musel na sebe vzít všechno to utrpení, že byste ho měli následovat a převzít na sebe všechny nepříjemnosti s tím spojené. Potom by všechno bylo dokonalé, jak si přeje TA VYSOKÁ, jak si to výslovně přeje (namáhavě dýchá).

Bud'te tvrdí jako žula!

Exorcista: K počtě Matky Boží řekni, co nám ještě chce říci, ve jménu...!

Belzebub: Znovu nás žádá, abychom řekli: „Bud'te tvrdí jako žula, pevní jako ocel, neoblomní jako mramor a krácejte krok za krokem k dobru! Nedívejte se napravo, ani nalevo, ani na východ, ani na západ, ani dozadu, ani dopředu... hleďte jediňe nahoru!“ To si přeje ONA (ukazuje nahoru). A to je pravda! To vám odkazuje TA VYSOKÁ a TAMTI NAHOŘE!

Exorcista: Mluv dále, ve jménu...!

„Blahoslavení, kteří neviděli a věří“

Belzebug: ONA vám odkazuje: Všichni, kteří máte s touto knížkou něco dočinění, se nesmíte stát dezertéry, kteří náhle řeknou: Tomu se nedá věřit, protože to jednoduše nebylo nijak potvrzeno. Proto Matka Boží říká: „*Blahoslavení, kteří neviděli a věří!*“

Exorcista: Řekni všechno, co nám chce říci Nejblahoslavenější Panna!

Belzebug: Měli byste říci: „Děkuji Ti, Otče, že jsi to skryl před moudrými a učenými a zjevil nám maličkým.“ Toto ONA odkazuje: Musíte mít dětinskou víru. Není možné, abyste dnes věřili jedné věci a zítra pravému opaku, jak se to stává u mnohých dnešních kněží a laiků. Když někdo řekne: „*Podívej, to tak přece nemůže být, já to teď mám a slyšel jsem to a podle onoho omilostněného je to též dobré ... tito dobří kompetentní kněží to mají a řekli to...*“, potom se nemůžete jednoduše kolísat ze strany na stranu jako na větrníčku. Musíte být pevní jako starý dub (dýchá s námahou).

ONA myslí, že jste vděční za to, co jste naším prostřednictvím vyslechli... a co jsme všechno my museli podstoupit, protože pro nás to byla daná zkouška (kňučí). ONA nás často nechává říkat věci, které nejsou samozřejmé. Lidé to všechno považují za nic,... názor TĚCH NAHOŘE, kteří proto nejsou spokojeni. Tady se prokáže pravý odvážný Kristův bojovník. Pokud jde o dvojníka, ta záležitost je ještě ve vzduchu a není zcela průkazná. ONA si přeje, abychom řekli: Kolikrát budu ještě muset... a vyhlásit, že je to pravda, že to pochází od TAMTĚCH NAHOŘE? (křičí hněvivým hlasem) Jak dlouho bude ještě trvat, než to pochopí i poslední mozek? Všichni to musí ve jménu Božím přijmout, náležitě jednat a dělat to, co si ONA přeje. Je to poslední příležitost, jedna z posledních (kňučí).

Exorcista: Řekl jsi nyní všechno, co si přála Nejblahoslavenější Panna?

Belzebug (podrážděně křičí a zlostným hlasem pokračuje): Všechno jsme už řekli, co si ONA přála (ukazuje nahoru). Mluvili jsme, ano, my démoni jsme mluvili tak, jak si ONA přála (beznadějně křičí).

Bylo požadováno, aby následující výpovědi, týkající se dvojníka Pavla VI., byly vynechány. Ačkoliv si to přál i kardinál Seper, nemohli jsme ani my, ani vydavatelé, ani exorcisté tak učinit, protože jsou dokumentem o výpovědích skutečně učiněných.

25. 4. 1977

Výpovědi o papeži Pavlovi VI., o jeho dvojníkovi a o Vatikánu

Exorcista: Ve jménu Ježíše, mluv pravdu, Belzebube, mluv ve jménu drahocenné Krve Ježíše Krista!

Belzebub: ONA (ukazuje nahoru) chce, abych řekl, že bohužel, bohužel, jedna část kardinálů, kteří obklopují papeže, jsou vlci... ONA vás varuje!

Exorcista: Ve jménu Ježíše, mluv dále! Ve jménu Nejsvětější Trojice, Otce i Syna i Ducha Svatého, mluv pravdu a to, co ti nařizuje Matka Boží, abys řekl!

Belzebub: ...kdyby jimi nebyli, nemohli by s takovou rafinovaností jednat s člověkem, který hraje druhého papeže, nebo lépe řečeno prvního. Pravý papež je v pozadí.

Exorcista: Mluv dále, co máš mluvit, ve jménu Ježíše!

Belzebub: Je pravda, že to udělali, neboť tím odsoudili pravého papeže k nepopsatelně velkým bolestem.

Exorcista: Mluv dále, ve jménu Ježíše Krista, mluv, Belzebube!

Belzebub: Děláme všechno, abychom to zatajili, aby nikdo nezpozoroval, že JE druhý papež. Jsme mnohem rafinovanější, než všichni lidé dohromady. Děláme všechno, aby se to udrželo v tajnosti...

Exorcista: Mluv, Belzebube, ve jménu Ježíše!

Belzebub: Řekl jsem, že to skrývali s velkou rafinovaností, takže ani tradicionalističtí kněží ani laici tomu nevěřili a nechtěli to připustit. Želbohu pro vás, je tomu tak.

Exorcista: Mluv, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: Rozhlašuje se, že žádný dvojník neexistuje a ani nemůže existovat, je jen jeden papež.

Exorcista: Co k tomu ještě můžeš dodat? Mluv, ve jménu...!

Belzebub: Jen to, abyste byli opatrní a chytří jako hadi.

Exorcista: Mluv, Belzebube, ve jménu Ježíše!

Belzebub: Buďte opatrní a chytří jako hadi, ale nepředbíhejte události dementováním, neboť je... neboť panuje (mluví silným hlasem), panuje skutečně nepravý papež, který napodobuje... je důležité, aby se lidé probudili, protože téměř spí...

Exorcista: Belzebube, co máš ještě říci, ve jménu Ježíše!? Mluv jen pravdu, co si přeje Matka Boží!

Belzebub: Vyvoláváme nyní zmatek u laiků, kněží a biskupů a co já vím u koho ještě. Všude se snažíme vyvolat zmatek, aby na tohoto papeže naletěli... Dokážeme zaslepit i kardinály, kteří do Vatikánu přicházejí a z něj odcházejí. Dokážeme to zařídit tak, že to ani nezpozorují.

Dnešní chirurgie je tak vyspělá, že dokáže přetvořit člověka (těžce dýchá). Když někdo sídlí ve Vatikánu, tak je tomu u dvojníka, mohou mu ti samí kardinálové připomínat zvyklosti pravého papeže a naučit ho jeho mimiku, protože s tím dvojníkem nemají žádné těžkosti. Jen někdy se mu to zcela nepodaří, ale toho si nikdo ani nevšimne. (O té samé věci mluví výpovědi z 10. června 1977. Přesunuli jsme je proto sem).

Exorcista: Žije ještě dvojník?

Belzebub: Ano, ještě žije. Toto plus ještě máme, že opravdu žije. Rozšířili jsme zprávu, že byl zavražděn. Ale na Její příkaz musíme oznámit, že dvojník ještě žije! Pro papeže to byla velká muka, když jsme to museli říci. Církev by nebyla v tom stavu, v jakém je dnes, kdyby papež mohl říci, co by chtěl. Žije bídne ve své komnatě a čeká jen na to, že se stav Církve zlepší. Je mučedníkem svých vlastních podřízených, kteří se k němu takto chovají, místo aby ho v jeho úřadě podporovali a pomáhali mu vést Církev v jejím nynějším těžkém postavení. Místo toho... nechci to říci... dělají všechno, aby nebyl kompetentní. On do ničeho nemůže mluvit... Je mučedníkem. Už jsem to všechno řekl: Je na tom hůře než mučedník svatý Štěpán. TA NAHOŘE ho velmi miluje. Ještě jednou opakují: Co vychází od jeho neposlušných kardinálů a od toho falešného papeže... to není třeba poslouchat!

Exorcista: Ví Pavel VI., že má dvojníka?

Belzebub: Přirozeně, že to ví, jaká hra se s ním hraje, a proto tak nevýslovně trpí. Svými kardinály je vězněn a nemůže vystoupit na veřejnost a před Církev a říci, co by chtěl říci. On všechno přesně ví. Je zajatec, pravý vězeň vatikánský. To mu způsobuje hrozná muka.

Kardinálové ho neposlouchají a dělají všechno po svém, což není vůle Boží. Proto musel Jidáš 17. srpna 1975 říci, že není dovoleno ho poslouchat. Jidáš tehdy řekl: „*Mnozí biskupové se stali napadajícími vlky, kteří nevědí, co mluví, a proto tyto biskupy není třeba poslouchat.*“ To by se mělo rozhlášovat ze střechy. Každému by se to mělo říci, že to, co přichází od jistých kardinálů, není pravda, a proto se to nemá poslouchat. Všichni jsou tak zaslepeni, že nic nevidí. A potom je tu ještě jeden činitel. Tři vyšší kardinálové. Je jich sice více, ale tito tři jsou nejhorší, protože jsou jistým způsobem spojeni s námi a my můžeme jednat bez toho, aby to někdo upozoroval. To je naše velké plus. Jsme šťastni, že to lidé

nepoznávají. Kdyby vyšlo na světlo, co tito tři kardinálové v podzemí dělají... V 15. století by byli za to upáleni jako čarodějnice.

Naopak, je znamením času, že jsou diskriminováni a mučeni ti, kteří chtějí právo a jednájí dobře, zatímco ti, kteří jednájí špatně, šikanují své bližní, jsou spojeni s ďáblem a překrucují pravdu, těší se na výsluní slávy. Zajímavé je, že v těchto zmatených časech se nám tam dole zdá, že hlavním důvodem, proč je zlé pokládáno za dobré, je, že se to prezentuje zahaleno do pláště poslušnosti.

Naproti tomu, co je dobré, to se nám, démonům, jeví jako zlé, např. neposlušnost arcibiskupa Lefebvra. Mezi komunisty a svobodnými zednáři je mnoho lidí, kterým dáváme sílu, aby nemuseli spát a ve dne v noci mohli pracovat ke škodě Církve. Máme možnost tuto sílu dát všem, kteří jsou s námi ve spojení. Nikdo na to nemůže přijít, nikdo nepozná, co je pravda a co nástraha, protože všechno děláme prostřednictvím svobodných zednářů a s nimi spojených kardinálů.

Exorcista: Ví Pavel VI. něco víc o těchto kardinálech, prohlédl jejich záměry? Ve jménu nejsvětější Panny, Matky Boží, mluv pravdu!

Belzebub: On je poznal už dávno a ví všechno, ale nemůže nic dělat. Má svázané ruce i nohy. Kdyby se o něco pokusil, dostal by injekci. Lékař - p o s l o u c h e j t e d o b ř e - kterému je papež svěřen, se postaral o to, že papež dostává určité jedy, které působí na jeho myšlení, ale nemůže zabránit, aby nevěděl, co je správné. Matka Boží nedopustí, aby např. exkomunikoval arcibiskupa Lefebvra. To ONA nikdy nedovolila. Jeho síly jsou podlomené, takže nemá energii, aby proti těmto elementům vystoupil. Je to pro něj zkouška a dopuštění SHORA. Bylo by pro nás nepříjemné, kdyby se to vyjevilo. Proto ve dne v noci pracujeme, aby to nepřišlo na světlo, i když někteří lidé to zpozorovali. Většina však ne.

Exorcista: Když si to Bůh bude přát, vyjde to na světlo navzdory vašemu odporu. Ve jménu Boha, řekni nám pravdu!

Belzebub: Pravda vždy zvítězí, ale než se tak stane, musí mnoho lidí nesmírně trpět. Tak tomu bude i s papežem. V této souvislosti musím ještě dodat, že všechno, co se tu děje, si přejí TI NAHOŘE. Také tuto knihu vyvolali. Dále musím podotknout, že ani jedna závažná výpověď obsažená v této knize nesmí být klamnou, protože Nebe všechno vede a upravuje. Nic nesprávného se nesmí vyskytnout ani ve výpovědích méně významných. Když však navzdory tomu někdo našim slovům nevěří, potom nám způsobí velkou radost. Matka Boží nám všem důkladně nařizuje, může tak činit proto, že je korunovaná a má nad námi velkou moc. Nařizuje nám, ano zcela od základu, to znamená naši práci. ONA nás nechává mluvit, protože JEJÍ vůle musí být splněna. A tato JEJÍ vůle spočívá v tom, aby se v dnešním zmatku dobří lidé spojili a podle možnosti zastávali stejný

názor. Není možné, aby jeden člověk říkal: není žádný dvojník a druhý v jeho existenci věřil. I v této věci musí panovat jednota názoru. Proto si ONA přeje, aby ve II. vydání knihy bylo výslovně vyhlášeno: Je dvojník!

Exorcista: Podle čeho se dvojník pozná?

Belzebub: To jsme už jednou museli říci. Vezměte si rukopis této knížky! Tam najdete víc, než jsme o dvojníkovi chtěli říci. Kromě toho si přečtěte Kolbergovu knihu „*Převrat ve Vatikánu*“.

Exorcista: Odpovídá to, co Kolberg napsal, pravdě?

Belzebub: Odpovídá!

Exorcista: Psal Kolberg pravdu? Mluví ve své knize „*Převrat ve Vatikánu*“ pravdu?

Belzebub: Kolberg ve své knize mluví pravdu, kromě několika maličností, které nejsou celkem přesné, ale ty nejsou závažné.

Exorcista: Je důkaz o totožnosti dvojníka pravý?

Belzebub: Ano, tento zatracený důkaz je pravý. To my jsme způsobili, že vzešly pochybnosti o tomto důkazu, protože řada lidí, se kterými spolupracujeme, z našeho popudu tvrdila, že důkaz o pobytu dvojníka je pravdivý.

Exorcista: Máš ještě něco, co bys měl říci, nebo to stačí?

Belzebub: ONA pro dnešek nechce, abych něco říkal.

* * *

Z výpovědi démona Veroby

Dne 12. ledna 1976 učinil Veroba (démon) následující výpověď, která nebyla uvedena v prvním vydání této knihy:

Veroba: Musíte ve jménu Boha říci, že v Římě existuje dvojník! Má trochu jinou tvář než pravý papež a též jiné oči. Pravý papež je slabý a vypadá nemocný. Oči pravého papeže jsou modré, dvojník má oči zelené. Nepravý papež studoval teologii a přijal svěcení. Sám vinu nenese, více jsou vinni ti, kteří ho do této úlohy uvedli. Diplomaté sice upozorovali tento podvod, ale nechtěli o tom mluvit. Ani lidé nic neupozorovali. Jinak by viděli, že když nebyl dobře zamaskovaný, vypadal trochu jinak než pravý papež. Jeho nastolení je dílem několika kardinálů. Všechno bylo zorganizováno tak, aby nikdo nic nepoznal, zejména aby byli do omylu uvedeni dobří, jak stojí v Písmu svatém. Dnes však lidé Písmo svaté nečtou.

18. 6. 1977

Jan XXIII. a koncil

Exorcista: Ve jménu nejblahoslavenější Panny, řekni pravdu!

Belzebug: Pontifikát Jana XXIII. začal v roce 1958. Nebyl žádný intelektuál, neměl vysoké vzdělání, ale o tom nechci mluvit.

Exorcista: Je nyní v nebi?

Belzebug: Ach! ONA (ukazuje nahoru) si přála, abychom prostřednictvím něj řekli něco o tom zatraceném koncilu, ale to je právě to, co jsme nechtěli. V každém případě je pro vás lepší, když o koncilu nebudete mluvit a půjdete svou vlastní cestou.

Exorcista: Ve jménu... mluv jen to, co žádá nejsvětější Panna!

Belzebug: Ach, právě že ONA si přeje mnoho, převelmi mnoho (sténá)!

Exorcista: Řekni, co si přeje!

Belzebug: Roku 1958 nastoupil Jan svůj pontifikát. Můžeme říci, že to byla volba z nouze. Byl zbožný a myslel to dobře, i když to někdy nevyšlo, jak si přál. Svolal koncil, ale byl by udělal lépe, kdyby ho nebyl svolával.

Exorcista: Z jakého hlediska to neměl dělat. Ve jménu...!

Belzebug: Z hlediska TĚCH NAHOŘE.

Exorcista: Řekni pravdu!

Belzebug: My ji nechceme říkat!

Exorcista: Bylo to z hlediska těch dole?

Belzebug: Tedy, bylo to takto: TĚMI NAHOŘE nebyl koncil plánován, aby s vodou z vaničky nebylo vylité i dítě. To oni dobře věděli. Skutečně, jaká je dnes situace, bylo by skutečně lepší, kdyby se tento koncil nikdy nekonal. Bylo mnoho věcí, které bylo třeba dát do pořádku, ale dopadlo to tak, že dítě bylo skutečně vylito s vodou a ve vaně zůstala jen špína po dítěti, které bylo koupano.

Exorcista: Myslíš tím svatou Církev?

Belzebug: Ano, svatou Církev a hlavně koncil. Tento koncil byl velkou chybou. Papež Jan XXIII. neřekl pravdu, když na smrtelném lůžku toto vyhlásil: „Kdyby věděl, jak všechno dopadlo, musel by se obrátit v hrobě!“

Exorcista: On to neví?

Belzebug: Přirozeně, že to ví. To věděl už na smrtelném lůžku. Ale bylo už příliš pozdě. Nevěděl, že tento koncil, který měl tak hrozný, trýznivý a bojový průběh, bude mít takové následky. Domníval se, že udělal dobře. Měl dobrou vůli

vykonat něco pro dobro Církve. Chtěl měnit to, co změnu potřebovalo. Nebo mohl vědět, že kardinálové budou předstírat, že chtějí to samé a nakonec mu vyrvou žezlo z ruky a všechno strašně zamotají a znetvoří? Mohl to vůbec vědět? Udělal to z dobré vůle, a tak také přišel do nebe, v každém případě je zachráněný.

Exorcista: Ve jménu... mluv pravdu a nic než pravdu!

Belzebub: Byl sice spravedlivý, ale příliš povolný a nebyl vybaven velkým nadáním. V těch dobách bylo potřebné volit s velkým přehledem, člověka, jenž rozumí vedení Církve, kterému by se nikdo neodvážil vyrvat žezlo. Ale upozoroval to až příliš pozdě. Když se zpětně díváme na celou věc, musíme přiznat, že všechno bylo v plánu TĚCH NAHOŘE, protože Písmo musí být splněno. Všechno bylo v JEJICH plánu, ale pro TY NAHOŘE je to hrozný pohled, jak dnes Církev vypadá...

Exorcista: Ve jménu Otce Nebeského...!

Belzebub: Na smrtelném lůžku prožíval trpké chvíle, proto zavolal několik nejdůvěrnějších přátel, aby mu pomohli toto břemeno nést. Při té příležitosti vyhlásil, že by světu řekl: „*Kéž by tento koncil nebyl býval nikdy svolán!*“ Viděl, jaké dnes má hrozné následky, ale nemohl už nic dělat. TAMTI NAHOŘE ať jsou mu milostiví, to mohl jenom ještě říci. Ti další, údajně důvěrní, by přece měli mít tu dobrotu, podle vůle nebe, aby všechno oznámili světu a zvlášť novému papežovi.

Exorcista: Ve jménu Boha Trojjediného mluv pravdu a nic než pravdu, co si přeje nejsvětější Panna?

Belzebub: Ti, kterým se dostalo toto důvěrné oznámení, si řekli: „*Hle, on je na smrtelném lůžku, už nemůže zasáhnout. Není přece možné už svolaný koncil odvolat (opět odvolat)!*“ Koncil není vodovodní kohoutek, který jednou otevřeme a zase zavřeme. Opravdu tento koncil neměl žádnou hybnou sílu, kterou by mohl být přibrzděn. Bylo už opravdu pozdě. Řídící hybná síla se zlomila, zlomila se smrtí Jana XXIII. Byli jsme to především my, démoni, kteří jsme byli na koncilu přítomní. Usilovali jsme z něj získat pro sebe užitek, proto jsme měli zájem, aby kohoutek a voda z něj vytékající nebyla zastavena. Měli jsme mnoho pomocníků, ďáblů a jiných. Papežovi důvěrní přátelé oznámili, že byl nemocný, trpěl kornatěním cév. Zdá se, že to byla pravda, je to choroba u starých lidí obvyklá.

Po něm nastoupil Pavel VI., inteligentní a milostmi obdařený. Ale jak mohl to, co jeho předchůdce rozdmýchal, zastavit nebo uvést do původního stavu? Kromě toho, papež Pavel VI. udělal na začátku svého pontifikátu také chybu. Nevěděl, co řekl Jan XXIII. na smrtelném lůžku. Dozvěděl se to až později, když už bylo pozdě. Na svoji velkou škodu však nic neudělal. Dokonce podnikl několik kroků, které vedly k rozpadu Církve. Jeho pontifikát trvá nyní 14 let. Velmi brzy

poznal, že to, co koncil přinesl, je nesprávné, ale bylo už pozdě. Také poznal svoji chybu, ale i v tomto směru bylo už pozdě. Žije nyní hrozným způsobem, je mučedníkem, což řekli i jiní démoni. Je v hrozné situaci. Neustále si opakuje, že je to Duch Svátý, který usměrňuje papeže, např. když přijímá nepravé diplomaty a politiky, které k němu posílají kardinálové. Potom i svět si řekne, že to je Duch Svátý, který takto papeže usměrňuje. Většina lidí však neví, že to, co se dnes v církvi děje, nemá s Duchem Svatým nic společného. Ale o tom už nechceme mluvit.

Exorcista: Vy už nechcete mluvit? Belzebube, ty jsi neřekl všechno, co jsi měl říci! Byl koncil veden Duchem Svatým, nebo ne? Ve jménu... mluv pravdu!

Belzebub: Na začátku jistě byl Duch Svátý přítomen, ale ne vždy.

18. 6. 1977

(Exorcismus Lva XIII.)

Andělé v hodině zkoušky

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Trojice, Nejblahosladenější Panny Marie ti nařizujeme mluvit, ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, Neposkvrněného Srdce Marie, kterého svátek dnes slavíme!

Belzebub: Vy všichni musíte vzbudit víru, naději a lásku, musíte se modlit. Dnes nechceme nic říkat.

Exorcista: Mluv pravdu, nic než pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: Nechci mluvit, nesmím mluvit. Lucifer si to nepřeje. Lucifer nechce, abychom řekli, co si ONA přeje (ukazuje nahoru).

Exorcista: Nejblahosladenější Panna si však přeje.

Belzebub: Lucifer ji nenávidí. TU VYSOKOU, TAM NAHOŘE (ukazuje nahoru). Dostává se vždy do hrozné zlosti, když ta Vysoká udělá co chce a co má v té své korunované Hlavě.

Exorcista: Mluv pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: ONA (ukazuje nahoru) je tady. Přirozeně, má opět nejvyšší velení, neboť dnes je svátek Neposkvrněného Srdce Marie.

Exorcista: Je Nejsvětější Panna tady?

Belzebub: A jak je tady! Div mě nerozdrťí, mě, Belzebuba! Kdybych ji byl poznal! Když jsem já žil, ještě neexistovala, ale bylo nám naznačeno, že přijde.

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Panny, řekni pravdu a nic než pravdu, co si přála Nejsvětější Panna!

Belzebub: Bylo nám naznačeno... že jednou přijde... jako velká Spoluvykupitelka, TA VYSOKÁ z nebe.

Exorcista: Bylo vám ukázáno Neposkvrněné Početí?

Belzebub: Ve svém majestátním andělství jsme věřili, že se dostane mezi nás, avšak poznali jsme, že se dostane mnohem výše, než bychom si přáli. Že právě žena by měla být postavena nad nás! To byl také závažný důvod, proč jsme klesali tak dlouho, až došlo k našemu zavržení.

Exorcista: Řekni, co si Nejsvětější Panna přeje, ve jménu Božím!

Belzebub: Byli jsme den co den na tom hůře. Víím, že ve věčnosti se nepočítají dny, proto to myslím jen obrazně, když říkám, že jsme byli den co den temnější a méně majestátní, takže archanděl MICHAEL, který předtím byl malým andělíčkem... Ach, Michael, Michael, to byl takový malinký andělíček proti nám, takže archanděl Michael proti nám vedl celý vrchní pluk a mohl nás téměř rozdrtit. Na všem, co jsme ztratili, měl Michael podíl.

Exorcista: Je nyní archanděl Michael vůdčí anděl?

Belzebub: Bohužel, je tomu tak.

Exorcista: Převzal tvoje a Luciferovo místo v nebi?

Belzebub: TAMTEN NAHOŘE mu musel dát vysoké místo, aby mohl vést anděly, tak jak to nařídil a jak si to přál.

Exorcista: Ve jménu... řekni pravdu, máš mluvit o svátostech!

Belzebub: Měl bych, ale Lucifer s tím nesouhlasí, nemám vůbec mluvit.

Exorcista: Mluv, co si přeje Nejblahoslavenější Panna!

Belzebub: To ale bude Lucifer zuřit - bude lepší, když budu držet hubu.

Exorcista: Co přikazuje Nejsvětější Panna Maria?

Belzebub: To, co my tak neradi slyšíme. Ale ONA toho chce mnoho, přeje si, abychom stále něco říkali. Měla by zůstat tam NAHOŘE, když my musíme zůstat dole, neměla by nás neustále šikanovat a neustále něco nařizovat.

Exorcista: Ale démoni jsou také na tomto světě.

Belzebub: To máte pravdu. Ale dole je něco zcela jiného. Neměla by nás neustále šikanovat a usměrňovat.

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Trojice, řekni nám pravdu a nic než pravdu, co nám máš říci z příkazu Nejsvětější Panny!

Belzebub: Michael, který předtím byl malým andělíčkem,... ach Michael, Michael, to bylo na zbláznění, že Michael, který proti nám byl andělíček, nyní na nás vedl vrchní pluk. Je to pro nás strašná věc a neradi bychom o tom mluvili. A

také to nepatří do našeho oboru, co ONA TAM NAHOŘE si přeje. Neměla by křížit naše plány...

Exorcista: Pomlč o tom, co nemáš mluvit! Mluv jen to, co si přeje Matka Boží, a nic jiného. Ve jménu...!

Belzebug: ONA má na mysli záležitosti Církve. Neměl bych to říkat tak nahlas, protože nakonec by mohla přijít se svčenu vodou a požehnáním.

Exorcista: Přirozeně přicházíme se svčenu vodou a požehnáním...!

Belzebug: ONA... To nám ještě chybělo, aby si to nyní přála. ONA si myslí, že byste měli klečct na kolenou a nejdříve se pomodlit třikrát Svatý... a jeden bolestný růženec. My myslíme, že byste se neměli modlit, protože čím víc se modlíte, tím víc musíme s vámi bojovat, což nás trýzní. Máte to v životě mnohem lepší, když se nemodlíte a děláte, co si přejeme my.

Exorcista: My si nepřejeme mít to lepší, chceme žít podle Boží vůle.

Belzebug: Vy, kněží, jste jen Božími nástroji a máte jednu zpozdilost! Společně se modlíte Svatý, Svatý, Svatý a bolestný růženec. Bolestný růženec by nám nepřekážel (Do toho zvolání: „*krvavé slzy*“ by skutečně byly lepší, ale vy se musíte modlit jen *slzy*).

Exorcista: Říkáme raději: „*Ó slzy, krvavé slzy!*“

Belzebug: Oboje by bylo lepší... (křičí... obraceje se na jednoho kněze). Mohl by si svoje šaškování nechat! Takové vysvěcené šašky nepotřebujeme a růžencové také ne!

Ubohé duše - očištec - odpustky

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Panny, ve jménu všech svatých a ve jménu všech strážných andělů, ke kterým se modlíme...!

Belzebug: I ubohé duše v očisti se mohou modlit. Když nic jiného, modlit se mohou. I za Církve se mohou modlit. (Belzebug se snaží zesměšnit toto modlení).

Exorcista: Mluv, ve jménu...!

Belzebug: Učiní tak, jen když jsou k tomu vyzvány. Vědí, jak je to dnes s Církví. Vědí totiž mnohem víc, zejména duše, které jsou na vyšším stupni.

Exorcista: To znamená, že ubohé duše si přejí modlitbou pomoci Církvi?

Belzebug: Ty nejnižší, nad kterými máme ještě moc - ono je mezi nimi hodně stupňů, to na vysvětlení - mají malou kompetenci, aby mohly samostatně něco žádat. Ty nejnižší někdy nevědí - jak byly úplně zkažené a hodně hřešily - zda se nacházejí v pekle, nebo byly spaseny. Ty nejnižší jsou ještě pod naším vlivem. Jsou v tzv. „hlubokém moři“.

Exorcista: A dostanou se z toho?

Belzebub: Jen prostřednictvím mnoha modliteb a obětí... Mnoho jich tam zůstane až do konce světa... a nakonec velebí Boha, že je nechal v této hlubině. Je to, řekli bychom, hranice mezi očistcem a peklím.

Exorcista: Ale je to ještě očistec?

Belzebub: Ano, je to ještě očistec. Tam se nacházejí ti, kteří by si zasloužili peklo, ale pokáním, hrozným pokáním lidí, kteří se obětují, byly tyto duše ještě v posledním okamžiku zachráněny. Neradi o tom mluvíme, neměli byste se za ubohé duše modlit, nemáme to rádi. ONA (ukazuje nahoru) si myslí v nebi - Jidáš o tom musel vypovídat již 31.10. – ubohé duše přicházejí právě teď velmi zkrátka. (názor démonů:) Ale ony mají jenom trpět a umírat, jako musíme i my. Nemusíte se již modlit odpustky, jak se teď modlíte, a jak je nyní církev vydala. Ony musí jen trpět, my taky musíme v pekle hrozně strádat.

Exorcista: Ve jménu Panny Marie se tě ptám, je možné i nadále získat odpustky konané na počest Všech Svatých?

Belzebub: Co jednou papež ustanovil, to druhý papež nemůže, nesmí zrušit, stejně jako staré boty, které jsou nanic, nemohou být vráceny obuvníkovi.

Exorcista: Ve jménu... mluv jen pravdu a nic než pravdu!

Belzebub: Když nám někdo věnuje velký dar, neradi o tom mluvíme. Odpustky jsou nesmírný dar pro duše v očistci. Když někdo dostane velký dar, který se mu líbí, a on má z něho velkou radost, protože tento dar je pro něj znamenitým přínosem, potom dárci nemůže přijít a říci: Poslyš, milý příteli, já jsem kdysi udělal velkou hloupost. Už sis s mým darem dost pohrál, nyní mi ho musíš zase vrátit... jinak to nejde. Tu by řekl obdarovaný: Ty si myslíš, že bych ti mohl tento dar jednou mi věnovaný zase vrátit? Uplynulo už několik roků, ano více než 10 let od doby, co jsi mi ho dal a já si ho jednoduše ponechám. Nemůžeš mě proto pohnat před soud. Měl sis to rozmyslet dříve, než jsi mě obdaroval... Stejně tak je to i s odpustky. Odpustky, které papež jednou ustanovil, říkají TAMTI NAHOŘE, nemůže jiný jen tak zrušit. Už proto ne, že vyslovování slov: „Nejsladší Pane Ježíši, daruj mi věčný pokoj!“ nebo „Nejsvětější Srdce Ježíšovo, dej, abychom Tě vždy milovali, abych Tě vždy miloval.“ znamená 100 dní, 300 dní nebo i 7 roků odpustků. Právě proto není vůbec žádný důvod, aby papež tyto odpustky rušil. Nakonec, to nebylo nařízeno samotným papežem. Oni by chtěli odstranit všechno. Řekli: lidé tomu dnes i tak nerozumějí, myslím si, že o těchto 300 dní bude zkrácen jejich pobyt v očistci nebo tak nějak. Mělo by se v kázáních říkat: Těchto 300 dní je podle starých Církevních ustanovení Církevní trest, Církevní pokání. Po tolik dní nesměli hříšníci jít do kostela, ale zůstat venku. Musím ještě říci, že těchto 300 dní nebo 7 roků bylo lehkou věcí v porovnání s

tím, co museli vytrpět Církevním pokáním. Byl to pro ubohé duše, ale i pro ostatní lidi neuvěřitelný dar.

Exorcista: Též toties-quoties?

Belzebug: Všechny odpustky jsou nesmírným darem. Všechno, co jeden papež jednou udělal, nemůže jiný papež zrušit, i kdyby sám chtěl z vlastní vůle! Když se jednalo o zrušení odpustků, musím říci, že papež sám je nezrušil, ale byli při tom jiní, kteří to na něj jednoduše nahráli.

Exorcista: Jak je to s tridentskou mší, je to také tak?

Belzebug: Ach, nechoďte na mě s tridentskou mší!

Exorcista: Ve jménu... mluv jen pravdu!

Belzebug: Ach, proč musím mluvit stále jen pravdu! Je to strašná věc, že se tomu nemůžu vyhnout! Celou dobu na mě chodíte jen s pravdou!

Exorcista: Pán Ježíš řekl: „*Já jsem Cesta, Pravda a Život.*“

Belzebug: To vím.

Exorcista: Přejeme si pravdu a to, co říká Ježíš a Nejblahoslavenější Panna. Mluv Jejím jménem a neříkej nic, jen pravdu!

Svátosti

Belzebug: Svátosti... Právě o nich nechceme mluvit. To je téma, které nechci přijmout. Je to s nimi dnes takové, jaké to je.

Exorcista: Ve jménu Pána Ježíše...řekni jen to, co si přeje Nejsvětější Panna!

Belzebug: Zda to řekneme, nebo ne, to na věci nic nezmění.

Exorcista: Jde o to, co si přeje Nejsvětější Panna. Mluv pravdu a nic než pravdu! Ve jménu...!

Belzebug: Kdybyste byli raději zůstali doma. Co od nás chcete?

Exorcista: Chceme splnit vůli Matky Boží. Proto nám řekni, co si přeje Matka Boží, abys nám řekl o svátostech!

Svátost pokání

Belzebug: Svátost pokání... to je také tak. Ono společné vyznání hříchů a společné modlitby také nejsou od papeže. Stejně tak neřekl papež, že to nahrazuje skutečnou zpověď. To je náš požadavek z pekla! Lidé ztrácejí bez správné zpovědi správný pohled. Hřeší mnohem víc. Myslí si: O co lehčeji se žije, když nemusíme klekat na kolena před starým mužem v reverendě a vyznávat mu svoje hříchy! Můžeme si svoje poklesky dovolit často, můžeme se dvořit ženatým, či vdaným osobám. TAMTI NAHOŘE to nemají rádi, když slyší takové výmysly,

ale pro nás je to dobré. Lidé si říkají: Nemusíme pokorně klečet, nemusíme se přiznávat, že jsme udělali to či ono, byli u té či oné vdané či ženaté osoby. Myslí si, že je to dnes dovoleno. Kněží říkají, že pokornou modlitbou je možno dosáhnout odpuštění. Proč bychom měli dělat velké pokání, když můžeme i tak hřešit? Klekneme si jednoduše tak, jak nám to vyhovuje, buď někde vepředu nebo vzadu, a čekáme na rozhrěšení. Dnes se tomu říká „*modlitby usmíření s Bohem*“ a nahrazuje to prý zpověď. Ve skutečnosti nestačí ani pokání, je třeba ještě odpykat tresty za spáchané hříchy. A to se dá prostřednictvím odpustků. Potom se můžeme spolehnout na oněch 300 dní či 7 roků nebo co já vím, jak to tehdy papež ustanovil. Tyto odpustky platí dodnes! Ale lidé to nevědí. To by jim měli kněží z kazatelnic stále opakovat.

Exorcista: Mluv pravdu, ve jménu... řekni, co si přeje Matka Boží, abys říkal! Ve jménu Otce... mluv dále, co si přeje Matka Boží!

Belzebub: ONA (ukazuje nahoru) říká, že modlitba za pokání nikdy nemůže nahradit zpověď! Opět musí být uvedena do života a konána pravá, nefalšovaná zpověď. Ze všech kazatelnic by se to mělo oznámit.

Exorcista: Mluv pravdu, ve jménu... řekni, co si přeje Matka Boží, abys řekl o zpovědi!

Belzebub: Lidé by se měli na zpověď lépe připravovat. Hodinová příprava není nijak přehnaná. Právě my vidíme, jakou moc má zpověď. Pokoušíme lidi nejrozličnějším způsobem. Usilujeme o to, abychom je zmátli. Když se nám to nepodaří, pošleme na člověka další tři démony, kteří mají za úkol dosáhnout, aby se nepolepšil. Často to zařizujeme tak, aby hřích nerozpoznal. Na to máme zvláštní démony. Neustaneme ani tehdy, když se dotyčná osoba pomodlí k Duchu Svatému, vzbudí lítost, vyzná svoje hříchy a vykoná pokání! Lítost je hlavní součást svátosti pokání, tady se máte snažit zvykat si na dobré předsevzetí už více nehřešit. Když má totiž člověk pevné předsevzetí, potom se mu dostává mnoho milostí. A zase je to pokora a jen pokora, která vyvolává milosti, které by jinak nebyly. Ale ani nyní neustupujeme, když předsevzetí zpovídajícího se je pevné, posíláme démony, aby v poslední chvíli těsně před vyznáním hříchů, nahnali zpovídajícímu se strach tyto hříchy knězi vyznat, i když jde o všední hříchy. Větší radost máme, když se nám to podaří u těžkých hříchů. Musíme říci, že když se lidé nevyzpovídají ze všedních hříchů, ze kterých se vlastně ani nemusí zpovídat, potom se jim dostane méně milostí. Tak se zbavují možnosti se napravit a změnit svůj život. Když po vyčerpání všech těchto našich zásahů zbožní a velmi zbožní zpovídající se knězi skutečně všechno řeknou podle svého nejlepšího svědomí a vědomí, potom jde o správnou zpověď. To nastává zvlášť tehdy, když lidé vyznají i věci, o kterých si nejsou zcela jisti, že jde o hříchy. Za tuto poctivost a pokoru se jim dostávají zvláštní milosti. Taková zpověď je správná (kňučí) a jediná, která si

zaslouží nazývat se „zповědi“. Potom kajcník dostane rozhřešení, kterému my říkáme velké "Ego te absolvo..." Ach, jak my toto rozhřešení nenávidíme! (Belzebub mluví pokojnějším hlasem). Ale nyní se už nemusíme tak obávat. Nyní nastoupila namísto zповědi „modlitba smíření s Bohem“, ach, že jsme to museli říkat! ONA TAM NAHOŘE by si přála, aby ze všech kazatelnic bylo oznámeno, že opět požaduje dobrou starou zповěď. „Modlitba smíření s Bohem“ není žádná zповěď! Slouží jen k tomu, aby byla vyvolána iluze, že všechno je odpuštěno. My démoni říkáme: Jděte v pokoji domů, pokojně přijímejte Tělo Páně, pokojní buďte ve své duši! Je to pro TAMTY NAHOŘE nenahraditelná ztráta! Takové vykonávání této svátosti je pro člověka velmi škodlivé! Nám však velmi prospívá. Čím méně se člověk bojí, tím více se my radujeme.

25. 4. 1977

Tento díl, i když sem časově nepatří, sem vkládám proto, že patří k tomuto tématu.

Žádné první svaté přijímání bez svaté zповědi!

Exorcista: Belzebube, nařizuji ti ve jménu Ježíše, mluv pravdu, ve jménu Nejsvětější Trojice Boha Otce i Syna i Ducha Svatého!

Belzebub: ONA si přeje, abychom řekli o svátosti prvního svatého přijímání, že je nesmírně bezbožné, když dítě před prvním přijímáním nejde ke zповědi (dojemně sténá). Musí se před takovým vysokým... Nechceme mluvit!

Exorcista: Mluv ve jménu Ježíše pravdu a nic než pravdu...!

Belzebub: Před tak vysokou svátostí, zvláště když Kristus přichází do duše poprvé a zprostředkuje spojení člověka s nebem, je bezpodmínečně nutné se podrobit zповědi! (Hluboce a těžce dýchá). Když se tak nestane, tu účinek svátosti před nebem mizí. Tu mizí všechna pokora a bázeň Boží. Nejhorší však je, jak ONA říká, že dítě nedostane správný vztah ke Svátosti Oltářní a vůbec ke Sváté Eucharistii. Tyto děti nesmí mít pocit, že je možné dělat chyby, páchat hříchy a potom jít k svatému přijímání.

Exorcista: Mluv pravdu, mluv dále pravdu, ve jménu Ježíše!

Belzebub: Kde chybí před svatým přijímáním pravá zповěď, tam přirozeně chybí i opravdové předsevzetí, což je nenapravitelná chyba (těžce dýchá). ONA odkazuje, že když kněží nejsou rozumní a posílají děti na první svaté přijímání bez toho, aby se předtím vyzpovídaly a dostaly dobrou představu o hříchu, je to hrozná hanba. Někdy se říká, že děti nemají chyby, že jsou dobré, že nevědí, co dělají, jsou nevinné. Oni však mají více chyb a hříchů, než byste si mysleli. Máme u nás (ukazuje dolů) víc dětí, než se domníváte! ONA (ukazuje nahoru) odkazuje,

že všechny děti, které nejsou svými knězi dobře připravovány na zpověď, je nutné přesunout jinam, ve jménu Božím, kde se ještě vyučuje dobré náboženství, např. do jiné farnosti. Kde to není možné, musí rodiče vzít katechismus sami a učit své děti tak, aby byly schopny přijmout tak veliké dobro, jakým je Eucharistie. Jinak není možné dostat dítě na správnou cestu. Bude mít později pocit, že své první svaté přijímání odbilo bez zpovědi. A tak se stává, stává se (silnějším hlasem), že u mnohých dětí, že... My nechceme mluvit, nechceme!

Exorcista: Mluv, ve jménu Ježíše...!

Belzebub: ...tak se stává u mnohých dětí, zvláště dospívajících, že přijímají Nejsvětější Svátost Oltární s těžkým hříchem (sténá).

Exorcista: Mluv, co Matka Boží velí, abys řekl!

Belzebub: Proto se Ona obrací na všechny rodiče, katechety a učitele, aby dětem řekli, aby nikdy, nikdy (vykřikuje) nepřistupovali k svaté Eucharistii bez toho, aby se nepodrobili právoplatné a poctivé zpovědi (těžce dýchá). Jinak je lepší, když ke svatému přijímání raději nepůjdou, protože ve většině případů by přijímali svatokrádežně. Naproti tomu je třeba též zdůraznit, že když se lidé dobře zpovídají, potom svatá Eucharistie přináší velké milosti. Každá svatá zpověď přináší nesmírné milosti, o kterých se dozvíte na věčnosti, to jest v onom Horním revíru (ukazuje nahoru), tam NAHOŘE (sténá).

ONA (ukazuje nahoru) trpí velkými bolestmi a velkým žalem, když ON (opět ukazuje nahoru) je přijímán nehodně nebo je přijímán, jako by byl kus chleba, nějaké jídlo, které dáte do úst bez ohledu na to, co to je. ONA se trápí zvláště proto, že děti nejenže nejdou k svatému přijímání, ale ani nejsou řádně připraveny na první svaté přijímání. Ano... ano... (nemůže ze sebe dostat slovo) nemají správnou a úplnou...

Exorcista: Mluv dále, ve jménu Ježíše...!

Belzebub: ...přípravu na sv. přijímání, nemluvě o zpovědi. Některé z těchto dětí ani nevědí, že musí vzbudit víru, naději a lásku. Jednoduše se jim řekne...

Exorcista: Mluv, ve jménu Ježíše...!

Belzebub: ...jednoduše se jim řekne: „Nyní budete připuštěni ke svatému přijímání. Kristus je se všemi zadobře, ON miluje všechny děti a tiskne je ke svému Srdci, vy jste přece nevinné, takové děti ON miluje. Jděte k NĚMU a vyprázdněte svoje srdce, spojte se s NÍM tolikrát, kolikrát si přejete. Má z toho radost, má z toho velkou radost...“ Nezapomínejte však na to, že ze všech dětí nemá radost, to nevidíte, to přehlížíte (sténá). Nezapomínejte, že pro Krista je bolestné přijít do srdce, které má mnoho hříchů, které v sobě nosí... už nechceme mluvit, nechceme mluvit!

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Trojice... řekni pravdu, co ti přikazuje Matka Boží!

Belzebug: ONA (ukazuje nahoru) odkazuje, že především je nevyhnutelná příprava na svaté přijímání, mnohem intenzivnější, obsáhlejší a charakterističtější, než se to dnes činí. Ale zvlášť je potřebné, aby svatá zpověď bezpodmínečně předcházela svatému přijímání. Rodiče by měli své děti starostlivě připravit, velmi starostlivě, zvlášť se s nimi denně modlit. Je třeba se jich na všechno zeptat, aby byly dobře připraveny. Není třeba vytýkat knězi, že to měl on udělat, a tím vyvolávat nepříjemnosti. Lepší je dítě poučit a dobře připravit na dobrou svatou zpověď a na svaté přijímání doma. Očištěním duše se stane dítě účastným mnohem větších milostí. Stává se, že když děti nebyly náležitě poučeny o svátosti pokání, o zpovědi, o tom, že musí předstoupit před Krista s čistým srdcem v den prvního svatého přijímání, že ztrácejí milosti pro celý svůj život. To jsem ještě musel říci, to by mělo být uvedeno ve vašich dokumentech.

18. 6. 1977

Eucharistický půst

Exorcista: Ve jménu Matky Boží, mluv pravdu!

Belzebug: Je to tak - nebylo vůbec potřebné něco na svátostech měnit. Všechny změny byly vyvolány svobodnými zednáři. Jejich dílem je také to, že papež řekl, že ustanovení o lačnosti od minulé půlnoci je příliš těžké. Právě v misiích bylo obvyklé, že se půst držel od večera nebo od poledne. Přinášelo to velký duchovní zisk, protože lidé byli nuceni přinášet oběť, a tím bylo mnoho lidí zachráněno. Tak nám bylo vytrženo mnoho duší. Z těchto důvodů si NEBE nepřálo, aby eucharistický půst byl zkrácen. Řeklo se, že papež, či kardinálové, či kdo všechno, chtěli vyjít vstříc lidem. Eucharistický půst byl zredukován nejdříve na tři hodiny, později na jednu hodinu. Dříve se tento půst vztahoval i na mléko a podobné nápoje. To bylo právě pokání NEBEM schválené. Nebe to vidělo raději, než je tomu dnes.

Papež i kardinálové si mysleli, že po této úlevě budou k svatému přijímání proudit davy. Zpočátku to tak vypadalo, ale nyní víme, že k svatému přijímání chodí mnohem méně lidí než před úlevou. Všechno se dnes zjednodušuje a TAMTI NAHOŘE s tím nesouhlasí. Kdyby totiž zůstaly v platnosti staré předpisy o postu, to by přijímali jen lidé hluboce věřící, kteří jsou ve stavu posvěcující milosti a přinášeli by tím větší oběť. Poněvadž byl půst zkrácen na jednu, resp. tři hodiny, tak potom se nepřináší prakticky žádná oběť. Kde není žádná oběť a žádné odříkání, tam přichází i málo požeňání a uděluje se méně milosti. Předtím

lidé neustále mysleli na to, že nesmí jíst, a na to, kdo zavítá do jejich srdce. Je to ten Nejvyšší, Nejsvětější, kterého výšku a dokonalost žádný člověk nemůže obsáhnout. To lidé předtím věděli, a proto se před svatým přijímáním často v noci modlili. To někteří dělají dnes, ale je jich méně. To se týká svaté zpovědi.

Přijímání na ruku v prvotní Církvi

Exorcista: Ve jménu Ježíše! Jak je to s přijímáním na ruku v prvotní Církvi?

Belzebug: Když Kristus rozlomil chléb, viděli jsme sami, že ho apoštolům na ruku nekladl... Nechceme mluvit, nechceme mluvit!

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Matky Boží...!

Belzebug: To my neradi říkáme, to neradi říkáme!

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Panny... mluv!

Belzebug: Při poslední večeři kladl Kristus apoštolům chléb přímo do úst se slovy: „*Toto je moje Tělo*“. O Krvi nemusíme vůbec mluvit, protože se pila z poháru a ruka se jí nedotkla. Apoštolové, kteří se zúčastnili poslední večeře, nikdy nepodávali jinak. Když se později podávalo na ruku, vždy to bylo bez Kristova souhlasu. Podával do úst a také Matka Boží nikdy jinak nepřijímala. Vždy klečela v hlubokém sklonu... ach, my to nechceme říkat! Když ONA přijímala, vždy jsme zuřili! Ona prožívala svaté přijímání mysticky, plně prožívala, co se tehdy při poslední večeři dělo. ONA vždy všechno viděla. Byla předurčená, aby vedla Církev. Stejně určení měli sice i apoštolové, ale ONA jim byla ve značné míře nápomocná. Už jednou jsme to museli říci. ONA celé noci proklečela s apoštolý na kolenou, aby Církev Kristova byla řádně vedena. Apoštolové přítomní při poslední večeři nikdy nedovolovali podávat na ruku, ale do úst. Že se to později změnilo, to není jejich vina... Ani Ježíš, ani Matka Boží nenesou na tom vinu. TI NAHOŘE to nezavedli, neboť to bylo proti jejich představám.

Exorcista: Kdo si přál přijímat na ruku?

Belzebug: Na to se nemusíš ptát.

Exorcista: Ve jménu Boha Otce...!

Belzebug: To, jsme dali dohromady my... a zmotali! Věděli jsme, že když u prvních křesťanů zavedeme přijímání na ruku, bude se jednou moci říkat, že v prvotní Církvi to bylo také tak. Právě poslední koncil a moderní lidé mohli poukázat na to, že přijímání na ruku bylo u prvních křesťanů obvyklé a že na něm tedy není nic zvláštního. To bylo v prvních časech křesťanství, zanedlouho po Kristově smrti. Tehdy to nebyl hřích, protože lidé nevěděli, že si to Bůh nepřeje. My však jsme už tehdy na všechno mysleli a věděli, jaký to bude mít dopad.

Osvícené duše a nejlepší Církevní učitelé vždy věděli, že přijímání do úst je lepší a mnohem uctivější, protože se přijímá TĚLO TOHO NAHOŘE. Je hrozné, když Ho lidé berou do zašpiněných pracek, do rukou s dlouhými nehty nebo rozedranou kůží,... my ani nemůžeme naráz všechny ty ohavnosti vyjmenovat. Jsou lidé, kteří si vůbec ráno neumývají ruce, ani když někde byli... já o tom nechci mluvit, to je hrozné zneuctění. Ale je mnoho lidí, kteří v Boha moc nevěří a kteří ve sv. Eucharistii vidí jen symbol, jako protestanti. Koncil zpočátku takový nebyl, ale později došel k závěru, že je třeba vyjít vstříc protestantům a jiným náboženstvím. Myslel si, že je to solidární a dobré, že je to projev lásky k bližnímu a zároveň že se dosáhne i toho, o co usilují svobodní zednáři: vyjít všem vstříc. Tím se stalo, že byly ztraceny velké milosti.

Opatrnost v posuzování

Exorcista: Ve jménu...!

Belzebub: Jsou lidé, kteří jednájí bona fide (v dobré víře), kteří si myslí, že všechny reformy jsou od papeže, a není jim známo, že papež má dvojníka. Přírozeně nevědí, že přijímat na ruku je hřích. Oni nevědí, co je napsáno v této knize, co říkají omilostnění. Proto přijímání na ruku není pro ně velký hřích. Nemohou jednoduše za to, co dělá kněz. Jsou i případy (v kostelích, kde se přijímá na ruku), že ti, kteří chtějí přijmout do úst, jsou diskriminováni. I v tom případě to není velký hřích. Celá věc je individuální a mohou je posoudit jen TI NAHOŘE. V žádném případě nesmí nikdo tvrdit, že ten, kdo přijímá na ruku, přijde do pekla: jednájí v poslušnosti a myslí si, že to tak nařídil papež. Oni nemají ani tušení o dvojníkoví papeže a nevěrných kardinálech. Jednájí z poslušnosti. Něco jiného je u lidí, kteří mají k dispozici zprávy od omilostněných duší a kněží, takže si mohou vytvořit správný názor, jistě za pomoci TĚCH NAHOŘE. Když takový člověk nebo lidé řeknou, že jim je jedno, jak budou přijímat, potom přírozeně spáchali hřích. I tady je nevyhnutelné posuzovat individuálně.

To samé platí i o Tridentské mši. Mše je posuzována od TĚCH NAHOŘE jako pravá mše. Není správné, když se řekne: „Když není možné sloužit mši tridentskou, potom se nebude sloužit žádná, udělejte si mši doma sami pro sebe.“ Takový pastýř není dobrý pastýř, neboť jak jsme už řekli - znamená to novou velkou ztrátu milostí; ale když je slavena v plné víře a z poslušnosti k biskupovi, přináší také mnoho milostí, i když není milostiplná jako mše tridentská. Když zůstanou lidé doma, otevrou si misál a myslí si, že jsou lepší než ti, kteří šli na novou mši, potom se hrubě mylí. Jsou křesťané tradicionalisté, kteří se vyvyšují nad modernisty. To si TI NAHOŘE nepřejí. To není myšlení TĚCH NAHOŘE.

Je to farizejství, které je nepřístupné. ONA odkazuje, že je mnoho domýšlivých tradicionalistů. Ale my už nechceme mluvit.

Tradicionalisté

Exorcista: Mluv, ve jménu Nejsvětější Panny!

Belzebub: Je mnoho tradicionalistů, kněží i laiků, kteří mají sebevědomí a stávají se farizeji. Říkají např.: „My jsme dobří, praví, lepší než ti ostatní, my přijdeme do nebe.“ Velmi se podobají sektářům, u kterých jsou takové myšlenky běžné. TI NAHOŘE to nemají rádi, nemilují samolibost. Když jsme v této knize mluvili o mši a Církvi a zvláště o tridentské mši, potom to nebylo míněno tak, aby byli vyzdvihováni tradicionalisté proti modernistům jako jediní správní, dobří a kompetentní. Tato kniha to nemá na mysli. Byly v ní jen pranýřovány omyly současné Církve, kterých svědky jsme i dnes. Na doplnění ještě poznamenáváme: je těžkým omylem, když kněz řekne: „Zůstaňte raději doma, než byste se zúčastnili takové mše.“ I v tom krajním případě, když kněz nevěří konsekračním slovům, vyslovuje je nesprávně a nemá úmysl proměnit a když tedy Hostie proměněny nejsou, mohou se lidé v kostele modlit, modlit a zase modlit. Lidé jsou sice připraveni o plnost Kristových milostí, ale nějaké milosti zůstávají. Když dobrý křesťan, křesťan hluboce věřící, má úmysl a touhu přijmout Krista při mši svaté, modlit se a jít ke svatému přijímání, NEBI je to příjemné. Takový člověk nikdy neřekne: kněz nesprávně slouží, nedostanu žádnou milost. Určité milosti dostane.

Exorcista: Plní tito lidé nedělní povinnost?

Belzebub: Když mají lidé možnost zúčastnit se tridentské mše, potom je to NEBI velmi milé. Když však jinou možnost nemají, potom se mohou zúčastnit nové mše. Když mají možnost účastnit se mše, která je sloužena v národním jazyce, ale obsahuje nezkrácená slova mše tridentské, potom takové mši musí dát přednost přede mší nového ritu: Ale ti, co to všechno nevědí a mají dobrý úmysl, potom svoji nedělní povinnost plní. Když však vědí, že na vzdálenost jednoho kilometru se slouží tridentská mše a že tato mše je lepší, ale řeknou si, že je to příliš daleko, potom máme do činění s případem úplně jiným. Ani nevíte (mluví jasným hlasem), jak bychom my běželi, kdybychom my měli možnost podílet se na takové milosti! Běželi bychom až na konec světa, kdybychom mohli mít ještě jednu šanci. Tím nechceme říci, že jiné mše jsou právě tak dobré. Již jsme řekli dosti, kterou mši TI NAHOŘE nejvíce milují! Museli jsme odhalit omyly, protože mnoho kněží věc zatemňuje. Je základní chybou vštěpovat lidem, že nesmí novou mši navštěvovat, že pochází od ďábla, atd. To bychom vylili vodu z vaničky i s dítětem. Je to opačný extrém. Kdo má lásku k bližním, chrání se před takovými myšlenkami.

Modernisté, kteří milují bližního, jsou mnohem lepší než tradicionalisté, kteří se nad bližním vyvyšují. To jsme pro úplnost museli dodat... a to všechno, co jsme řekli o svátostech a jiných věcech... zvláště to, že je mnoho tradicionalistů, kteří jsou farizeji. Stejných chyb se dopouštějí modernisté, kteří házejí do jednoho pytle všechny tradicionalisty, tvrdíce, že to jsou fanatici, kteří bojují se všemi a proti všemu. Ale nyní už opravdu nebudu mluvit!

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Panny Marie...!

Belzebub: Pravda je, že TAMTI NAHOŘE milují všechny svoje děti, i když se dostaly do bludu. Když z poslušnosti, protože nevědí, co mají dělat, dbají na pokyny biskupů a kněží, potom za to nemohou. Jsou však okolnosti, hrozné okolnosti, kdy s takovou blahosklonností nemohou počítat.

Kněz a přijímání na ruku

Exorcista: Jak je to vlastně s tím přijímáním z ruky u kněží? Ve jménu Boha Trojediného!

Belzebub: Jak to myslíš s přijímáním z ruky u kněží?

Exorcista: Musí kněz dávat přijímání na ruku, když to lid požaduje?

Belzebub: V žádném případě, opravdu v žádném případě! Copak si myslíš, že kněz je hračkou v rukách svého lidu? Může mu lid nařizovat?

Exorcista: A co já, jako kněz, který vypomáhá, musím podávat jen do ruky? Co mám dělat?

Belzebub: Potom bys měl...

Exorcista: Ve jménu... mluv pravdu a nic než pravdu!

Belzebub: Měl bys říci farářovi, u kterého vypomáháš: Pane faráři, zdá se mi, že správné je přijímání do úst, a proto už nemohu podávat do ruky. Doufám, že ONA s tím bude souhlasit. V zásadě jsi povinný podávat do úst, protože to přináší mnohem víc požehnání a bohabojnosti. Všude je mnoho lidí, kteří způsobují těžkosti, což platí i v opačném případě.

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Trojice... jak to mám dělat s nejmenšími částěčkami Hostie?

Belzebub: Nejlepší je, když si kněz po přijímání vlije na ruce vodu a potom vodu vypije. Toto je ještě někde praktikované. Ale nyní už nechci mluvit!

Svátost křtu a zodpovědnost kmotrů

Exorcista: Ve jménu... mluv pravdu! Co si přeje Matka Boží?

Belzebub: Křest, křest...

Exorcista: Křest?

Belzebub: Křest - rozumíte? ONA to překvapivě nařídila. ONA to nařizuje celou dobu, během které se nachází na svých sedmi oblacích (démon si přeje, aby sešla dolů). Také my (ukazuje dolů) jsme museli zůstat dole v podzemí.

Exorcista: Mluv, co si přeje Nejblahoslavenější Panna Maria, abys řekl!

Belzebub: Křest se už nevykonává správně mnoha kněžími. Nedodržuje se přesně křestní obřad. Často se vynechává: *Zříkáte se...* Nechceme říci svoje jméno.

Exorcista: Zříkáš se ďábla a všech jeho skutků?

Belzebub: To se už vůbec neříká a my jsme za to vděční. Neříká se to a je to pro křtěnce tak důležité! Dnes je velmi mnoho posedlých jen proto, že svátost křtu není správně vysluhována. Téměř nás to drtí. ONA nás skoro drtí... Při křtu začíná mnoho věcí. Kdo křtěnce zastupuje, musí říci: Odříkám se... atd. Musí to místo křtěnce říci kmotří, a tím nést po celý život povinnost být jejich oporou v těžkostech, vést je po správné cestě, zvlášť když z ní sešli. Namísto toho si dnes kmotrové všimají více polštářku, zda krajky na něm jsou pravé nebo tam nejsou žádné, zda pan farář dal řádně vyzdobit kapličku, zda má kmotra nové šaty a kolik křest stál. Jen nemyslí na zodpovědnost, kterou na sebe berou. Myslí si, že stačí, když se o dítě budou starat ze stránky materiální. Ale předtím to bývalo jiné. Přirozeně, neplatí to všeobecně, ale faktem je, že si kmotrové své zodpovědnosti byli vědomi a podle toho také jednali. Několik dní před křtem klečeli a modlili se za dítě a také několik dní potom. Jednoduše, byli si vědomi své těžké zodpovědnosti. Po celý život se za své křestní dítě modlili a starali se o něj. Jedině tak se plní kmotrovská povinnost. Dbali o to, aby křtěnec byl zbožný, sledovali, jak se modlí, která modlitba mu přináší dobro, která ho udrží na dobré cestě. Dnes je věc zcela jiná, dnes jim je všechno jedno, protože ve většině případů se ze správné cesty sami odchýlili. Dnes se starají o to, aby křtěnec měl dobrou partii, našel pěknou nevěstu... ale víc už vám nechci říkat.

Exorcista: Ve jménu...!

Belzebub: Přirozeně je také zajímavá, jaké věno nevěsta přinesla, jaký jsou pěkný pár, jaké krásné mají děti. Jsou pěkně oblečení, dostanou dobré místo, to je dnes to nejdůležitější. Také si přejí, aby jejich křestní děti dobře reprezentovaly, nejsou rádi, když chodí ve starých šatech. Už o tom nechceme mluvit, ničí nás to!

Úplný ritus při udělování svátostí

Exorcista: Ve jménu... řekni nám, zda dnešní kněží chtějí, mají, či musí dodržovat starý ritus při udělování svátostí. Mluv pravdu a nic než pravdu!

Belzebug: Měli by plně zachovávat starý ritus. Nový ritus je zkomolenina, která pochází od nás a od svobodných zednářů, kteří mají v rukou kardinály i s papežem, což dříve nebývalo.

Svátost pomazání nemocných

Exorcista: Mluv pravdu, ve jménu...!

Belzebug: My jsme si nepřáli, aby bylo mazáno olejem všech pět smyslů a aby se modlila příslušná modlitba, např.: všechno, čím ses prohřešil sluchem,... kde se klade důraz na uši, oči, ústa a nos a také na ruce,... to si nepřejeme, protože to přináší velké milosti těžce nemocným a umírajícím. Myslíme,... ale my to nechceme říkat!

Exorcista: Ve jménu Trojjediného Boha, řekni pravdu!

Belzebug: Myslíme si, že když zpracujeme kardinály nebo ty v Římě, aby se pomazaly jen ruce a čela olejem nemocných nebo jen obyčejným olejem, když jiný není po ruce, že jsme dosáhli svoje. Čím povrchněji se všechno vykonává, tím méně milosti umírající dostává. A pak se nám ještě může podařit polapit člověka na hranici života za nějaký štrapec a stáhnout ho dolů. To jsme vymysleli a zařídili spolu se svobodnými zednáři. TAMTI NAHOŘE dostanou jen malý užitek, když obřad není správně vykonáván. K tomu musím ještě dodat: Jestliže má být obřad správný, potom musí být pomazáno všech pět smyslů, dokonale a plně. Rodinní příslušníci pomazaného musí klečat a modlit se a obstarat všechno, co kněz k vykonávání obřadu potřebuje. Je to voda, kříž, pět kousků vaty. Všichni zúčastnění se musí za umírajícího modlit, potom máme malou moc umírajícího zmást a zabránit mu v pokání. To se stává u člověka, který není ve stavu milosti.

Když však je pomazán na všech pěti místech a kněz správně říká: „*Čím ses prohřešil svými očima, čím ses prohřešil svými ušima, čím ses prohřešil svými ústy...*“ atd., když tedy kněz toto všechno správně vysloví a na všech příslušných místech umírajícího pomáže, potom se umírajícímu dostane mnohem více milostí. Někdy se stane, že jsou zachráněni lidé, kteří se nacházeli ve smrtelném hříchu. To je všechno, co jsme museli říci.

Svátost biřmování

Belzebug: K biřmování: to je kapitola sama pro sebe. Nechci o tom mluvit!

Exorcista: Ve jménu Trojjediného Boha, mluv pravdu...!

Belzebug: To nám chybělo, že jste se k tomu dostali. To bude starý (Lucifer) zase vyvádět. Bude tancovat v kruhu a volat: „Jste hloupí, červi! Nemohli jste držet zobák?“ Ale TA VYSOKÁ (ukazuje nahoru) nás nutí... TA nás nutí... ale starý to přirozeně také ví, ale on je blázen, protože nás navzdory tomu mučí.

Exorcista: Ve jménu Panny Marie...!

Belzebub (obraceje se k exorcistům): Tebe bychom si s tím velkým červeným růžencem nepřáli. Je na něm kříž, aby se blýskal na slunci za každého počasí. My nechceme, aby se někdo s tímto oděvem potuloval. Je na něm věnec (růženec) a blýskavý kříž. To nechceme, to nenávidím. Tedy biřmování... biřmování... to zatracené biřmování! To je kapitola sama o sobě. O té nechceme nyní mluvit!

Exorcista: Řekni tedy krátce jen to nejdůležitější!

Belzebub: Musí se říci: „Přijď, ó Duchu Přesvatý, osviť nás svou milostí a posilňuj nás!“ Musíte padnout na kolena, jinak nebudeme o biřmování mluvit. Především však musíte i řádně zpívat píseň k Duchu Svatému, jak si to přejí TI NAHOŘE.

(Všichni kněží se společně účastní zpěvu).

Exorcista: Přijď, ó Duchu Přesvatý, osviť nás, dej vnuknutí našim duším!

Belzebub: TA VYSOKÁ si přeje (ukazuje nahoru), abyste se pomodlili hymnus k Duchu Svatému. Přijdou totiž ještě další výpovědi, které si nepřejeme (zpívá se hymnus - vzývání Ducha Svatého) a potom ještě 7x Zdravas Maria k Sedmibolestné Marii a 3x Svatý. Nakonec píseň: Ať pevně zůstává můj křestní úvazek - podle možnosti všechny verše. TA VYSOKÁ, co TA všechno má v hlavě a co všechno by chtěla vykonat (kňučí). Při modlitbě růžence, při Zdravas Maria musíme vždycky křičet (křičí). Jen kdyby ONA nebyla požehnaná, kdyby jen ON neposlal Ducha Svatého!

Exorcista: Mluv, ve jménu...!

Belzebub: Nechceme mluvit (obrácen k exorcistům)! Pokračuj přece dále! Vy jste tři drzé kreatury. Vy jste vskutku tři drzouni!

Exorcista: Ve jménu Trojjediného Boha, mluv!

Belzebub (obrácen k jednomu knězi): Tenhle se celou dobu jen přežehnává: ten v tom koutě je samý kříž a zase kříž, z toho by se člověk zbláznil (sténá). Nenávidím ty kříže! Po celou dobu nic než kříže. Tenhle by udělal nejlépe, kdyby zůstal doma. Proč se sem musel dnes škrabat?

Exorcista: Mluv, co musíš říci, ve jménu Boha!

Belzebub: Ach, to biřmování...

Exorcista: Neposkvrněné Srdce Mariino ti nařizuje a ty budeš poslouchat!

Belzebub: Ani biřmování se dnes nevykonává tak, jak by se mělo, přinejmenším ne všude. ONA si především přeje, aby se řeklo, že když si biřmovanec přeje přijmout svátost biřmování, že se na ni musí pořádně připravit. Tato příprava trvá několik týdnů, vždy je třeba modlit se k Duchu Svatému a

prosít o Jeho milosti. Kdo to nedělá, nemůže dostat tolik milostí, které by jinak dostal. Kdo se nemodlí, komu se dostane o této svátosti jen povrchní poučení, kdo rychle přiběhne do kostela, rychle si klekne a spěchá, aby už dostal to „za ucho“, kdo potom zase kostel rychle opustí bez toho, aby o přijaté svátosti přemýšlel, ten nemůže očekávat mnoho darů. Ten se nemůže stát pravým bojovníkem Církve Kristovy, jak to má být.

Exorcista: Dostane se mu proto nesmazatelného znamení?

Belzebub: Ano, dostane, ale musí být správně připravený.

Exorcista: Dostává se mu ho při dnešním ritu?

Belzebub: Dostává, ale ne všude, ale většinou ano! Co se děje v srdci bířmovance, je různé. Jak jsem už řekl, je nutné, aby byl bířmovanec řádně připravený. Tato příprava musí trvat několik týdnů a po celou tu dobu je třeba vzývat Ducha Svatého a také TU VYSOKOU TAM NAHOŘE i celé NEBE (ukazuje nahoru) by měl vzývat, aby se za něj modlili a udělali z něj pravého bojovníka za Krista.

Exorcista: Měl by se modlit i za ubohé duše v očistci?

Belzebub: Ano, i za ubohé duše by se měl modlit. Také při svaté zpovědi by se mělo vzývat celé NEBE, všichni svatí a blahoslavení, všechny andělské kůry.

Exorcista: A co anděl strážný?

Belzebub: Všichni jsou vzati do počtu, protože NAHOŘE patří k sobě. Vlastní anděl strážný má být také vzýván. Když má někdo andělů víc, má je všechny vzývat. Vy kněží máte totiž víc andělů. Někteří mají dva, jiní mají tři, někdy je jeden nepřítomen, protože musí plnit ještě jiné úkoly, ale také nechceme o tom mluvit!

Exorcista: Ve jménu...!

Belzebub: Ale obvykle mají kněží dva anděly strážné, toho druhého dostávají při svěcení.

Exorcista: Dostávají biskupové dalšího anděla strážného?

Belzebub: Ano, podle toho, jak velký je jejich úřad. Myslím, že strážní andělé jsou všichni velcí, ale všichni nemají stejnou moc, zvláště moc strážnou. Je v Boží moci, že andělé jsou rozděleni do různých řádů. U dětí se někdy stává, že když dospějí, jejich strážný anděl už nemá strážnou moc velkého anděla nebo archanděla, a proto je přeřazen k jinému dítěti. Také člověku, který je postaven před těžkou životní zkouškou, je přidělen vyšší anděl. Tak vás Bůh chrání. On dělá všechno pro vaše dobro, všechno spravuje a řídí, o čem nemáte ani potuchy. Ochraňuje vás svým Otcovským okem. A my, my jsme dole, co máme my? (Sténá a hrozně nařiká...) Ach, jak neradi mluvíme o andělech!

Exorcista: Měl bys nám o andělech říci ještě něco krásného! Chtěli bychom být za to vděční Matce Boží!

Belzebub: ONA by si přála něco, neustále přála, co se přičí našim zájmům!

Předpoklad modlitby při neomezeném působení Ducha Svatého

Belzebub: Musíme se vrátit ke svatému biřmování. Když se biřmovanec napřed nemodlí k Duchu Svatému, potom nebude pravým bojovníkem Kristovým. Dostane mnohem méně milostí, než by dostal, kdyby se na biřmování řádně připravil, tak jak jsme už řekli. Biřmovanec by také musel přispět vším, co má, aby se tímto bojovníkem stal. Být bojovníkem Kristovým znamená milovat Krista a Církev a stát při nich i tehdy, když je to těžké a nebezpečné. Jsou situace, za kterých musí člověk otevřeně stát za Kristem i za cenu oběti. Je to proto, že Kristus řekl: „*Kdo mě nezapře před lidmi, toho já nezapru před svým Nebeským Otcem.*“

Exorcista: Mluy, co si přeje Nejblahoslavenější Panna, řekni pravdu a nic než pravdu!

Belzebub: Po celý svůj život si musíte neustále uvědomovat, že na sobě nesete nesmazatelné znamení Kristova bojovníka. Když má někdo toto nesmazatelné znamení a dostane se do našich rukou, potom ho v pekle mučíme mnohem víc než toho, kdo biřmován nebyl. Na druhé straně však ten, kdo byl biřmovaný, má mnohem větší sílu nám odolávat.

Svatost manželství

Belzebub: A potom manželství. Tady nemůžou lidé říkat: Podívej, jsme zasnoubeni, i tak se vezmeme, můžeme teda žít nemanželským životem. To si TAMTI NAHOŘE nepřejí. Je potřebné se zapřít a přinést oběť až do dne, kdy nevěsta s ženichem přistoupí k oltáři a jejich svazek je zpečetěn TĚMI NAHOŘE, před Církví, před všemi známými a přáteli, všemi anděly a svatými, a to pro celý život. Často se dnes stává, že přijde protestant a katolička, nebo obráceně, ke katolickému knězi se žádostí: „Pane faráři, co máme dělat, není tu nějaká možnost, abychom se mohli vzít v katolickém kostele?“ To říkají proto, že nemají protestantské vyznání. A tu jim kněz často odpoví: „Ale zajisté, na to máme svoji metodu. My se na to díváme ekumenicky, takže se oba můžete pokládat za katolíky.“ To se lidem líbí a plnou měrou to využívají.

Říkávají: To byl krásný zážitek, mnoho nám to dalo. Přirozeně nevidí, o jaké množství milostí a požehnání se připravují. Dobrý katolík nemůže uzavřít manželství s evangeličkou. Jak se to později projeví? Tu často zasáhne ještě tchyně, tchán, kteří dokážou katolickému partnerovi náležitě ztížit výkon jeho

náboženství. Nadto se ještě situace komplikuje trápením, která život přináší a kterým protestantský partner nemůže rozumět. A k těmto křížům potom přistoupí další, rozdílnost náboženského vyznání. Důsledkem jsou hádky a roztržky. Manželství je samo o sobě velmi těžké, na co ho zatěžovat ještě víc. ONA vám odkazuje, že každý člověk by se už před navázáním známosti, nejpozději před sňatkem, měl zeptat svého partnera, jaké náboženství vyznává. Tak se to patří na dobrého bojovníka Kristova.

Exorcista: NEBE si tedy nepřeje smíšená manželství?

Belzebug: NEBE si je nepřeje. Přehlédne je, ale nemá je rádo.

Exorcista: Myslím, že je to všechno, co jsi nám měl říci o svátostech, nebo přála by si Nejblahoslavenější Panna, abys ještě něco dodal? Ve jménu...!

Belzebug: Svátost manželství má být uzavřena s největší zodpovědností. Tehdy v Káně Galilejské se Kristus modlil především za toto manželství a dal jim poučení, jak mají žít. Uzavřel je do svého Srdce, proto tyto lidi velmi miloval. Také lidé, kteří jsou pozváni na svatbu, měli by si uvědomit a vzít si k srdci, že je třeba se za manželský pár modlit. To se týká všech přátel a příbuzných, kteří se mají modlit, aby tento novomanželský pár správně žil a plnil manželské povinnosti, pokud je nerozdělí smrt. Manželství se musí brát velmi vážně.

Exorcista: Dokud je nerozdělí smrt... ve jménu Otce...!

Celibát a pravé kněžství

Belzebug: Manželství není totiž nikterak lehké. Katolickým kněžím připomínáme: Berete všechno na příliš lehkou váhu, když slibujete celibát a přitom pijete kalich radosti až do dna. To připomínáme kněžím celý čas. Až takový kněz... musí... nechceme dále mluvit... musí taková žena... taková žena, když chce kněze získat, mu našeptává: Nemoďte se breviář, je to ztráta času, protože když se modlí breviář, jsou méně vystavováni pokušení. My už víme, co máme dělat... Kdyby se každý kněz bez výjimky denně modlil celou hodinu breviář, tak jak tomu bývalo předtím, měli bychom nepatrnou moc. Potom by jich padlo velmi málo. I ti, kteří by se chtěli oženit, by se vrátili. Stačilo by se denně modlit breviář (směje se).

Exorcista: A ty, co kněze svádějí?

Belzebug: Ty většinou nesou největší vinu. Vědí přece, že jde o katolického kněze. Nechceme už mluvit!

Exorcista: Musíš říci, co si Blahoslavená Panna přeje!

Belzebug: Vědí, jaké poslání má kněz a jak vysoko stojí ve svém úřadu, proto by si jich neměly všimnout. Jsou to těžké hříchy, velmi těžké a tresty za ně není

možné jen tak odčinit. Když se takový kněz ožení, těžko se z toho dostane. Jen připomínám: Máte peklo na zemi, když si takovou ženu vezmete.

Exorcista: Mluv pravdu...!

Belzebub: Děláme to tak, že nejdříve necháme na kněze působit eros tak dlouho, až mu nervy selhávají a pud se rozsype. V této situaci si kněz řekne: „Všechno bude lepší, až přijdou děti“, a nenachází žádnou zábranu, aby hřešil dále. A tak oba pokračují na cestě hříchu, až padnou bez toho, aby si to uvědomili.

Exorcista: A musí se jim pomoci.

Belzebub: Situace se vyvine tak, že si oba namýšlejí, že všeho dosáhnou. Taková poběhlice, promiňte, taková ženština, která svede kněze, obyčejně nemá vztah k manželství. Věřte, že nemá žádné ctnosti. Její maska brzy spadne a objeví se pravá tvář. Vidíme jen špínu... nechceme mluvit!

Exorcista: Ve jménu...!

Belzebub: Některý kněz má trpké zkušenosti a dostává se do hádek. Protože kněz studoval teologii a získal tedy vyšší vzdělání, nerad se pouští do hádek. V jeho srdci však hlodá červ, ale nic se už nedá změnit. Několikrát pocíťuje hořké zklamání. Tady musíme dodat toto: Všechno duchovní, všechno vysoké, všechno náboženské a dobré stojí vysoko nad tělesnými požitky! To vám odkazuje Matka Boží. Tělesné požitky mají jen krátké trvání, o to kratší, když jde o... ach, my nechceme mluvit!

Exorcista: Když jde o... Ve jménu Ježíše...!

Belzebub: My myslíme na rozvod a podobné věci. Když slibujeme nebe na zemi, potom jen klameme lidi. Ve skutečnosti je to pro mnohého kněze hrozný kříž, protože tělesné požitky stojí skutečně hluboko pod požitky duchovními. Kdyby kněží věděli, co ztrácejí, trhali by si vlasy z hlavy a na míle by se od takové ženy vzdálili, aby nepřišli do pokušení. Milost Boží je velká a mocná a daleko převyšuje tělesné požitky a všechny druhy rozpustilosti tohoto světa. Jen si vzpomeňte na prorocství Venuše z Tannaunzera. To by bylo lepší kázání než kázání leckterého dnešního kněze. Všude cítíme hlubokou lítost onoho muže, který se odebral k této Venuši na horu.

To platí ještě dnes, čas na tom nic nezměnil. V nebi čas neplyne, nepočítá se, tam je neustálá přítomnost. I když si člověk myslí, že má právo žít stále příjemněji a že, když bude hřešit, že mu to nebude započítáno za hřích,... potom vězte, že TI NAHOŘE mají na to zcela jiný názor.

Exorcista: Nejsou tedy dvě nebe, jedno na zemi a druhé nahoře?

Belzebub: Ne, TI NAHOŘE si myslí, že nebe jako takové si člověk musí zasloužit mnohými kříži a odříkáními. To si musí uvědomit kněží i laici. Nebe a nebeskou blaženost si zaslouží jen ten, kdo měl za života těžké kříže, kdo vzal na sebe odříkání a oběti. Jedině ten si zaslouží nekonečnou blaženost a krásu, zatím co lidé, kteří kráčeli po špatné cestě, tuto krásu nikdy nepoznají.

18. 6. 1977

Paní všech národů

Exorcista: Mluv, co nám máš říct, ve jménu Ježíše, Nejsvětější Trojice, Otce, Syna i Ducha Svatého a Nejsvětější Svátosti Oltářní!

Belzebub (sténá): Existuje jedna kniha... již několik let je na trhu... nese název (sténá) „*Paní všech národů*“. My (démoni) jsme předstírali, že to byla omilostněná duše, která navíc mnoho trpěla. My jsme tam smíchali mnoho dobrého, také o vojně, hladu a katastrofách. Svobodní zednáři neváhali nejdříve použít i jméno kříže, jen aby mohli jinde uškodit. TA NAHOŘE (ukazuje nahoru) nikdy neřekla, že bychom měli nyní přijímat novoty a že bychom měli jednoduše jít s časem, že nebe to tak chce... Kniha je z Amsterdamu. Jedenkrát si ji dobře přečtete. Obrázek z ní je umístěn v mnoha kostelech. Uvádí se tam: „*Sešli nyní svého Ducha*“ atd... a ke konci: „*Kéž paní všech národů, která byla kdysi Marií, je naší přímělkyní.*“ Tato poslední věta by měla každého přivést k zamyšlení. „*Která kdysi byla*“ ONA jí dnes není? To jsme překroutili my (démoni) spolu se zednáři. Dobře se nám to podařilo. Oni také odkoukali a zkopírovali to i ono z některých svatých knih a vymysleli, že to musí být něco podobné ale překroucené. Ale současně stále znova poukazují na církve, která by se měla sblížit s modernismem. My jsme pak také dokázali, že kniha byla vydaná s imprimatur. (*Belzebub* se směje) Ha, ha, to jsme my zmotali...! Navíc se v knize téměř vždy říká „*Paní (Žena)*“, ne Matka Boží nebo něco v tom smyslu. A pak na obrázku „*byla kdysi Marií*“. Ha, ha ... kdysi byla pro církve, která tomu již nevěří ... Pro mnohé jí byla jednou ... pro ty, kteří zpochybňují její panenství a nechť jí ... aby peklo existovalo. My se opičíme po mnohém, co vy děláte pro svou církve. Často také napodobujeme omilostněné duše. S našimi chytrými hlavami dokážeme mnoho věcí.

Matka Boží k „Varování z onoho světa“

Exorcista: Zveřejnění knihy „*Varování z onoho světa*“ se stalo z vůle Nejsvětější Panny? Odpověz, ve jménu...!

Belzebub: Ano, je to tak. TA VYSOKÁ, když si něco přeje, prosadí to za každou cenu. Dělá všechno proto, aby dosáhla toho, co si přeje. TAMTI NAHOŘE mají svoje vlastní metody. Nechceme mluvit, nepřejeme si mluvit! Byli jsme opravdu spokojeni, že s vytištěním knihy to jde pomalu. Doufali jsme, že kniha nebude vydána, ale tento špinavý hadr se přece jen nějakým způsobem prosadil, jen proto, že si to TAMTI NAHOŘE přáli. Z lidského hlediska by tato špinavá knížka neměla být vydána. Ach,... tento hadr přece musel vyjít. Je to pro nás velké mínus, ach, my se z toho hadru ještě zblázníme. (Belzebub strhl bleskurychle exorcistovi štolu).

Exorcista: Štola patří mně, není to tvoje věc! Mluv dále, ve jménu Nejsvětější Matky Boží!

Peklo nenávidí kněžskou štolu

Belzebub: Chtěli bychom strhnout všechny prokleté štolu... do pekla... a spálit. Víte, jaký by jsme vám předvedli radostný tanec, kdybychom všechny štolu, všechny kvadrátky a mitry všech kněží a biskupů na světě naházeli na hromadu a mohli je spálit! Kéž bychom to mohli udělat! My, ďáblové, bychom tu hromadu zapálili ze všech stran. Byl by to pekelný plamen, který by bylo cítit až na zemi. Měli bychom zase naši oslavu.

29. 6. 1977 (svátek Petra a Pavla)

Svátost kněžství

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Panny, řekni, co musíš říci o svátosti svěcení kněžstva?

Belzebub: To, co musíme o této věci říci, musí být uvedeno v této knize.

Exorcista: Tak mluv přece, ve jménu Nejsvětější Trojice!

Belzebub: Za to se musíte pomodlit celý bolestný růženec a třikrát Svatý, Zdravas, ke sv. Michaelovi archandělovi, modlitbu k sv. Petrovi a Pavlovi, jako i ke každému z dvanácti apoštolů zvlášť. Abych mluvil pravdu, říká ONA, musíte se modlit, modlit se, co požaduje. (Všichni se modlí požadované modlitby).

Exorcista: Ve jménu Neposkvrněného Početí, mluv pravdu!

Nový ritus

Belzebub: TA VYSOKÁ nemá ráda, jak se vykonává svěcení kněžstva. Tento nový ritus v nebi nemilují. To nové svěcení je zaměřené spíše na vnějšek než na Boha a jeho Majestát. Měl by se používat stejný ritus jako dříve a hlavní váhu je

třeba klást na to, že kněz je služebníkem Nejvyššího Pána Boha ve smyslu Ježíše Krista, věčného a jediného Velekněze. Místo toho se nyní klade důraz na lid při svěcení, proto je také poskytováno méně milostí, a proto také takto svěcení kněží mají menší schopnost rozlišovat mezi dobrým a zlým. Kdyby se světlo jako předtím, Duch Svatý by jim dal schopnost rozpoznávat, co je dobré a co zlé. Začíná to svěcením, pokračuje to biřmováním. Svěcení kněžstva se nevykonává zcela správně... proto nepřináší plnost milostí...

Kněz má za úkol učit, sloužit správně mši sv., udělovat správně svátosti, žehnat, světit. Svěcení kněžstva je vysoká všeobsažná svátost, před kterou my tam dole musíme kapitulovat. Také tato svátost vtiskuje nesmazatelné znamení. Když totiž takový kněz nespravuje dobře svůj úřad a špatně žije, přijde k nám do pekla a my máme možnost ho mučit mnohem více než laiky. Stejně nesmazatelné znamení vtiskují ještě svátosti křtu a biřmování. I ti, kteří je přijmou, trpí v pekle mnohem víc než ostatní. Vzpomeňte si na Jidáše! Tyto svátosti přinášejí totiž lidem mnohem větší milosti, než si zasluhují. Proto je třeba, aby kněží starostlivě zkoumali, zda se pro kněžský stav hodí (tady ruší Lucifer a silně ohrožuje posedlou).

Exorcista: Ve jménu Trojjediného Boha, mluv pravdu a nic než pravdu o tom, co nám Nejblahoslavenější Panna chce říci o svěcení kněžstva a co k tomu patří!

Ecône bude navzdory všemu triumfovat

Belzebub: Ach... to zatracené Ecône... ono zvítězí! Budeme ještě kolem něj dělat zmatky a intriky, co jen budeme moci. A přece navzdory tomu má Ecône jediné pravé kněžstvo! To musíme přiznat. Zvítězí navzdory všem protivenstvím a útokům! Zvítězí! Nemuseli by na něho útočit, nebylo by napadané, kdyby nebylo pravé a pravdivé. Mohlo být přece stejné jako jiní a dělat to co oni. Oni pořád mluví o solidaritě a ústupcích (sténá a těžko dýchá). Proč mu (vedoucímu kněžského semináře) kladou do cesty překážky, proč ho tak mučí? Jen proto, že my si to přejeme, protože nechceme pravdu a bojíme se, že by církve mohla znovu vstát z mrtvých. My nechceme, aby církve zvítězila a aby mohla být znovu vzkříšená, jak se to má stát a jak to TA NAHOŘE chce (ukazuje nahoru). To my nechceme. Proto máme vedle zlosti na papeže Pavla VI. ještě šílenou zlost na arcibiskupa Lefebvra. Na něho máme druhou největší zuřivost, ale ti dva nakonec zvítězí.

Exorcista: Co nám chce ještě Nejblahoslavenější Panna říci ke kněžskému svěcení? Mluv pravdu a jenom pravdu, ve jménu... !

Úkol kněží

Belzebub: Kněží musí učit. Konají to ještě správně, kážou ještě správně a dávají ještě dětem správné poučení? Většinou už ne. Oni hodně překrucují a nehlasají pravdu, kterou mají hlásat. Ani děti neučí, ani nekážou o ctnostech a neřestech nebo jak se mají ctnosti uskutečňovat. To jak dnes většina káže a učí... to jsou často anekdoty. Oni berou hodně z tzv. synodků (Synödelchen), protože jsou v jejich modernismu sami podporováni a to by také chtěli naučit lidi. Lidé sami také nechtějí pravdu... chtějí jít cestou nejmenšího odporu. Tak mají velice jednoduchou hru. Dnes už lidé neradi slyší o ctnostech a o následování Krista. Bolest, těžké utrpení a kříž... to dnešní člověk již nerad slyší. Nechce následovat Kristův kříž, jak by si to přáli TI NAHOŘE (ukazuje nahoru). Chtěli by žít jen pro své potěšení a zábavu.

Ne každý kněz dnes ještě denně slouží mši svatou. Někteří jen jednou nebo dvakrát v týdnu... A lidé si to stěžují všimnou, protože již stejně nechodí často na mši svatou. Podívejte se přece do kostelů. Čím více vpustili modernismu, tím méně lidí mají v kostele. Tak upadá náboženský život.

Ztráta milosti pro nedostatek úcty při mši svaté

Belzebub: Jsou kněží, kteří nepovažují za důležité nebo nevyhnutelné pokleknout při mši svaté při proměnění. Když však přijde biskup, aby uděloval svaté biřmování nebo jiné záležitosti, tu padají před ním na kolena. Dělají to proto, že se jim zdálo, že by nebylo vhodné stát před biskupem jako vojáci. Jindy je důvodem to, že biskup klečí mnohem lépe než oni. My radíme toto: udělej několik poklon, projdi se okolo, poklekní, jak hluboko můžeš, jinak tě biskup vyhodí. Ale když je přítomný jen lid, potom se jim zdá, že nejsou tak nepatrní, aby se před TĚMI NAHOŘE museli klanět. Mají pocit, že stačí, když před TĚMI NAHOŘE budou stát, pro ně to nehraje žádnou roli. Stejně jim nepřekáží, když lidé při svatém proměnění sedí, jsou nepozorní a při svatém požehnání stojí jako olovění vojáci. Není to důležité, protože tam je jen TEN NAHOŘE... (ukazuje nahoru).

Musíme se zmínit o tom, že tento nový způsob je velké mínus pro kněze i pro věřící. Mnoho lidí do toho vidí, ale mnohým se to líbí, protože je jednodušší a pohodlnější sedět při celé mši svaté a přijímat zjednodušeným způsobem. Ale kdyby lidé při celé mši svaté klečeli, jak tomu bylo předtím a jak to dodnes někteří dělají, a kdyby se to dělo na celém světě, kdyby na celém světě byla TĚM NAHOŘE prokazována patřičná úcta, potom by bylo mnohem více milostí. Kdyby lidé při mši svaté klečeli a zbožně se modlili, uviděli by, že jejich život je mnohem lehčí. To se týká i kněží a dokonce biskupů.

Dobry pastyř

Belzebug: Pravi kněži žijí v celibátu, tak odkazuje TA VYSOKÁ. Právě kněžstvo je něco jiného než příjemný život. Právě kněžstvo se obětuje pro věřící, a tím se ztotožňuje s Kristem. Právý kněz raději položí život, než by konal jinak, než si to přeje Kristus. ONA A TAMTI NAHOŘE (ukazuje nahoru) pravi, že nyní se mají kněží dobře, protože snáze mohou navštěvovat věřící. Předtím neměli auta a museli chodit pěšky za nemocnými. Dnešní kněží navštěvují věřící i na hodinové vzdálenosti, ale tyto návštěvy nejsou u nich spojeny se žádnými oběťmi. Dnes... podívejte se do některých míst a městeček... chodí vůbec k lidem na návštěvu? Chodí velmi málo, a když, tak to není k záchraně duší. Mnoho lidí si stěžuje, že k nim kněží nechodí. Čím mají více aut, tím méně se starají o věřící. Je to proto, že mají méně milostí, že se méně modlí. Breviář se často vůbec nemodlí, nejsou správně svěceni, nežijí podle Krista, nenásledují ho a nekážou o Kříži, utrpení a obětech. Právý pastyř musí být ochoten prolít krev za každou jednotlivou ovci! Hledá poslední ovci, i když je přesvědčen, že zbloudila, aby ji oběťmi ještě získal. Hledá poslední ovci; Kristus mluvil v podobenství o dobrém pastyři, že hledá zbloudilou ovci tak dlouho, dokud ji nenajde. A když ji najde, potom ji na zádech odnese a je z toho veliká radost v nebi. To neřikal jen tak do vzduchu, to si přeje, aby bylo řečeno jmenovitě kněžím, biskupům a ostatnímu kléru. Je to učení, kterému se nikdo nemůže vyhnout. A jestliže to kněz neplní, tak už nenásleduje Krista TI NAHOŘE nemají žádné přátele mezi takovými kněžími, kteří se nechtějí starat o svoje ovce, ale o to, co se jim líbí.

Arský farář

Belzebug: Je třeba přinášet oběti tak, jak to dělával farář Vianney z Arsu. Modlil se celé noci, jen co zpozoroval, že se jeho ovce buď zčásti anebo úplně přestaly řídit Božími příkázáními. Všeho se zříkal a obětoval modlitby za tyto lidi. Často se modlil mnoho hodin v noci před svatostánkem jen proto, aby zachránil jednu jedinou duši. Kromě toho kvůli této jedné duši musel čelit těžkým překážkám z naší strany. A přitom nebyl příliš kovaný v teologii a také jeho latina byla slabá. Dnešní kněží se honosí tím, že jsou vzdělání, že mají doktorské tituly, že všechno lépe vědí. Ale na tom TĚM NAHOŘE vůbec nezáleží. Nehledí na to, jaké vzdělání kdo má, jak ovládá filosofii či matematiku. Pro ně je důležité jen to, jakými jsou pastyři, jak se starají o své ovce, do jaké míry jsou ochotni za ně položit svůj život. Na to hledí TI NAHOŘE a největší mínus našich dob je, že to kněží nedělají. Mělo by se kázat o faráři z Arsu a o Kateřině Emmerichové, která na svém lůžku tolik trpěla a tolik se modlila za Církev. Mnoho jiných svatých dělalo to samé. Páter Pio pro Církev mnoho vytrpěl. Mělo by se o tom kázat, jak za dávnějších časů lidé více následovali Krista, než aby se starali o doktoráty. Je

jistě správné, když jednotlivci studují filosofii, matematiku či teologii, ale pro celek je důležitější více se modlit a více vzývat Ducha Svatého, více následovat Krista a mariánské učení, např. od Grigniona. Kéž by se více oddávali Matce Boží, Jejímu Nejsvětějšímu Srdci a Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, aby hleděli s úctou na Kříž, jak si to přejí TI NAHOŘE. To je lepší, než prosedět hodiny nad knihami jen proto, aby se udělal dojem na svět. To jsem musel říct, (křičí) ano, to jsem musel říct!

Exorcista: Ve jménu... mluv pravdu!

Belzebug: Například Lenin, otec ruské revoluce, řekl, že je nevyhnutelné obětovat celé noci a svůj čas pro revoluci. Ale kdo tak činí mezi kněžími? Kdo se vyrovná těmto nevěřícím? Lenin velmi dobře věděl, co je třeba, aby se revoluce vydařila. On se pro to obětoval. TA VYSOKÁ odkazuje, že dnešní kněží nejsou ochotni se úplně obětovat za svůj lid. Někteří z nich vědí, že čím víc se člověk obětuje, tím víc je napadán. Tak tomu bylo i u faráře z Arsu. My jsme mu zapálili pokoj. Ale to nehraje žádnou roli, říkají TAMTI NAHOŘE. TA VYSOKÁ a TAMTI NAHOŘE nakonec přeče zvítězí. Na tomto vítězství se budou podílet kněží, kteří vykonávají pravý kněžský úřad. Žádný doktorát a žádný akademický titul nedocílí to, co dokážou dobří kněží. K tomu dále patří, aby správně udělovali svátosti, protože špatně udělované svátosti nejsou pozeňhané. Kristus vykonával pravé kněžství, kněžství v plném smyslu slova. To znamená v úplné čistotě a v plné míře. Stejně tak i jeho apoštolové. Nehleděli na to, zda budou věznění a mučení; kněží se naproti tomu obávají, že by mohli přijít o svůj úřad, kdyby se přísně neřídili příkazy svých biskupů, i když to není pravda, i když to není pravá poslušnost podle TĚCH NAHOŘE. Máme přikázáno zdůraznit, že není třeba poslouchat, co není správné. Ach, to je k zbláznění, že o tom musíme mluvit.

Exorcista: Je možné říci, že je potřebné více poslouchat Boha než lidi? Ve jménu Svaté Panny Marie... mluv!

Belzebug: Ano, je třeba poslouchat více Boha než lidi! Apoštolové měli odvahu jít do žaláře a nechat se mučit pro Krista. Co znamená pro dnešní křesťany svaté birmování? Co pro ně znamená pečeť bojovníka za Krista, kterou nosí na čele? Kněží mají kromě toho ještě svěcení a anděly, kteří je chrání. Proč se kněží nemodlí ke svým andělům strážným? Proč nevzývají patrony Církve svatého Petra a svatého Pavla? Stejně tak jako ostatní apoštoly, svaté a Církevní učitele? Co všechno by se od nich naučili, kdyby se na ně obrátili!

Především však na Ducha Svatého! Apoštoly nic neodstrašilo a nic jim nebylo zatěžko. Udělovali správně svátosti a měli je ve velké úctě. Člověk se musí vrátit zpět, aby poznal pravý apoštolát. Nemá si brát příklad z těch, kteří při

výkonu svého apoštolátu byli vražní, ale z těch, kteří konali a žili podle Kristova příkladu. Ach, jak jsme nenáviděli faráře z Arsu! Jakou zlost jsme na něj měli!

Byl přece tak hloupý a ani latina mu nešla. Jak se stalo, že nám vytrhl takové množství duší? ONA si přeje, abychom řekli, že kdyby bylo více takových kněží, všechno by bylo jiné. Tady nezáleží na penězích, na majetku nebo inteligenci. Záleží na tom, co lidé dělají, co mají v srdci a jak plní Boží vůli. A zvláště na tom záleží u kněží. Velmi záleží také na tom, aby si lidé mysleli, že jsou poslední z posledních. Ti jsou u TĚCH NAHOŘE mnohem výše než ti, kteří mají v rukou biskupské berly a na hlavě mitry, či kardinálské klobouky. Ach, museli jsme vám to říci!

Exorcista: Ve jménu Nejsvětější Panny, mluv!

Velká zodpovědnost pastýřského úřadu

Belzebug: K tomu musíme ještě říci: Mnoho biskupů a kardinálů by bylo na tom lépe, kdyby zůstali prostými laiky a neměli tak vysoké úřady, které špatně zastávají. Mají nesmírnou zodpovědnost. Když přijdou do pekla, můžeme je mučit mnohem více než obyčejné laiky. Neboť čím vyšší hodnost, tím těžší povinnost. Mnozí by se měli celé noci modlit jako farář z Arsu, ale stačilo by, kdyby dělali to, co si přejí TI NAHOŘE. I za cenu diskriminace by měli mít svůj názor a své vlastní mínění. Na útoky by měli odpovídat: Musíme jednat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a ukázat odvahu jako svatí apoštolové Petr a Pavel, kteří tuto odvahu měli. A jakou odvahu ukázal Kristus? Byl pronásledovaný až k smrti na kříži. Byl napadán a obviňován od farizeů a vzdal se? Řekl snad: „*Když mě tak napadají, složím raději svůj úřad. Proč bych se měl dát ukřížovat, vždyť lidé mě i tak nebudou následovat.*“? On věděl, kolik lidí nebude následovat Jeho příklad. A navzdory tomu mu to nevzalo odvahu. Svoje Božství jistým způsobem zakryl. Musel vzít na sebe člověčenství se vši jeho slabostí a opuštěností. A všechno přetrpěl až do konce, a proto HO apoštolové následovali. Vydřeli až do posledního dechu. Kristus vydal svoji Krev do poslední kapky jen proto, abyste HO následovali. A to platí osobě pro kněze. TA VYSOKÁ volá: Kardinálové, biskupové, kněží, kam kráčíte, kam vede váš modernismus?

Exorcista: Ve jménu Trojjediného Boha, Otce i Syna i Ducha Svatého, mluv...!

Příklad kněze rozhoduje

Belzebug: Za císaře Nera bylo mnoho křesťanů, kteří vylili svoji krev za Krista. Následovali Krista až na smrt. Dnešní lidé se nechovají podle Krista, ale

podle kněží, kteří nejsou takoví, jací by měli být, a hledají jiné cesty. Kdyby se věřící přesvědčili, že kněží jsou ochotni vzít na sebe jakoukoliv oběť a že jim žádná oběť, kterou přinesli, není dost těžká, a žádná modlitba, kterou vyslali k nebi za své ovečky, není zbytečná, měli by k nim veškerou úctu. Vina je především na kléru. Kdyby se polepšil, správně kázal, řádně vysluhoval svátosti, potom by se jim dostal dostatek milostí od Boha a úcty od lidí, takže by byli mnohem schopnější ukázat laikům cestu ke Kristu. Tisíce duší by našly opět cestičku, která vede do nebe. Znovu musíme zdůraznit celibát, protože nebe může být získáno jen utrpením a odříkáním. Nebe není možné získat pomocí aut a televizorů, pomocí blahobytu, který je dnes tak v módě. Kristus žádá půst, kříž, odříkání...! Už nechceme mluvit! Tak např. Jan Vianney nepřikládal žádný význam jídlu. A právě proto získal milost pro svoje ovce, protože se tolik modlil a tolik postil. Nikdy si nevšiml, že jí staré brambory, jedl jednoduše to, co bylo po ruce, a nedbal na to, že tím nezahání hlad. Jistěže není správné, aby kněz nejedl. Něco se jíst musí, ale nesmí se to přehánět. A v této souvislosti musím nyní říci (mluví dojemným hlasem): Vy kněží, biskupové, kardinálové, kažte zase o ctnostech! Chodte cestou Kříže! Přitiskněte svá srdce na Srdce Neposkvrněného Početí! Vzávejte svaté anděly! Vzávejte především Svatého Ducha a Jeho sílu! Hlásejte Evangelium v pravém slova smyslu, to jest ctnost a kříž!

Den spravedlivého Božího hněvu

Belzebub: Nebesa! Vy, kněží, vraťte se zpět, chodte správnou cestou Kněze... Uvědomte si konečně, že lid nevedete správně! TA VYSOKÁ si přeje, abychom řekli: Biskupové, kardinálové, kněží, laici, uvědomte si konečně, která hodina bije. Je za pět, či deset minut dvanáct! Jděte konečně po cestě Ctnosti a Kříže a uvědomte si, kam máte jít a komu patříte, protože vám to stále není jasné! Čiňte pokání, modlete se podle možnosti ve dne v noci, obraťte se, aby se s vámi obrátili i věřící... nebo... přijde den... (mluví třesoucím se hlasem)... přijde Den spravedlivého Božího hněvu!... TAMTĚCH NAHOŘE, kteří vás rozdrťí, jestliže neuvidí, že svoje stáda vedete správně.

Laici, modlete se, modlete se také a čiňte pokání za své kněze, kteří už nevědí, kterou cestou se mají ubírat. Přičiňte se o to celou svou silou, nebo jinak bude ztraceno mnoho duší!

Biskupové, kněží, laici, jděte cestou Kříže! Uvědomte si, že už dávno odbila dvanáctá! Toto „*Varování z onoho světa*“ je jedno z posledních, které bylo učiněno, aby se člověk vzbouřil!!!

Kdybyste věděli, po jakých cestách kráčíte, kdybyste věděli, kolik odbilo a jaké to je tam dole v pekle, sami byste se křížovali, sami byste se mučili a činili pokání, abyste nebyli zatraceni nebo abyste svoje zatracení mohli zkrátit na

několik roků v očistci. To si přeje TA VYSOKÁ a TAMTI NAHOŘE to zdůrazňují.

Poslední slovo pro druhý díl této knihy

Belzebub: Čiňte pokání, modlete se, obraťte se, neboť Boží hněv vás jinak rozdrťí! To si přeje TA VYSOKÁ, která vidí, kolik jejích dětí, kardinálů, biskupů a laiků je zaslepených.

ONA mluví a odkazuje: Vyslechněte konečně toto varování - poslední „*Varování z onoho světa*“ a čiňte to, co si ONA přeje! Vyprošujte si Boží milost!... Obráťte se dříve, než bude příliš pozdě a než vás zasáhne BOŽÍ HNĚV. ONA přijde a nechá rameno svého Syna dopadnout s trestem na lidstvo!!!

Domluvili jsme, domluvili jsme... pro druhý díl této knihy. Řekli jsme všechno, co jsme museli říci z příkazu TĚ VYSOKÉ (hrozně řve).

